

கலைமன்றம்

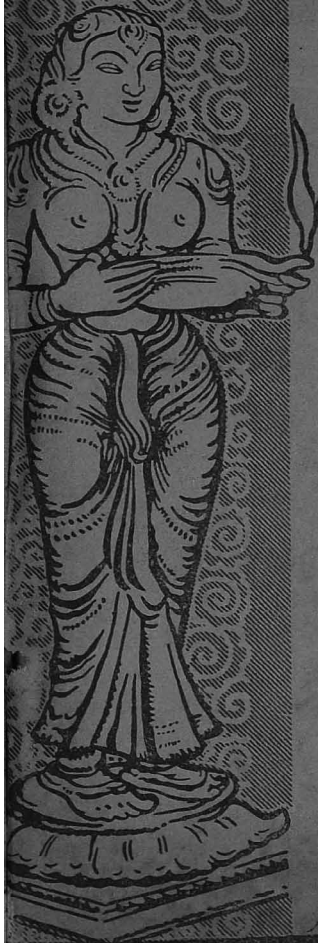
ஆசிரியர் : பால்வண்ணன்

கலைமன்றம்

ஆசிரியர் : பால்வண்ணன்

இகனாள்

ஜனநாயக வளர்ச்சி	(தலையங்கம்)	3
ஜெட் விமானங்கள்		5
வேக்ஸ்யியர் குறளமுதம்		8
குறளின்பம்		12
இன்பக் கண்ணீர்		17
ஏன்		21
காதல் உள்ளம்		23
தங்கச் சங்கிலி		35
மண் படுக்கை		41
உலகக் கலைஞன் வேக்ஸ்யியர்		43
புகைப் படக் கலைப் பகுதி		47
அவளுக்கு		49
நாட்டுணர்ச்சி		57
அழகு எரிந்தது		61
முழு மனிதன்		69
புகை மண்டலம்		71
உலக அரங்கம்		73
கழகச் செய்திகள்		75
திரை அரங்கம்		76
கேளுங்கள்		78

மலர் 2 — மே 7 — இதழ் 19

கதை, கவிதை, நாடகம் கற்பனை.

திராவிடர் முற்போக்கு வார இதழ்

கலைமன்றம்

(கலை இலக்கிய, வார இதழ்)

தமிழ்இலக்கியத்தின் முன்னோடும் பிள்ளைகளில் ஒருவரான
தோழர். ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி அவர்களின்

காதலும் கண்ணீரும்

என்ற தொடர் கதை

21—5—55 இதழிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது.

மற்றும், ஏன்...? புகைப் படக் கலைப்பகுதி
முதலிய புதுப் பகுதிகளும்; சுவையான கட்டுரைகளும்,
கதைகளும் தாங்கி வெளிவருகிறது.

பிரதிகளைக் கூட்ட விரும்பும் ஏஜென்டுத் தோழர்கள்
முன் கூட்டியே அறிவிக்கவும்

விபரங்களுக்கு:

மானேஜர்

கலைமன்றம் சென்னை—1

மெர்க்குரி பிலிம்ஸாரின் இரண்டாவது தயாரிப்பு

'போனமச்சான் திரும்பி வந்தான்' என்ற முழுநீள் நகைச்சுவைப் படத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டுப் புகழ்பெற்ற மெர்க்குரி பிலிம்ஸார், தங்கள் இரண்டாவது தயாரிப்பிற்கான ஆரம்பவிழாவை நடத்தினர். சென்னை மாநில மராமத்து இலாகா அமைச்சர். கனம் ஷண்முக ராஜேஸ் வர சேதுபதி அவர்கள் துவக்கிவைத்தார்கள். விருதைத் தென்றல் வி. வி. இராமசாமி எம். எல். சி. அவர்கள் சொற்பெருக்காற்றினார்கள். மெர்க்குரியின் இரண்டாவது தயாரிப்புக்கு திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி கதை—வசனம் எழுதுகிறார். ஆரம்ப விழாவுக்கு சிவாஜி கணேசன். மு. கருணாநிதி. வி. கே. இராமசாமி, டைரக்டர் காசிலிங்கம். ராஜம் சுலோசனா, மற்றும் படவுலகப் பிரமுகர்கள், பத்திரிகைப் பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் வருகைதந்து சிறப்பித்தனர்.

கலை மன்றம்

ஆசிரியர்: பால்வண்ணன்

சென்னை

7-5-55

சனி

ஜனநாயக வளர்ச்சி!

எதிர்பார்த்திருந்தனர்—இனிப்பான கட்டளை எப்போது வருமென்று. வருமோ வராது என்ற ஏக்கத்தினால் எதிர்பார்த்த தல்ல இது. எவ்வாறேனும் வந்தே தீரவேண்டிய கட்டளைதான். இதில் ஜயமில்லை—பயமில்லை. இருப்பினும் அத்தனை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கினர் எப்போது கட்டளை வருமென்று. எதிர்பார்த்தாலும், எதிர்பார்க்காவிடினும் வந்தே ஆகவேண்டிய கட்டளைக்கு இவ்வளவு எதிர்பார்த்தல் ஏன்? அதுதான் ஜனநாயகப் பண்பு—பணி—பற்று.

எதிர்பார்த்த கட்டளையும் அருமை அண்ணாவிடமிருந்து வந்தது, தி. மு. கழக கிளைக்கழகங்களுக்கும்—மாவட்டக் கழகங்களுக்கும் தேர்தல் நடத்துங்கள் என்று.

சுழன்றெழுந்தது சுறுசுறுப்பு—கனன்றெழுந்தது விறுவிறுப்பு இளங்காளையர் இங்குமங்கும் ஓடியாடிச் செயலாற்றினர். வருங்காலத்தின் வரலாற்றை வரையப்போகும் 'எழுதுகோல்களை'த் தேர்ந்தெடுக்க—வடவர் பிடியினின்று வளமார் திராவிடத்தை மீட்கப் படைதிரட்டும் 'ரெக்ரூட்டிங்' ஆபீஸர்களைப் பொறுக்கி யெடுக்க—மது கழகத்தோழர்கட்கு எத்துணை ஆசை—ஆர்வம்—ஆற்றல்.

செயல் மணிகளையும் பொறுக்கிஎடுத்துப் பொற்சரடாக்கினர். அந்தப் பொன்னான அணிகலனுக்கு புதிதான மாணிக்க டாலர் பதிப்பிக்கும் நாள் 24-4-55 என்று அறிவித்தார் அறிஞர் அண்ணா.

திராவிடரின் வரலாற்றுச் சுவடியிலே மணிமகுடம்—தரித்த நறுந்திலகம்—24-ம் நாள்.

அரசியல் சாணக்கியர்--அடுத்த வீட்டாருக்கு ஆளுடம் கணிப்போர்—கருதினர், தி. மு. கழகத்திலே குத்து வெட்டு—குழப்பம்—அதன்பலனைக் காணலாம் 24-ம் நாளிலே என்று.

தலைமை பீடத்திலே தகரூரு என்று சரடுவிட்டனர், நம் கழகத்தோழர்களே கலக்கமுறும் அளவுக்கு.

அத்தனையும் அரசியல் பூசாரிகளின் வெறும் டமாரம் என்பதை எடுத்துக்காட்டிய இன்பநாள் ஏப்ரல் 24-ம் நாள். வீண் புரளியையும்—விதண்டாவாதமான சரக்கையும் எதிர்பார்த்திருந்தோருக்கு இடி விழுந்தது.

தாற்போன்ற செய்திதான்—ஆனால் நமக்கெல்லாம் நற்செய்தி—ஜனநாயகத்திற்கு நாம் தந்துள்ள மற்றொரு வைட்டமின்!

அந்த நற்செய்தி—வைட்டமின்தான் தி. மு. கழகப் பொதுச் செயலாளராக நாவலர். இரா. நெடுஞ்செழியன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

நாம் ஜனநாயகம் வளரும் நிலைகண்டுஉளம் மலருகின்றோம். அண்ணாவின் பதவியிலே இப்போது 'நடமாடும் களஞ்சியம்' வீற்றிருக்கிறாரெனில் அது அண்ணாவின் தம்பிமார்களில் தலையாயவர் என்பது மட்டுமல்ல, கழகத் தோழர்களிடையே செயல் வீரர்கட்கு மத்தியிலே தனிமதிப்புப் பெற்றிருக்கிறார் என்பதும் பொருளாகும். ஆகவேதான் ஏகமனதாகத் தேர்வு பெற்றிருக்கிறார்.

அப்பழுக்கற்ற பணியாளர்—அறிவு, ஆற்றல் மிக்க பேச்சாளர்—பொறுப்பை உணரும் பெருந்தகையார்—நெடுஞ்செழியன்! அன்றாடம் விளம்பரமோ, விளக்கமோ தேவையில்லை. நாம் அனைவரும் நன்கறிந்த ஒரு நல்லவர்.

எத்தகைய சர்வாதிகாரத்தை வெறுத்து 'அய்யா' விடமிருந்து வெளியேறினோமோ அத்தகைய 'தனி மனிதர் சர்வாதிகாரம்' தி. மு. கழகத்தின் வளரும் ஏட்டில் எப்போதுமே தலை நீட்டா என்னும் உறுதிப் பாட்டின் எடுத்துக்காட்டாக தோழர் நெடுஞ்செழியன் பொறுப்பேற்றுள்ளார். ஜனநாயகத்தைப் பேணிப்போற்றி பலன் பெற்றுவிட்டோம். அண்ணாவின் பெருந்தன்மை—பகுத்தறிவுப் படையினரின் பரந்த நேரக்கம்—மாற்றுக்கட்சி மரமண்டையினருக்கு விடும் சவால்—அறைகூவல். பதவி என்றால் தங்களின் பரம்பரைச் சொத்து என்றெண்ணி இறுமாந்திருக்கும் 'டமாரங்களுக்கு' இதுவொரு சவுக்கடி. ஆதலின்.....

பொதுச் செயலாளராகப் பதவி ஏற்ற இளைஞரேறு இரா. நெடுஞ்செழியனாரை இரு கரங்கள் நீட்டி இன்முகங்காட்டி வரவேற்கிறோம். வழிகாட்டும் விளக்கொளி அண்ணாவின் ஜனநாயக வளர்ப்பு முறையை அறிந்து அகமகிழ வாழ்த்துகிறோம்.

திராவிடத்தின் ஒரே அண்ணா வகுத்துக் காட்டும் வழியிலே நம்மை இட்டுச் சென்று, தனித் திராவிடமெனும் இன்பபுரியை எய்தி, இதயம் பூரிக்க வேண்டுமென்ற நமது தனியாத ஆவலை நாவலர் நெடுஞ்செழியனருக்குச் சமர்ப்பித்து

அன்றாடம் வரவேற்று வாழ்த்துகின்றோம். திராவிடம் வெல்க! செல்க சீரும் சிறப்பும் செழித்தோங்கும் வெற்றி வழியிலே!! ஜனநாயகப் பண்பு வளர்க!!!

கண்மூடித் திறப்பதற்குள் சடுதியில் ஆகாயத்தினுடே பாய்ந்து மறைந்து விடும் ஜெட் விமானம், காற்று மண்டலத்தையும் தாண்டிப் பிரயாணம் செய்வதற்கான புது சாதனமா? அதனுடைய ஆற்றல் எத்தகையது? கணக்கர்களும், விஞ்ஞானிகளும், எஞ்சினியர்களும் ஏதாவதொரு புது சாதனத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டார்களா?

ஜெட் விசைமூலம் ஒரு சாதனத்தை இயக்குவது என்பது புதிய கருத்தல்ல. ஆனால், சமீபத்தில்தான், அதிக உஷ்ணத்துடன், இறுக்கப்பட்ட ஆவிகள் பாய்ந்து வெளியே செல்வதன் மூலம் கிடைக்கும் சக்தியை நன்கு பயன்படுத்த முடிந்திருக்கிறது.

சிறு தாரைபோல் பிரிட்டு வரும் ஆவியை உபயோகப்படுத்தி ஒரு செயலைப் புரிவதென்பது பழங்காலத்து கிரேக்கர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். சுமார் கி. மு. 250-ல், ஹீரோ என்பவர் "ஊரோ பைல்" என்ற சாதனத்

தைக் கண்டுபிடித்தார். அவர், நெருப்பின்மூலம் நீரைக் கொதிக்க வைத்து நீராவியாக்கி, அந் நீராவியை ஒரு கோள வடிவான பீப்பாய்க்குள் செலுத்தினார். அப் பீப்பாய், சுற்றுவதற்குத் தகுந்தவாறு, இரு முனைகளில் பொருத்தப்பட்டிருந்தது. அம் முனைகள் மூலமாக நீராவிப் பீப்பாய்கள் பாய்வதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இம் முனைகளுக்கெதிராக இரு கூர் துணிக் குழாய்கள் நீராவி வெளியே செல்வதற்காகப் பீப்பாயில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. முனைகள் மூலம் பீப்பாய்க்குள் புகுந்த நீராவி, இவ்விரு கூர் துணிக் குழாய்கள் வழியாக வெளியே பாய்ந்த போது, பீப்பாய் சுழல ஆரம்பித்தது. ஆனால், இம் மாதிரிப்பட்ட சாதனம் நமது தேவைகளுக்குப் பயன்படக்கூடியதாயில்லை.

நீராவியையும் இதர ஆவிகளையும் உபயோகித்து விசை உற்பத்தி செய்வது பற்றி பல நூற்றாண்டுகளாக ஆராயப்பட்டு வந்த போதிலும், 19-வது நூற்றாண்டின்

டின் இறுதியில் தான், ஆராய்ச்சியினை ஓரளவு பயன் கிட்டியது. சர் சார்லஸ் பார்சன்ஸ் என்பவர் நீராவி டர்பைனைக் கண்டுபிடித்தார். நவீன காலத்திய ஜெட் விமானங்களிலுள்ள ஆவி டர்பைனுக்கு, இந்த நீராவி டர்பைன் முன்னறிவிப்புச் சாதனமாக விளங்கியது.

இந்தப் புதிய விசை எவ்விதம் உற்பத்தியாகிறதென்பதைக் கவனிப்போம். காற்றை விலைக்கு வரங்க வேண்டியதில்லை; அது அமோகமாகவும் கிடைக்கிறது; வானத்திலோ யந்திரத்திலோ அதைத் தூக்கிச் செல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதலால், இப்புதிய விசை உற்பத்திக்காக உபயோகிக்கக் காற்றே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டது. விமானத்துக்குள் காற்று இழுக்கப்பட்டு, யந்திர சாதனங்கள் மூலம் இறுக்கப்பட்டு குடேற்றப்படுகிறது. உஷ்ணத்தால் எரிந்துபோன ஆவிகள், உஷ்ண அறையிலிருந்து மிகவும் வேகமாக வெளிப்பட்டு, டர்பைனின் அலகுகளை சுழற்றி விடுகின்றன. எஞ்சியுள்ள எரிந்துபோன ஆவிகள் மற்றுமொரு டர்பைனை இவ்விதமாக இயக்குவதற்கு உபயோகிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு இயங்கும் டர்பைன்மூலம் விமான அலகுகள் சுழற்றப்படவே, விமானம் பறக்க ஆயத்தமாகி விடுகிறது. இம்முறை தவிர வேறொரு முறையும் உண்டு. அம் முறைப்படி, உபயோகிக்கப்பட்ட ஆவிகளை, வெகு வேகமாக கூர்நுனித் தாரையாகப் பாயும்படி செய்தால், ஆவி பாயும் திசைக்கு எதிர் திசையில் விமானம் செல்வதற்குத் தகுந்த விசைச் சக்தி கிடைக்கும்.

இம் முறைகளைப் பின் பற்றுவது, அந்தந்த விமானத்தின் கட்டுமானத்தைப் பொறுத்ததாகும். உதாரணமாக, மணிக்ஞ்சு சுமார் 400 மைல் செல்வதற்கென அமைக்கப்படும் விமானங்களில், டர்பைன்மூலம் விமான அலகுகளைச் சுழற்றும் முறை பின்பற்றப்படுகிறது. ஆனால், அதைவிட அதிக வேகத்துடன் செல்லும் விமானங்களில், ஆவி கூர்நுனித் தாரையாகப் பாயும் ஜெட் விசை உற்பத்திமுறை பின்பற்றப்படுகிறது.

மிகவும் உயரப் பறப்பதற்கும், காற்று மண்டலத்தைத் தாண்டியும் பிரயாணம் செய்வதற்கும், ராக்கெட் விமானங்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஏனெனில், ராக்கெட் விமானத்துக்கு காற்றோ பிராண வாயுவோ தேவையில்லை. சூனிய இடத்திலேயே அது இயங்கக்கூடியது. மிகவும் அதிக உயரத்தில் பறப்பதற்கு மட்டுமே ராக்கெட் விமானங்கள் பயன்படக்கூடியவை. ஆதலால், இது மற்ற ரக விமானங்களுடன் போட்டியிடாது, அவ் விமானங்களால் சாதிக்க இயலாத காரியங்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடியதாக விளங்குகிறது.

ராக்கெட் விமானத்துக்குள்ளிருக்கும் மோட்டார் சாதனத்தின் மூலம் உற்பத்தியாகும் ஆவிகளிலிருந்து ராக்கெட் விமானம் பறப்பதற்கு வேண்டிய விசைச் சக்தி கிடைக்கிறது. அவ் விமானத்தில், கட்டியான ரசாயனப் பொருள்களும் திரவ ரூபமாக உள்ள ரசாயனப் பொருள்களும், ஆவிகளை உற்பத்தி செய்ய உபயோகிக்கப்படுகின்றன. கட்டியான பொருள்

கள் சிறிதுகாலம் பறக்கும் சாதனங்களுக்காக உபயோகிக்கப்படுகின்றன. விமானம் உயரக் கிளம்புவதற்கு உதவி புரியும், கட்டியான பொருள்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. திரவ ரூபத்திலுள்ள ரசாயன சேர்க்கைப் பொருள்கள், அதிக நேரம் பறப்பதற்கு உபயோகிக்கப்படுகின்றன. இவ்வகைப்பட்ட பொருள்களில், திரவ ரூபத்திலுள்ள பிராணவாயுவும் மெதைல் ஆல்கஹாலும் சேர்ந்த சேர்க்கைப் பொருளும் ஒன்றாகும்.

இத்தகைய விமானங்களை அமைப்பதற்கு அதிக உஷ்ணத்தைத் தாங்கக் கூடிய உலோகங்களும் இதர பொருள்களும் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றைப் பற்றிய பிரச்சனைகளையே இப்பொழுது எஞ்சினியர்கள் ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். உலோகம் அழுத்தத்தால் பிளந்து விடக்கூடாது. அதில்காடியால் அரித்துப் போதல் போன்ற ரசாயன மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு, அது பாழாகிப் போய் விடக்கூடாது. உஷ்ண மாறுதல்கள், அழுத்த மாறுதல்கள், உஷ்ணத்தால் ஏற்படும் உப்புதல் தன்மை, கெட்டிப்படும் தன்மை, ஈரத்தை உறிஞ்சும் தன்மை ஆகியவற்றிற்காகவும், விமானத்தை அமைப்பதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் உலோக ரகங்கள் சோதனைக்குட்படுத்தப்படும். நவீன காலத்து ஆவி டர்பைன்களில், சுழலும் வேகமும் பெருகும் உஷ்ணமும் மிகவும் அதிகம். ஆகையால், உலோக ரகங்களை மேலே கூறிய சோதனைகளுக்கு உட்படுத்துவது மிகவும் அவசியமாகி விட்டது.

விமானத் துறை அமைப்பதில் ஆவி டர்பைன்கள் பெரிதும் உதவியுள்ளன என்று நினைத்துக் கொள்ளலாம். அமெரிக்காவிலும், நாடுகளிலும் உள்ள மோட்டர் வண்டி உற்பத்தியாளர்கள், இவ்வித டர்பைனை உபயோகிக்க முயற்சித்து வருகிறார்கள். ஜெனரல் மோட்டார்ஸ், "பியட்" கம்பெனிகள், ஆவி டர்பைனை உபயோகித்து மோட்டார் வண்டிகளைத் தயாரிப்பதில் வெற்றி பெற்றுள்ளன. ஆனபோதிலும் போக்குவரத்துத் துறையில்தான், ஆவி டர்பைன்களை அதிகக் கணக்கில் உபயோகிக்கப்படும்.

கருத்துக் கருவூலங்கள்

அமெரிக்காட்டுப் பொன் மொழிகள்...	0 8
ஆங்கில நாட்டுப் பொன் மொழிகள்...	0 8
தமிழ்நாட்டுப் பொன் மொழிகள்...	0 8
கார்க்கியின் கருத்துரைகள்...	0 8
டால்ஸ்டாய் அறிவுரைகள்...	0 8
திருக்குறள் மூலம்	0 8
அண்ணாவின் உவமைகள்	0 8
கருணாநிதியின் கருத்துரைகள்	0 8
தாகூர் முத்துக் குவியல்	0 8
லெனின் பொன் மொழிகள்	0 8
இங்கர்சால் அறிவுரைகள்...	0 8
விவேகானந்தர் வீரவுரைகள்	0 8
இராமகிருஷ்ணர் அருள் மொழிகள்	0 8
ஏசுநாதர் அருள் வாக்குகள்...	0 8
ஸ்டாலின் புரட்சி மொழிகள்	0 8
மாஜினி மணி மொழிகள்	0 8

நூல்கள் கம்பெனி,
சென்னை-1

ஷேக்ஸ்பியர்

26. நல்லதை யாண்டும்கேள் நாவிரைந்து சொல்லவிடேல்
வல்லதைக் கொள் வாழ்வை உணர். [ஆம்லெத்]
27. சொல்லில் செயலிலே தூய்மை அமைவதே
வெல்லும் வழியாம் அறி. [ஜூலியஸ் சீசர்]
28. நட்பழியும் சீரழியும் நானும்நம் வாழ்வழியும்
கற்பழியும் கொள்ளேல் கடன். [ஆம்லெத்]
29. வறுமையில் வாழ்ந்து வளர்தல் இனிமை
சிறப்பிக்கும் செல்வத் திரு. [ஆஸ்புலேக்ட்]
30. துன்பம் சிலநமக்குத் தோன்றித் துணைபாசி
இன்பம் பயக்கும் இவண். [சிம்பலைன்]
31. துயரினும் தோன்றும் சினமே ஒருவன்தன்
இயல் தோற்றம் நாட்டும் எளிது. [ஆம்லெத்]
32. வருவதாஉம் சென்றதாஉம் மாமகிழ் ஆட்டும்
இருப்பதோ இன்னற சுகமை. [ஹென்றி IV]
33. ஒவ்வொருவர் வாழ்வின் உயிர்ப்பிலும் உண்டேகாண்
எவ்வுயிரும் போற்றும் கதை.
34. பொன்னில் மலரும் பிழைபாவம் புண்ணியமோ
தண்ணீரில் ஓடும் தனித்து, [ஹென்றி VIII]
35. துன்பத்தில் தோயும் கண்ணீரைப் பொழிவதே
துன்பத்தைத் தேற்றும் துணை. (ஹென்றி VI)
36. கேட்பார் எவருமிலா கேட்ட பழங்கதைகாண்
காட்டும்நம் வாழ்க்கைக் கதை.
37. கேனிசையிது இன்பத் தெளிவாழும் காட்டுமே
வானுலகு செல்லுபவன் நா. [ரிச்சர்டு II]
38. மாசில் மலர்தோற்றத் துள்ளும் விஷநாகம்
வாசம் புரியும் அறி. [மாக்பெத்]
39. இன்பத் தழுவதினும் இன்னினிய இன்பங்கள்
துன்பத்தில் நாம்மகிழ்வ தே, [மச் ஆடோ அபவுட் நக்திங்]

குறளமுதம்

40. எந்தப் பெயரிட் டழைத்தாலும் மாறுமோ
செந்தா மரையின் சிறப்பு [ரோமியோ ஜூலியத்]
41. வருங்காலத் தின்ப வழிக்கே உதவும்
பெருகிவரும் துன்பப் பிணைப்பு
[ரோமியோ ஜூலியத்]
42. இன்ப இளமையும் கடமை வயோதிகமும்
ஒன்றாதே வாழ்வில் அவை. [தனிப்பாடல்]
43. மூடமே வாழ்வினில் மூடிக் கிடக்கின்ற
பீடைஇருள் என்னே பிழை. [ஜூலியஸ் சீசர்]
44. விண்ணையும் மண்ணையும், மண்ணையும் விண்ணையும்
கண்ணால் களிப்பான் கவி. [மிட் சம்மர் ரைட் டிரீம்]
45. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்க அறிவுடையோர் கேண்மை
பின்
ஆழ்ந்தினைப்பாய் அன்புத் தலை. [ஆம்லெத்]
46. தோற்றத்தில் இல்லை சுடர்ந்தொளிர் காதில்ஆம்
மாற்றிடும் அன்பில் மதி. [மிட் சம்மர் ரைட் டிரீம்]
47. நல்லோர் பொறுமையின் நச்சுப்பல் தாக்காது
வெலவது வாழ்வில் அரிது. [ஜூலியஸ் சீசர்]
48. இரக்கமும் ஆணையும் ஏற்றிணைதல் மாறின்
முரண்படும் முன்னேற்றமே. [ஜூலியஸ் சீசர்]
49. காதற்கே கண்ணில்லை காசினியில் காதலர்
காணரே தம்விழிக ளால்.
[மார்ச்சண்ட ஆப் வெனிஸ்]
50. சிறந்ததோர் நன்மைக்குச் செய்க சிறுமை
சிறப்பிற் கில்லை இழிவு. [மார்ச்சண்ட ஆப் வெனிஸ்]

ந ன் றி

அல்போன்ஸ்

விவியான்ஸ்

எனது குமாரத்தி திருநிறைச் செல்வி அல்போன்ஸுக்கும், உயர்திரு கொ. வி. மகாதேவநாடார் அவர்களின் குமாரன், திருநிறைச் செல்வன் கே. எம். விவியான்ஸுக்கும், 25—4—55 அன்று காலை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவடக்கன்குளத்தில் நடந்த திருமண வைபவத்தின் போது, நேரில் வந்திருந்து வாழ்த்துக் கூறிய பெரியோர்களுக்கும், உள்நாடு, வெளி நாடுகளிலிருந்து வாழ்த்துரைகள் அனுப்பிய அன்பர்களுக்கும், அபிமானிகளுக்கும் என் மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எஸ். பிரான்ஸீஸ்

உரிமையாளர்

மநீமகள் கம்பெனி

[கலை அரங்கம்—கலைமன்றம்—கரும்பு]

சென்னை—1

வடக்கன்குளம் }
26—4—55 }

மணமகன்: விவியான்ஸ்

மணமகன்: அல்போன்ஸ்

வாழ்த்து

ஆசிரியப்பா

சிறந்தநற் றமிழ் மணம் செய்திடும் பெரிய
சென்னை ஸ்ரீமகள் கம்பெனி அகிபர்
காசினி காண்பெற “கலைமன்றம்” கண்டவர்
திருவார்த்திடும் எஸ். பிரான்சிஸ் அவர்கள்
செய்தநற் பயனாய் ஜெனித்தபொற் செல்வி
அல்போன் ஈக்கும், அன்புள் அன்பர்
உயர்திரு கொ. வி. மகாதேவ நாடார்
என இயம்பப்படும் மாதவடியா
நாடார் என்னும் நல்லவர் குமாரர்
செல்வர் விவியான்ஸ் எனுஞ் செம்மலுக்கும்,
வடக்கன் குளத்தில் மணமகள் மனையில்
நடைபெறுந் திருமண நல்விதழ் பெற்றோம்
அன்பின் பண்பை அவனிக் காக்கும்
அல்போன்ஸ்—விவியான்ஸ் இருவரும்
எல்லாம் நிறை இயற்கை அருளால்
சீரும் சிறப்பும் செல்வமும் கல்வியும்
பேரும் புகழும் பெருகப் பெற்று
தங்கப் புகல்வர் தாலாட் டொலிக்க
மங்களமாக வாழுக
கல்வித் தேவரின் களிப்புளக் குறிப்பிதே.

கோ. அ. கல்வித்தேவர், இரங்குன், பர்மா.

3

தழுவல் பலவகை. இறுகத் தழுவல், இணைத்துத் தழுவல், நேரடித் தழுவல், சாய்வுத் தழுவல், சரிவுத் தழுவல், இப்படியாகப் பலவகை. இவைகளிலே ஈடுபட்டவர்கள் பின்னர் தனித்து வாழ்வதென்பது முடியாததாம். அப்படி வாழ நேர்ந்தால் உயிரே போய் விடுவது போலத்தான் இருக்கும் தலைவனும் தலைவியும் தழுவிக் கிடக்கிறார்கள். இன்பத்தின் எல்லை! அதையடைந்து, மோன நிலை! அதையும் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரும் இன்பத்திற்கு என்னதான் முடிவு என்றே சொல்ல முடியாத அளவுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். காலமோ கடந்து விடுகிறது. நேரம் ஆக ஆகத் தலைவன் சோர்வடைகிறான். தலைவனின் சோர்வால் தழுவதல் நழுவுகிறது. தலைவி தெம்பற்று விடுகிறாள். தலைவனும் தெம்பற்று சோர்வின் காரணமாக மெல்ல தலைவியை விட்டு விலகுகிறான்—தன்னே அறியாமலேயேதான் தலைவியை விட்டு விலகுகிறான்—தன்னுணர்வு இருந்தால் நிச்சயம் விலகமாட்டான். ஆனால் தலைவி சோர்வால் உணர்வு குன்றி இருந்த போதிலும் நிலைமையை அறிந்துகொள்கிறாள். இரு

வரும் தழுவதலிலிருந்து வழுவதைக் கண்ட பசலை நிறம் இருவரும் தழுவிக் கிடந்ததால் அடைபட்டுக் கிடந்த பாகங்களை தந்து தன் வயப்படுத்திக் கொள்கிறது. அதை எப்படியோ தலைவி கண்டு விடுகிறாள். வியப்புறுகிறாள். அதே சமயத்தில் கடுஞ்சினம் கொள்கிறாள். அவளை யறியாமலேயே அவளது பவழ இதழ்களில் பட்டுத் தவித்துக் கொண்டு சொற்றொடர்கள் உதிர்த்து கொண்டிருக்கின்றன.

விளக்கின் ஒளியைப் பார்த்துப் பொருமைபட்டு விளக்கினுடைய மறைவுக்குப் பின் வந்து சேரும் இருள்தான் அப்படியென்றால் இந்தப் பாடும் பசலை நிறமும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அடேயப்பா! இந்தப் பசலை நிறத்திற்குத் தான் எங்கன்மீது என்ன பொருமை. எப்பொழுது சோர்வு ஏற்படும் என்பதை எதிர் பார்த்துக் காத்துக் கொண்டே யல்லவா இருந்திருக்கிறது!

“விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன் முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு” என்று தன்னால் முடிந்தவரை பசலை நிறத்தைத் தன் மனதார வாழ்த்தி வதைக்கிறாள்.

அப்படித்தான் அந்தத் தழுவ
தலை அவர்கள் நழுவ விடமாட்
டேன் என்கிறார்களே இந்தப் பசுப்
பாவது வாழாதிருக்கக் கூடாதா!
ஆனால் அந்தப் பசுப்பு அப்படி
இருக்காதாம். அதற்காகத்தான்
வள்ளுவரும் அப் பசுப் பைக்
கடிந்து கொள்கிறார்.

* * *

அடுத்து காதல் இரு தரப்பிலும்
இருக்கவேண்டும், அதாவது
ஆணுக்கும் இருக்க வேண்டும்,
பெண்ணுக்கும் இருக்கவேண்டும்,
என்றும் கூறுகிறார்.

அவ்வாறு இல்லாமல் ஆணுக்கு
மட்டும் காதல் உணர்வு இருந்து
பெண்ணுக்கு இல்லா விட்டால்
அந்த ஆண் விரும்புகின்ற—எதிர்
பார்க்கின்ற இன்பத்தை அந்தப்
பெண் கொடுக்க முடியாது,
அதோடு அல்லாமல் அந்தப்
பெண்ணுக்கு எப்பொழுது அந்த
ஆண்மீது காதல் ஏற்படவில்
லையோ அப்பொழுதிவிரந்து
அவள் தன் உணர்வைச் சரியாகக்
கட்டுப்படுத்த முடியாது அந்த
உணர்ச்சியை—இன்பத்தை அவள்
பெற வேண்டுமென்கின்றபோது
வழி தவற நேரிகிறாள்—தவற
வும் செய்து விடுகிறாள். அப்படி
யல்லாது அவளுக்கு மட்டும்
காதல் உணர்வு இருந்து அவ
னுக்கு இல்லாதுபோனால் அவ
னிடமிருந்து அந்தப் பெண் விரும்
புகின்ற இன்பத்தை அவனளிக்க
முடியாது. அதாவது அவளிட
மிருந்து அவன் போதிய இன்பத்
தைப் பெறமுடியாது. அதனால்
அவனும் வழி தவற நேரிடும்.
ஆதலால்தான் இருவருக்குமே
காதல் உணர்வு வேண்டுமென்
பதைக் காவடிக்கு ஒப்பிட்டு,

“ஒருதலையான் இன்னது

காமம்காப போல

இருதலை யானும் இனிது”

என்ற குறள்மூலம் நமக்குக் கூறு
கிறார். இது எல்லோரும் அறிந்த-
புரிந்துகொண்ட பழைய கருத்தே
என்றாலும் நமக்கெல்லாம் நாம்
அறிந்து கொள்வதற்கெல்லாம்
நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே
பெருந்தகையார் நமக்கென எழுதி
வைத்து விட்டபடியால் நாம்
அதைபும் அவரது மற்ற கருத்துக்
களோடு சேர்த்துப் புதியதாகவே
கொள்ளவேண்டும்.

* * *

தன்னைவிட்டுப் பிரிந்த காதலன்
வரவில்லையே என்ற ஏக்கத்தைக்
காண்பிக்கும் முறையில் இக்கால
மாதருக்கும் வள்ளுவர் கால மாத
ருக்கும் அதிக வேறுபாடு காணப்
படுகிறது.

தனைப் பிரிந்த காதலன் வாராதி
ருந்தால் அவனையே நினைந்து
ஊனுறக்கமின்றி காதலன் சென்ற
பாதையையே நோக்கி வழிமேல்
விழி வைத்துக் காத்திருத்தல்,
அவன் இருந்த, உண்ட, உறங்கிய
இடங்களையெல்லாம் ஏக்கத்தோடு
பார்த்தல், அவன் உபயோகித்த
தலையனை போன்றவற்றைக் கட
டித் தழுவிக்கொள்ளுதல், அவனு
டைய உருவப் படம் இருந்தால்
அதனை அன்பு ததும்பும் இன்பக்
காதல் ஓடும் மார்பகங்களிலே
பொதித்துக் கொள்ளல், முடிந்
தால் அவன் கூறிய வார்த்தைகளை
மீண்டும் உச்சரித்துப் பார்த்தல்,
இரவு நேரங்களிலே இருவரும்
கூடியாடியதை யெல்லாம் களங்க
மற்றுக் கன்னியர் மேனிகளில் தன்
பட்டொளி வீசும் சிட்டு நிலா
விடம் சொல்லிப் புலம்புதல், கன

வினிலே காதலனைக் கண்டு களித்தல், போன்றவற்றைச் செய்கிறார்கள் இக்கால மாதர்கள். இப்படிச் செய்யக் காரணம் இவற்றையெல்லாம் அப்பட்டமாகத் திரைப்படங்களிலும் காட்டி விடுகிறார்கள். இவ்வாறெல்லாம் திரைமூலம் காட்டிய பிறகு—அதைப் பார்த்த பிறகு, காதலனைப் பிரிந்த காதலி தன்னுடைய ஏக்கத்திலே ஒரு (Style) ஸ்டைல் காண்பிக்கிறாள். இப்படியாக முன்னேறி விட்டது இன்றைய உலகம். ஆனால் வள்ளுவனார் வாழ்ந்த காலத்தில் இவைபெல்லாம் இருந்தனவோ என்னவோ ஆனால் ஒன்றே ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் இருந்திருக்கத்தான் வேண்டும்

காரணம் வள்ளுவனாரே கூறுகிறார். என்ன என்று தானே..... இதோ சொல்லிவிடுகிறேன்.

“நனவினால் நல்கா தவரைக்

கனவினால்

காண்டவின் உண்டென் உயிர்” என்றார்.

காதலியொருவள் சொல்கிறாள்.....

எப்படி யெல்லாமோ வாழ்ந்தோம், உலகமே புகழும்படி உன்னதமாக வாழ்ந்தோம், உடவிரண்டேயொழிய உயிர் ஒன்றாகவே தான் இருந்தது, வாழ்வு—வாழ்க்கை என்பதற்குப் பொருளே எங்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டார்கள் பலர், எங்களுடைய காதலை வளர்த்தது அதோ தெரிகிறதே

புதிய வெளியீடுகள் தயாராகி விட்டன!

தென்னகத்துப் புதுமை எழுத்தாளர்
திருமதி. சத்தியவாணிமுத்து எழுதிய,

எரிக்கப்பட்டார்கள்

விலை ரூ. 1—0—0

இன்ப வீடு (அச்சில்)

(மூவர்ண முகப்புக்கள்)

கழிவு 25%

தயாற்செலவு இல்லை.

விபரங்கட்டு:

மதிமன்றம்

ஐயப்ப செட்டி தெரு

சென்னை—1

அந்த ஆழி, அதவே எங்களுது
காதலைக் கண்டு பொருமைப்பட்டு
விட்டது போலும்!

அய்யோ அந்தப் பாழும் ஆழ்
கடலே இப்பொழுது எங்களைப்
பிரித்து விட்டது. ஒடும் அலையும்,
தெறிக்கும் நீரும்போல, நாங்கள்
இங்கு வரும்போதெல்லாம் இந்
தக் கொந்தளிக்கும் நீலக் கடல்,
தன்னிடம் விட்டு நகராவிட்டா
லும் தாவித் தழுவ வேண்டுமென
எங்களை நாடிவரும். உலர்ந்து
விட்ட மணற் பரப்பில் ஓய்ந்த
காணவேண்டி ஊர்ந்து வரும் உயி
ரினங்கள் ஒன்று விடாமல் உற்று
உற்றுப் பார்ப்பனவே எங்களின்ப
வாழ்க்கை நோக்கி. பருவத்தின்
உணர்வறியா—நிலையறியா பள்ளி
யின் செல்வர்கூட பொங்கி நின்ற
எங்கள் வாழ்வு நோக்கிப் பெரு
மிதம் அடைவார்களே. அய்யகோ!
அந்த நாளெல்லாம்—இன்பமெல்
லாம் எங்கோடி மறைந்தனவோ,
இன்னலுறச் செய்தனவோ, எந்
தனுயிர்க் காதலரவர் ஏன்தான்
எனைத் தினமும் இன்னலுறச் செய்
தாரோ, நனவிலதான் வரவில்லை
என்றாலும் கனவிலாவது வருகின்
றாரே—வந்து இன்பம் தருகின்
றாரே. அப்பப்பா! அப்படியும் இல்
லாது போனால் அழிந்தே ஒழிந்தி
ருப்பேன். கனவினிலே காட்சி
யினைத் தந்ததால்தான் காரிகை
நான் காலத்தினைத் தள்ளுகின்
றேன்.

என அப்பெண் கூறுவதாக
நம்மப்பன் வள்ளுவனார் கூறுகிறார்.
அடடா என்ன இன்பம்!
கொள்ளை! கொள்ளை! கம்பனை
சுவைத்து விட்டான் காதலினைப்
புகட்டிவிட்டான் எனவே கூறும்
இளித்தவாயர்கள், கம்பர் தாசர்

கள், இராமாயணப் பிரியர்கள், எல்
லோரும் குறளென்னும் மாளிகை
யுள் புகுந்து விட்டால் மாளிகை
யின் சிற்பத்தை மதிப்பிடவே
மலைத்திடுவர்.

இத்தோடு விட்டாரா? இல்லை!
இல்லை! இன்னும் மேலோக்கு
கிறார்.

காதலனைப் பிரிந்த காதலி
மனம் படைத்தோர்—உயர்ந்த
உளம் படைத்தோர் எல்லோரிட
மும் தன் துயரத்தை—தன் காத
லன் பிரிவைச் சொல்விச் சொல்லி
ஓய்ந்து, அலுத்துப் போய்விடு
கிறார். யாருமே அவனையோ அவ
ளுடைய கூற்றையோ கவனிப்
பாரில்லை. உச்சிப் பொழுதினும்
'உள்' எனச் சொல்லாது இரை
தின்று ஓய்வு பெறவெண்ணி
ஊர்ந்து செல்லும் உயிரினங்களி
டம் சொல்லலாமென்றாலோ

மாணவர்களுக்கான நூல்கள்

ஸ்ரீமகள் இங்கிலீஷ்-தமிழ் கையகராதி	2 8 0
ஸ்ரீமகள் தமிழ்க் கையகராதி	1 8 0
நீதிநூல் தொகை I	1 8 0
" " II	3 8 0
திருக்குறள் சிறப்புரை	1 4 0
திருக்குறள் (தீப்பெட்டி அளவு)	0 8 0
ராமுலு ஆங்கில ஆசான்	1 8 0
நேரு இந்தி ஆசான்	1 8 0
வீர பாண்டியன் கட்ட பொம்மன்	1 0 0

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி,
சென்னை-1

ஊர்ந்து செல்லுமவை உணர்ச்சி அறியமாட்டா. என்ன செய்வ தென்றே புரியாது காரிகையவள் ஏங்குகிறாள்—கண்ணீர் வழக்கிறாள். மேல்திசை வானிலே மேதினிச் செல்வன் தன் தொழில் முடித்து தரணி விட்டேகிக் கொண்டிருக்கும் நேரம் பொன்னெனச் சிவந்த, புடம்போட்டெடுத்த, செந்நிறக் கிரணங்களைச் சிந்திக் கொண்டிருக்கிறாள். மங்கிய மாலைப் பொழுது. வேறு கதியற்ற அவள் அதையே தன் துணையாகக் கொண்டு அது வரை சமந்திருந்த தாங்கொணாத பாரத்தைபெல்லாம் அதனிடம் கொட்டுகிறாள். அதையும் தன் னைப் போன்ற பெண்ணெனப் பாவித்து, ஏ மங்கிய மாலைப் பொழுதே! நீயும் என்னைப்போல் இன்ன லுறுகிறாயே, அறிவற்ற என் காதலன்தான் என்னைப் பிரிந்து நின்று வாட்டி வதைக்கிறு நென்றால் நீயுமா அப்படி வதைக் கப்படுகிறாய்? உன் காதலனும் அப்படிப்பட்டவன்தானா! அப்போ என்தான் இந்தக் காதலர்கள் இப்படி நடந்து கொள்கிறார்களோ!

என ஏங்கி தன் காதலன் செய்த—அவனால் உண்டான துன்பத்தை மாலைப் பொழுதிடம் சொல்லித் தன் துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்கிறோம்.

காதலனால்—காதலால் ஏற்படும் துன்பத்தை யாரிடம்தான் சொல்ல வேண்டுமென்பது கட்டாயமில்லையாம். யாரிடம் வேண்டுமானாலும் எந்த நேரத்தில வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்லவும் தூண்டுமாம் அந்தக் காதல். அப்படிச் சொன்னால் தான் ஓரள் வாவது துன்பம் நீங்குமாம். அந்த

அளவு அதற்கு மதிப்புக் கொடுத்து வளர்க்கிறார் வள்ளுவர்.

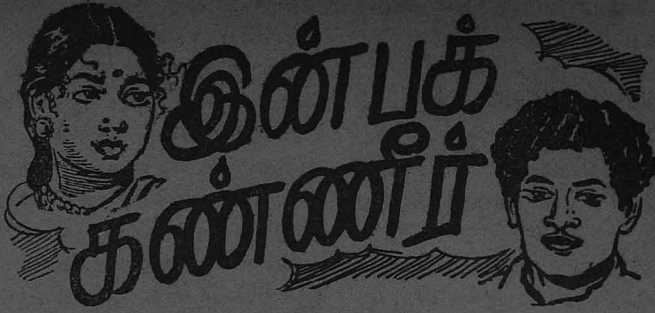
இந்தக் காலத்திலே காதலனைப் பிரிந்த காதலி ஒரு வினாடி கூடப் பொறுப்பதில்லை. உடனே மடல் வரைந்து விடுவாள் மண்ணாளும் மன்னவா! என் உடலாளும் உத்தம! தேன் சுவைத்தென்னவ! தீந்தமிழ்ப் பாவல! கனிந்த நம் சேர்க்கையில் களங்கமோ இருந்திடால் காரிகை எனைத் தாங்கள் கலக்கமுறச் செய்யாமல் கட்டத்தை நீக்கிவிட்டுக் கடிதினிலே வந்திடுவீர்! இவ்வாறு மடல் வரைவாள் மறுநாள் சந்திப்பு. மீண்டும் சேர்க்கை.

ஆனால் வள்ளுவனார் தன் காலத்தில் பெண்கள் காதலனால் உண்டால்—குறைபட்ட தன் வாழ்வை நொந்து பேசாத—ஆடாத அசையாத உருவங்களிடமோ அசைந்தும் ஆடியும் திரிந்த ஒரு சில உயிர்ப் பொருள்களிடம் சொல்லியுமோ தான் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்—அதைத்தான் நேர்மை எனப்போற்றி—அதற்கே முதலிடம் ஈந்து அவ்வாறு அவள் கூறும் போது அவள் காணும் துன்பமென்ன அந்தக் காதலின்—காமத்தின் மகிமை என்ன என்பதைக் கீழ்க்காணும் இரண்டே அடிகளில் கூறுகிறார்.

“புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்

வன் கண்ணை தோடின் துணை” என்பதுதான் அந்த இரண்டடிகள். வள்ளுவரின் எழுத்தினிலே தான் என்ன சுவை! என்ன சுவை! சுவைத்தே பார்த்தீரா? இன்னும் மேலே செல்வோம்.

—(வளரும்)

கவலைப்படாதீர்கள் அத்தான்! இப்போது உலகத்தை கடவுள்கள் ஆளவில்லை; மனிதர்கள்தான் ஆளுகிறார்கள்!

17

சந்திரா...

“அன்புள்ள என் அத்தா
னுக்கு

உங்கள் சந்திரா பணிவுடன்
எழுதுகிறேன்.

குழந்தைக்கு, நீங்கள் மகிழ
வேண்டும் என்பதற்காக,
“மோகன்” என்ற பெயரிட்டிருக்
கிறேன்: பயல் உங்கள் சாயல்;
என் நிறம்; சில வேலைகளில் என்
னைப் போன்றே சிரித்த முகத்
துடன் இருக்கிறேன்; சிலவேளை
களில் உங்களைப் போல சிந்திக்கும்
முகத்துடன் இருக்கிறேன்!

அத்தான்!

உங்களுடைய அறிவும் என்
னுடைய அன்பும் நமது பயலிடம்
நிறைந்து வளரவேண்டும் என்று
ஆசைப்படுகிறேன். நான் இப்படி
எழுதுவதிலிருந்து, தங்களது
அன்பு, என் அன்பைவிடச் சற்று

கம்மியானது என்று கருதி விடா
தீர்கள்.

ஒரு வேலைகூட என்னை சரி
யாகச் செய்யவிடமாட்டேன் என்
கிறேன்—நீங்கள் புத்தகம் படிக்கச்
சொல்லி எழுதியிருக்கிறீர்கள்,
எப்படிப் படிப்பேன், இவன்தான்
நான் இந்தக் கடிதத்தில் இந்த
முன்று பாருவை எழுதுவதற்குள்
ளையே ஐந்தாறு முறைகள் தானு
கவே தொட்டிலிலிருந்து இறங்கி
வந்து என் பேனாவைப் பிடித்து
இழுத்துவிடுகிறேன்! அத்தான்,
ரொம்பவும் பொல்லாத் பயலாக
இருக்கிறேன் அத்தான்! கவலைப்
படாதீர்கள், நம் மோகன் ஒரு
பலாதகார வாதியாகத்தான் வரு
வான் போலிருக்கிறது. அசட்டுத்
தனமான அகிம்சைப் புத்தியை
அவனிடம் ஒருநாள் ஒருபோது
கூட என்னால் காணமுடியவில்லை!
ஆகவே, நாம் அவன் காலத்தி
லேயே லௌகீக வசதிகள் பெற்று
வாழ்வோம் என்று நம்பலாம்!

கொதித்துக்கொண்டிருக்கும்
தங்கள் நெஞ்சம் குளிரட்டுமே
என்று கருதித்தான் கடிதத்தின்

முதற்பகுதியிலே நமது மோகனைப் பற்றி எழுதினேன்.

ஆயினும்....

என் நெஞ்சம் தங்கள் நிலைபற்றி நிதமும், நிமிடமும், ஏன், ஒவ்வொரு கணமுகூட எப்படி துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது தெரியுமா?

ஆம், நானும் அப்படித்தான் கேள்விப்பட்டேன். அந்த பிரபல வடநாட்டு முதலாளி தென்னாட்டில் வந்து தன் பெயரால் ஒரு ஊரே ஸ்தாபித்து நம்மை உரிஞ்சுகிறானே என்றெழுந்த உரிமைப் போராட்டத்தில் தங்கள் மறைவாகக் கலந்துகொண்டீர்களாம்— அந்த முதலாளி கொல்லப்பட்ட தற்குத் தாங்கள்தான் முதல் காரணமாம் — ஐயோ, என்னால் நம்பவே முடியவில்லை அத்தான், ஒரு ஈ, ஏறும்பைக்கூட துன்புறுத்த மாட்டீர்களே, உங்கள் மீதிலா இந்தக் கொலைக்குற்றம்!

அப்போதே சொன்னேனே கேட்டீர்களா கலாநிதி தீயவர் நமக்கு ஆகாதவர் என்று! சரி நடந்தது நடந்துவிட்டது, இனிமேல் நீதிதேவன் தான், நம்மை பிரபராதி என்று நிரூபிக்கவேண்டும்.

அத்தான்! ஒரு சேதி!

அன்று தங்களது நண்பர் என்று தாங்கள் விருந்துக்கு கூட்டிவந்திருந்தீர்களே அந்த மேனாட்டு வக்கீல் ஜேம்ஸ் என்பவருடன் தாத்தா வெகுநேரமாக நேற்று பேசிக்கொண்டிருந்தார். ஜேம்ஸ் எப்படியாவது தங்களை விடுதலை செய்துவிடலாம் என்று உறுதி கூறுகிறார். ஆதியிலிருந்து அந்தம்வரை தாங்கள் செய்து வந்திருக்கும் நல்ல காரியங்களை

கோர்ட்டில் கூறத் தொகுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் மகாபலி புரம், தஞ்சாவூர், மதுரை, கன்யாகுமரி போன்ற இடங்களுக்குப் போயிருக்கும் போதா பாவிகள் வந்து, உங்களைக் கைதுசெய்து போகவேண்டும்? பயப்படாதீர்கள், ஜேம்ஸ் வழக்கை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்! இதற்கிடையில் ஒரு விந்தை!

ஒரு நாள்!

மரத்தின் அடிப்புறத்தில் வந்து ஒரு மனிதன் ரிவால்வாருடன் பதுங்கிக்கொண்டிருந்தாலும்..... நீங்கள் கைதான பிறகு நாங்கள் குடிசை ஒன்றை அமைத்து அங்கேயே குடியேறிவிட்டோம் என்பதுதான் உங்களுக்கு முந்திய கடிதத்திலேயே எழுதியிருக்கிறேன்—ஆகவே தாத்தா குடிசையைச் சுற்றிலும் விற்றகு தேடிவர வழக்கம்போல் போயிருந்தார். அந்த நேரத்தில் பதுங்கியிருந்த மனிதனைப் பார்த்து, இவரும் பதுங்கி அவனது கையிலிருந்து ரிவால்வாரைப்பிடுங்கி, விரட்டினார். அவன் அநேகமாக, கலாநிதியாக இருக்கலாம் என்கிறார்—ரிவால்வாரிலும் “K” என்ற எழுத்து காணப்படுகிறது. அந்த ரிவால்வாரை எங்களிடமே இருக்கிறது. இது பற்றிபும், ஜேம்ஸ் விபரங்கள் சேகரிக்கிறார்!

கவலைப்படாதீர்கள் அத்தான் இப்போது உலகத்தைக் கடவுள்கள் ஆளவில்லை; மனிதர்கள் தான் ஆளுகிறார்கள்!

முடிந்தால் உடன் பதில் எழுதுங்கள். எனது கடிதம் தாமதமாக வருகிறது, அத்தான்! கடிதத்துக்கு ஸ்டாம்பு வாங்கி ஒட்டித் தபாலில் சேர்க்கக்கூட, கையில

வசதியில்லாமலிருந்தது. அதனால் தான் இந்த தாமதம்!

இப்போது...?

தாத்தா தையல் வேலை முன்பு படித்திருந்தாராம். அந்த வேலையைத்தான் எங்கோபோய் நிதமும் செய்து ஏதேனும் வாங்கி வருகிறார்.

என்ன செய்வது?

நானும் உங்கள் நினைவால் நலிய நலிய, நம் செல்வம் பால் இல்லாமல் நலியவேண்டியது வந்து விட்டது; இப்போது புட்டிப் பால்தான்!

ஜேம்ஸ் கொடுத்தார் பணம்; விருந்தாளியிடமா பணம் வாங்கிக் குடும்பம் நடத்துவது என்ற எண்ணத்தில் மறுத்துவிட்டேன்.

அத்தான்!

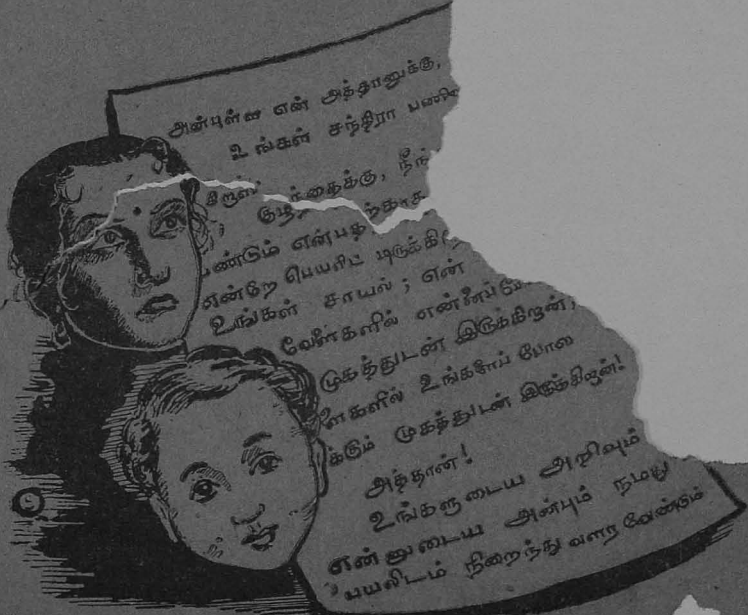
ஜேம்ஸ் அவசர வேலையாக பம்பாய்க்குப் போயிருக்கிறார். ஓரிரு வாரங்களில் வந்துவிடுவார். கவலைப்படாதீர்கள்.

நீதி வெல்லும், அப்படி வெல்லாத இந்த நாட்டில் நாம் வாழ வேண்டாம். மோகனை "பாலமந்தி"ரில் சேர்த்துவிட்டு, நானும் தங்களுடன் சாகவே விரும்புகிறேன்.

அத்தான்! வரவர நாம் எல்லாம் இந்த நாட்டில் வாழ நினைப்பதே தவறு என்ற தூய உண்மையும் இப்போதுதான் எனக்குப் புலப்படுகிறது.

இப்படிக்கு உங்கள் சந்

.....என்று எழுதி முடிக்க வரை ஓட்டிக்கொண்ட போது என் கண்கள் சிந்திக்கொண்டிருந்தனவந்து இந்த முந்தானை விளையாட திரத்தின் டேன்.

அன்புள்ள என் அத்தானுக்கு,
உங்கள் சந்திரா பணம்

கிடைத்ததைக் குறிப்பிட்டு, நீர்

பணமும் என்பது பற்றி என்னைப் பெயரிட அருக்கி,

உங்கள் சாயல்; என் வேலையில் என்னைப் பிழைத்துள்ளீர்கள் கிண்கிணிகள் உங்கள் பிழை

கீழ் குகத்தான் கிண்கிணிகள்

அத்தான்!
உங்களுடைய அறிவும்
என்னுடைய அன்பும் நம்பு
பயலிடம் நிறைந்து வளர வேண்டும்

தான்—அவனுக்கு மேலே சத்தம் போட்டு அழலாமா என்று எனக்குத் தோன்றியது. கடிதத்தை அப்படியே கீழே போட்டுவிட்டு அவனை எடுத்துவந்து குடிசைக்கு வெளியில் நிற்கும் ஆலமரப் பறவைகளைக் காட்டினேன். அவன், அருகில் வளைந்து சென்று கொண்டிருந்த ஒரு கிளையைக் கூர்மையாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். எதை இவ்வளவு கவனமாகப் பார்க்கிறான் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த காட்சி, ஒரு தாய்க்கு குஞ்சுக்காகத்துக்குத் தாய்க்கொண்டிருந்த கண்மணியின் மகிழ்ந்து நிற்கிறதேன்.

குக்குல!

பருக் தாகக் கம் ழுவ ழூர். ருந்தவர் கம்பெனிக் மாதம் 5000டாலர் டைரக்டர் பதவிய ராயிருக்கிறார். பருக்கிட ர பதில் கிடைத்திருக் தெரியவில்லை. பிரஸ்தாப கம்பெனி அலுமினிய சமையல் பாண்டங்கள் உற்பத்தி செய்து வருவதாகும்.

அன்றுதான் ஜேம்ஸ் பம்பாயிலிருந்து வரவேண்டிய நாள். மாலையில் வீடுவந்து சேருவதாகத் தந்தியும் வந்தது. எப்படியோ சில்லறை சேர்த்து, தாத்தாவும் விமானநிலையத்திற்குப் போயிருந்தார்.

அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். தாத்தா ஓடோடி வந்தார். “ஜேம்ஸ் வந்து விட்டாரா தாத்தா”

“இதோ பாரம்மா” என்று அன்றைய தினசரியை காட்டினார். பம்பாயிலிருந்து இங்கு புறப்பட்ட விமானம் இடைவழியில் மலையில் மோதி நொறுங்கி விட்டதாக செய்தி கண்டேன்.

“ஐயோ” என்று அலறினேன். “சந்திரா! ஜேம்ஸ் புறப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லியிருந்த விமானம்தான், அது! சந்திரா! ஐயோ” என்று குறைந்த தொனியில் சொல்லியவாறே கீழே சாய்ந்தார்.

மோகனை இடுப்பிலிருந்து கீழே இறக்கிவிட்டுவிட்டு அடுக்களைக்குப்போய் தண்ணீர்கொண்டு வந்து தாத்தாவின் மயங்கிய முகத்தில் தெளித்தேன்.

இலேசாகக் கண்களை விழித்தார்.

“சந்திரா! ஜேம்ஸும் போய் விட்டாரே! இனி எப்படி என் பாலு விடுதலையாகப் போகிறானோ” என்ற ஒரே வாக்கியத்துடன் ஒரு பெருமூச்சு விட்டார்.

அவ்வளவுதான். கண்களை மூடிவிட்டார்!

(தொடரும்)

கீழே தரப்பட்டிருக்கும் வினாவிற்கு ஒரு பக்கத்திற்கு (புல்ஸ்கேப்) மேற்போகாமல் விடை எழுதிப் பின் பக்கத்திலுள்ள நுழைவுச்சீட்டுடன் அனுப்பவேண்டும். விடை அனுப்பும் கடைசித் தேதி மே 15ம் தேதியாகும். விடை மே 29ம் தேதி இதழில் பிரசுரிக்கப்படும். ஏற்ற விடை அனுப்புவோருக்கு ரூ. 10 பரிசளிக்கப்படும். பரிசுபெறாத சிறந்த விடைகள் கலைமன்றத்தில் வெளியிடப்படும்.

1960-ம் ஆண்டில் ஒருநாள் உலகப் பரப்பெங்கும் அணுகுண்டு வீசப்பட்டு உயிரினங்கள் அனைத்தும் அழியத்தொடங்குகின்றன. ஒரு விஞ்ஞானி அழிவை வெல்ல புதுச் சாதனம் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தான். அந்தச் சாதனத்தால் இப் பரந்த உலகில் ஐந்தே ஐந்து பேர்களை மட்டுமே பிழைக்கவைக்க முடியும். அந்த ஐவரில் மூவர் ஆண், இருவர் பெண்கள். இருக்கவேண்டும்! அவர்கள் யார் யாராக இருக்க நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்? ஏன் அவர்கள் உயிர் வாழ வேண்டும்?

ஏன்? உங்கள் கருத்து (விடை) என்ன?

போட்டி எண் 1.

ஏன்?

முடிவு தேதி 15-5-55

(துழைவுச் சீட்டு)

பெயர்.....

வயது.....

கல்விப் பயிற்சி.....

முகவரி.....

நாள் 1955

கையெழுத்து

இங்கே கத்தரிக்கவும்.

தளபதி

தளபதி தன் சேனையினை எவ்விதம் தலைமைதாங்கி வெற்றி பெற்று வீறுகொண்டு விளங்குகிறான் - என்பதை இதில் விளக்குகிறார் பக்கத்துக்குப் பக்கம் பகுத்தறிவு மணம் பதத்திற்குப் பதம் புரட்சிக் கனல் இவைகள் நிரம்பிய மறுமலர்ச்சி எடுவாங்குங்கள் ! படியுங்கள் !

விலை ரூ. 1-0-0

முன் பணம் அனுப்பினால் தபால் செலவு இலும்.

விபரங்களுக்கு:

கலைமன்றம் — சென்னை - 1

நவீன்

காதல் உள்ளம்

மலம்: விக்ரம் யூகோ
கமிழ்: கவிஞர் வாணிதாசன்

காட்சி 3

தீஸ்ப், ஆன்மெல்லோ. . .

தீஸ்ப்:- கோமானே! நீங்கள் என்னைத் தேடினீர்களாமே?

ஆன்:- ஆம். தீஸ்ப். நான் உன்னிடம் பேசவேண்டும். முக்கியமான செய்தியைப் பற்றிப் பேசவேண்டும். என் வாழ்வில் ஒவ்வொரு நாளும் எனக்கு வலை விரிக் கப்படுகிறது. சீ! என் வாழ்வு மிக மோசனமானது. எங்கும் எனக்கு ஏமாற்றம். ஒவ்வொரு நாளும் நான் பிச்சுவாக்குத்து வாங்க வேண்டும். அல்லது கோடாலியால் மற்றவர்களை வெட்டி அமைதியடைய வேண்டும். நீட்டுவானேன். என் மனைவி என்னை ஏமாற்றிவிட்டாள். அவளுக்குக்

கள்ளக் காதலன் ஒருவன் இருக்கிறான்.....

தீஸ்ப்:- அவன் பெயர்?.....

ஆன்:- அன்று இரவு என்னைக் கொலை செய்யச் சதி நடந்திருக்கிறது என்று வந்து எழுப்பிச் சொன்னாயே! அப்பொழுதெல்லாம் அந்தக் கள்ளக் காதலன் இங்குதான் இருந்திருக்கிறான்.

தீஸ்ப்:- அவன் பெயர்?.....

ஆன்:- இதைக் கேள். அது எப்படி எனக்கு விளங்கிற்றுத் தெரியுமா? ஒருவன். பதின்மர் குழு ஒற்றன் ஒருவன். அந்த ஒற்றர்கள் என்னிடம் நேருக்கு நேர் எதையும் சொல்லமாட்டார்கள். ஆணையும் கிடையாது. வேனிசுக்குக்

தெரிவித்து அங்கிருந்தே எனக்கு அறிவிக்கப்படும். இதுதான் மாமூல். அந்த ஒற்றர்களிலே ஒருவன் இன்று காலை ஆற்றோரத்தில் கோலையுண்டு கிடந்தான். காவலர் அவனைப் பார்த்தார்கள். எதற்கு எப்படி அந்தக் கோலை நடந்த யாருக்கும் தெரியாது. அவன் உயிர் விடும்போது தன் விடமிருந்த ஒரு கடிதத்தை என்னிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி கொடுத்தான். அந்தக் கடிதம் என் மனைசிக்கு அவள் கள்ளக் காதலன் முதுபது.

தி:- அவன் பெயர்?.....

ஆன்:- கடிதத்தில் கையெழுத்தில்தான். நீ அவன் பெயரைக் கேட்கிறாய். நானும் அதைத்தான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்த ஒற்றன் இறக்கும்போது ஏதோ பெயர் சொன்னான். காவற்காரர்கள் அந்த மடையர்கள் மறந்து விட்டார்கள். ஒருவன் ரொடோரிமோ என்கிறான். மற்றவன் பான் தெல்போ என்கிறான். அவன் சொல்லும் பெயர் சரியல்ல என்று இவன் சொல்கிறான். இவன் சொல்லும் பெயர் சரியல்ல என்று அவன் சொல்லுகிறான்.

தி:- அந்தக் கடிதம் உங்களிடம் இருக்கிறதா?

ஆன்:- இதோ என்னிடம் இருக்கிறது. நீ பார்த்தால் இது யாருடைய எழுத்தென்று சொல்லலாமல்லவா? அதற்காகத்தான் இதோ வைத்திருக்கிறேன்.

(கடிதத்தை எடுத்து) இதோ...

தி:- காட்டுங்கள்.

ஆன்:- (கடிதத்தைக் கோபமாகக் கசக்கிக் கொண்டே) நான் எந்த நிலையில் இருக்கிறேன் தெரியுமா? மலிபியரியின் மனைவி மீதே

ஒருவன் கண்ணை வைத்து விட்டான். எவ்வளவு தைரியம் பார்த்தாயா அவனுக்கு. வேனீஸ் பொன்னேட்டில் என் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட இடத்தில் மாசையல்லவா உண்டாக்கி விட்டான். அவன் தலை இரும்பென்றல்லவா நினைத்து விட்டான். எவ்வளவு மன உறுதி அவனுக்கு. அந்த இரவு இந்த அறையில் நான் இருக்க வேண்டிய இடத்தில்; அவன்! புலிக்குகையில் புல்லாய்! அரிமா இருக்க வேண்டிய இடத்தில் நரிமா? சர்வாதி காரியின் அந்தப்புறத்தில் ஒரு சாக்கடைப் புழு. ஊம். என் மனம் கொதிக்கிறது. என் உள்ளமே வெடித்து விடும்போல் தோன்றுகிறது. இதோ, இந்த இடத்தை அவன் குருதியால் கோலமிடா விட்டால் நான் ஆன் முழல்லோ மலிபியரியல்ல! இந்தக் கடிதத்தை யார் எழுதினார்கள் என்று சொல்பவருக்கு என் தந்தையின் வாள்-என் உயிர்-என் வலக்கை இன்னும் எது வேண்டுமானாலும் தருவேன்.

தி:- இப்படிக்காட்டுங்களேன் அதைப் பார்ப்போம்.

ஆன்:- பார். இந்தா.

தி:- (கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்க்கிறான்) தனக்குள்-ரொடோல் போதான்!

ஆன்:- இது யாருடைய எழுத்தென்று தெரிகிறதா?

தி:- இருங்களேன் நான் படித்துப் பார்க்கிறேன் (படிக்கிறான்) "கத்தேரினா! என் அன்பே! பார்த்தாயா கடவுள் நம்மை காப்பாற்றினார். அன்றிரவு உன் கணவனிடத்திலிருந்தும்-அந்தப் பெண்ணிடத்திலிருந்தும்-அவரே நம்மை

மீட்டார்... ருல் நம்
கதி!.....

(தனக்குள்) அந்தப் பெண்!...

(மீண்டும் படிக்கிறாள்)

என் உயிரே! என்னைக் காதலிக்
கப்பட்ட பொருள் நீ ஒன்றுதான்.
எனக்காக வருந்தாதே! நான் பாது
காப்போடு பயமின்றி இருக்கி
றேன்."

ஆன்:- என்ன தெரிகிறதா? யார்
எழுத்து?

தி:- (கடிதத்தை ஆன்மெல்
விடம் கொடுத்து) ஊரும்.
யார் எழுத்தென்று தெரியவில்

ஆன்:- தெரியவில்லையா? கடி
தைப் பற்றி நீ என்ன நினைக்கி
இக் கடிதத்தை எழுதியவன்
தப் பதுவில் சில நாட்களாக
தான் இருக்கிறான் போல் தோன்று
கின்றது. இது பழைய காதலரின்
உள்ளம். நீ எப்படி நினைக்கிறாய்-
அதில் இருப்பதைக் கொண்டு
ரம் முழுதும் தேட ஏற்பா

ர்.
ன்.
து.
ந்க
ன்
ன்
கப்
யது
உங்
மதிக்

ண்டிப்

வ மாற்ற முடியாது. என்
த் தோழர்கள் மண்டியிட்டு
ண்டினால் கூடப் பொறுக்க
ட்டேன். அவள் தலை உருள
ண்டியதுதான். தீஸ்ப்—நான்
ளை வெறுக்கிறேன். குடும்பக்
டாயத்திற்காக நான் அவளை
மணந்து கொண்டேன். நான் அப்
பொழுது அந்தத் திருமணத்தைப்
பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வே
ானக்கு நேரமில்லை. அவ்வளவு
பிரசியல் வேலையிருந்தது. என்
பிரியப்பாவின் வலுக்கட்டாயம்.

பு... ள்.
தி:- ஆனால்... ரிக் குடும்
பம். உம் மனைவிய... குடும்பம்?
ஆன்:- என்னை வாழ்த்தும்.
தி:- ஊம். முடிவு கட்டு விட்டீர்
கள். அவள் சாகப்போகிறாள். சரி.
இன்னும் யார்—எவர் இறக்கப்
போகிறார் என்று தெரியாதிருப்ப
தாலும் யாவும் மறைவாகவே
இருப்பதாலும் எதற்காக அறை
யை இரத்தமாக்கப் போகிறீர்கள்.
எப்படியாவது இது மக்களுக்குத்
தெரிந்துதானே போகும். வேறு

வகையில் இதைச் செய்தால் என்ன? கொலைகாரன், என்மைக்காவது ஒரு நாள் சர்வாதிகாரியின் மனைவி ஏதோ கள்ளக் காதல் புரிந்தாளாம். அதற்காக அவளைக் கொல்லும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நான் கொன்றேன் என்று சொல்லக் கூடுமல்லவா? ஏன் அந்த வீண் தொல்லை. காதும் காதும் வைத்த மாதிரி வேறு வகையில் நடத்திவிட்டால்?

ஆன்:- ஆம்! நல்ல யோசனை தான். நஞ்சு மிக நல்லதுதான். அது என்னிடம் இல்லையே!

தி:- என்னிடம் இருக்கிறது.

ஆன்:- எங்கே?

தி:- என் வீட்டில்.

ஆன்:- என்ன நஞ்சு?

தி:- கொடிய நஞ்சு. நான்தான் உங்களிடத்தில் முன்பு கூறினேனே. என் நண்பர் எனக்காக வழங்கிய பரிசுப் பெட்டியில் அனுப்பி வைத்தது வீட்டில் இருக்கிறது. ஒரே ஒரு வினாடி தீர்ந்துவிடும்.

ஆன்:- ஆம். அதுதான் சரி. நல்ல யோசனை. அது நம்மோடே மறைந்து விடும். வீண் பேச்சுக்கு இடம் இருக்காது. இதோ பார்த்தீள் உன்னைத் தவிர மற்றவர்கள் மேல் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. என் பெயர்-புகழ்-நிலை-மானம் யாவும் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால்-நீ சொன்னதுதான் நல்ல யோசனை. எப்படி இவள் இறந்தாள் என்பதே யாருக்கும் தெரியாத புதிராக இருக்கும். இந்தச் சாவுச் சடங்கு யாருக்கு என்பதே மக்களுக்குத் தெரியாது. கோட்டையிலே யாரும் அறியாமல் அடக்கம் செய்து விடலாம். வெளிக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஆம். அதுதான் சரியான யோசனை.

நமகன் உயர்ந்த தத்துவ ஞானிகளும், அரசியல் அறிஞர்களும் வாழ்ந்து போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனித் தனியாக எந்தெந்த நாடுகளிலோ பிறந்திருந்தாலும் அவர்கள் உலகப் பொதுச் சொத்து. அவர்கள் நமக்கு விட்டுச் சென்ற அரிய உரைகளைத் தமிழிலே தருகிறோம் தமிழ் மக்களின் பார்வைக்கு. கீழ்க் காணும் நாடுகளில் வாழ்ந்த அறிஞர்களின் பொன்மொழிகள் பல இதில் தொகுக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. கைக்கு அடக்கமாகவும், கணிசமான விலையிலும் கிடைக்கும்.

அமெரிக்கநாட்டுப்

பொன்மொழிகள்

தமிழ் நாட்டுப்

பொன்மொழிகள்

ஆங்கில நாட்டுப்

பொன்மொழிகள்

பிரஞ்சு நாட்டுப்

பொன்மொழிகள்

டால்ஸ்டாய் பொன் மொழிகள்

கார்க்கியின் கருத்துரைகள்

ஒவ்வொன்றும் விலை 8 அணு

அழகிய முவர்ண அட்டைப்

பைண்ட்

ஸ்ரீமகன் கம்பெனி

த. பெ. எண். 275

சென்னை-1

போய் அந்த நஞ்சை எடுத்து வரச் சொல்.

தி:- எனக்குத்தான் அந்த நஞ்சு இருக்குமடம் தெரியும். நானே சென்று எடுத்து வருகிறேன்.

ஆன்:- போ. வீரையில் வந்து விடு. நேரம் போகக் கூடாது.

(திஸ்ப் போகிறான்) ஆம் அது தான் சரி. இருட்டோடு இருட்டாக இந்தக் கொலையும் அடங்கி விடும்.

(பூசை அறை திறக்கிறது. பாதிரி கையைக் கட்டிக்கொண்டு, தலையைத் தாழ்த்தி வெளியே வருகிறார். அவரைப் பார்த்து) சாவத் தயாராகி விட்டாளா?

பாதிரி:- ஆம் அரசே!

(பாதிரியார் போகிறார்—கத்தேரினூ பூசை அறைக் கதவுக்கு வெளியே எட்டிப் பார்க்கிறான்)

காட்சி 4

ஆன்மெல்லோ—கத்தேரினூ.

கத்:- எதற்குத் தயார்?

ஆன்:- சாவதற்கு.

கத்:- சாகவா. உண்மையாகவா? மெய்தானா? ஏன். எதற்காக? ஐயப்போ! நான் சாகவா. ஊதும் மாட்டேன். வேண்டாம்—வேண்டாம் அரசே.

ஆன்:- ஏன் சாகப் பயப்படுகிறாயோ?

கத்:- சாகவேண்டுமா? இதற்குள்ளாகவா. இன்னும் எனக்குச் சாகிற வயதாகவில்லையே. நான் அப்படியென்ன தவறு செய்து விட்டேன் சாவதற்கு. அரசே! வேண்டாம்—வேண்டாம். வாழ்க்கையின் சுவையை நான் இன்னும் உணரவில்லையே—என்னைச் சாகடிக்க வேண்டாம். நான் அப்படி என்ன தவறு உங்களுக்குச் செய்து

விட்டேன். வேண்டாம்—வேண்டாம் என்னை வாழ விடுங்கள்.

ஆன்:- அது முடியாது. நான் சொன்னது சொன்னதுதான். நீ சாக வேண்டியதுதான். ஆனால் ஒரே ஒரு வழியுண்டு.

கத்:- என்ன அந்த வழி.

ஆன்:- இந்தக் கடிதம் யார் எழுதியது—அதைச் சொல்லி விடு. அவன் யார் என்பதைக் காட்டி விடு. போதும். நீ தப்பிக்கலாம்.

கத்:- கடவுளே!

ஆன்:- நீ அந்த மனிதனைக் காட்டினால் போதும். அவனுக்குத் தூக்கு. உனக்கு மடம்—விரைவில் எந்த முடிவுக்காவது வா.

கத்:- கடவுளே!

ஆன்:- என்ன கூற மாட்டாயா?

கத்:- இதோ கூறுகிறேன் அரசே!

ஆன்:- ஊம். சொல். இரண்டிலுள்ளது. அவன் யார் என்று சொல்லி விடு. நீ தப்பித்துக் கொள்ளலாம்.

கத்:- இந்தப் பூசை அறையில் எனக்குக் குளிராக இருக்கிறது. அதிகக் குளிர்.

ஆன் - இதோ பார். நான் சொல்வதைக் கேள். நான் உனக்கு நன்மை செய்யவே விரும்புகிறேன். இன்னும் ஒரே ஒரு மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. ஆம் ஒரே ஒரு மணி—என் உன்னைத் தனியாக விடுகிறேன். இங்கு யாரும் வர மாட்டார்கள்—நன்றாக எண்ணிப் பார். இதோ கடிதத்தையும் வைக்கிறேன். அவன் பெயரை மட்டும் இதன் கீழ் எழுதி விடு போதும். நீ கூற வேண்டியதில்லை. நீ தப்பித்துக் கொள்வாய். கத்தேரினூ பிரகாதினி! நான் சொல்வதைக்

கள் நான் என் வாக்கை என்
றும் தவறியது கிடையாது. அவ
னைக் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.
அல்லது நீ சாக வேண்டும்.

கத்: ஒரு நாளாவது எனக்கு
ஒய்வு கொடுக்கவேண்டும்.

ஆன்:- ஒரே ஒரு மணி நேரம்
தான்.

(போகிறார்)
காட்சி 5

கத்தேரினா தனியாக.

இந்தக் கதவு (கதவருகில் போகி
றார்) அய்யோ! இதை யாரோ
முடுகிறார்களே! இந்தச் சன்னல்
(சன்னல் அருகில் போகிறார்)
(பார்க்கிறார்) எவ்வளவோ உயர
மாக இருக்கிறதே. நாற்காலியில்
வந்து விழுகிறார். சாவு-கடவுளே!
மிகப் பயங்கரமான நினைவு அது.
எ தி ர் பார் க்காதபோது சாவது
என்ற ஐய்யோ! உடல் நடுங்குகின்
றதே. இன்னும் ஒரே ஒரு மணி
நேரம்தான் என் வாழ்க்கை. இந்த
நிலை உங்களுக்கு வந்தாலல்லவா
தெரியும். ஆம். நான் இன்னும் ஒரு
மணி நேரம்தான் வாழ்வேன்
பிறகு சாகப் போகிறேன் என்று
சொல்லிப் பாருங்கள். நினைத்துப்
பாருங்கள். எவ்வளவு கொடூரமா
னது. பயங்கரமானது. என்னால்
இந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்தி
ருக்க முடியவில்லையே. தலை சுற்று
கிறதே! சிறிது படுத்தாவது இருப்
போம். (கட்டிலுக்குப் போகிறார்)
ஊம். சற்றுப் படுப்போம்.

(கட்டிலின் திரையை விலக்கு
கிறார். பயந்து அதை விட்டு ஓடு
கிறார். அங்கே கழுத்தை வெட்டு
வதற்காக மரத்தாலான பலி பீடம்
கருந்துணியால் மூடி வைக்கப்பட்
டிருக்கிறது. அதன் அருகில் ஒரு
கொடு வாள்) கடவுளே! இது
என்ன இது? நான் என்ன பார்க்

தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

1. புனர்வாழ்விப்பு நிதி உதவி
நிர்வாகஸ்தாபனம், 1955 பிரவரி
மாத இறுதிவரை, இடம் மெய்ந்
தவர்களுக்குக் கடனுதவியாக மொத்தம்
935.91 லட்ச ரூபாய் பட்டுவாடா
செய்திருக்கிறது.

2. இந்திய ரயில்வேக்களின் நிர்
வாகத்தின் கீழ், மொத்தம் 145 பள்
ளிக் கடன்கள் உள்ளன; அவற்
றில் 94 ஆரம்பப் பள்ளிக் கடன்க
ளும், 27 நடுத்தரப் பள்ளிகடன்க
ளும், 24 உயர்தர, செகண்டரிப் பள்
ளிக் கடன்களும் ஆகும்.

3. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்ட
டங்கள்; தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட
டங்கள் ஆகியவற்றின்கீழ் 1954-ம்
ஆண்டு இறுதிவரை, பொதுமக்கள்
ரொக்கமாகவும், உழைப்பு மூலமும்,
வொருளாகவும் மொத்தம் சுமார்
7.48 கோடி ரூபாய் அளித்தனர்
அதே காலத்தில் சர்க்கார் செலவ
ழித்த தொகை மொத்தம் 13.48
கோடி ரூபாய் ஆகும்.

4 இந்தியாவில், சமுதாய அபி
விருத்தித் திட்டத்தின்கீழ், 1954
டிசம்பர் இறுதிவரை, 11,886 மை
லுக்குச் சாதாரண ரஸ்தாக்களும்,
1,145 மைலுக்குக் கெட்டிப் படுத்
தப்பட்ட ரஸ்தாக்களும் அமைக்கப்
பட்டன.

5. 1954-ம் ஆண்டில், இந்தியா
விலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு மொத்
தம் 3,21,60,000 பவுண்டு தேயிலை
ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

6. இந்தியாவில், 1,10,000 சது
ரமைல் கடல் பிரதேசம் மீன்பிடிப்ப
தற்கு ஏற்ற பிரதேசமாக இருக்
கிறது.

நான் பயப்படுகிறேன். நீ போய் விடு. ஆம். அதுதான் எனக்குக் கவலையாக இருக்கிறது.

ரொ:- நான் வரும்போது நீ என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்.

கத்:- ஐயோ கடவுளே! நீ பேசாது அமைதியாக இரேன். ரொதோல்போ! எனக்கொன்றும் இல்லை. சிறிதுகூடக் கவலையில்லை. அதற்கு மாறாக நீ பாடிய அந்தப் பாட்டை, பாட்டின் இசையை எண்ணிக்கொண்டே இருந்தேன். இதோ பார் என் கித்தார் (இசைக் கருவி) இங்கே இருக்கிறது பார்த்தாயா?

ரொ:- நான் உனக்குக் கடிதம் எழுதினேன். ரொழினெல்லாவைச் சந்தித்து அவனிடம் கொடுத்தனுப்பினேன். அது உனக்கு வந்து சேர்ந்ததா? எங்கும் தவறிவிடவில்லையே—வந்து சேர்ந்ததா?

கத்:- கடிதம் வந்து சேர்ந்தது. இதோ அந்தக் கடிதம்.

(கடிதத்தைக் காட்டுகிறார்)

ரொ:- கிடைத்ததா? சரி. மகிழ்ச்சி. கடிதம் எழுதினால் போய்ச் சேர்ந்ததோ இல்லையோ என்ற கவலைதான் இருக்கும்.

கத்:- எல்லா வழியிலும் காவல் தானா—யாரும் இரவுக்கு முன்போக முடியாதா?

ரொ:- ஒருவர்கூட போக முடியாது. நான் தான் முன்னமே சொன்னேனே. சர்வாதிகாரியின் கட்டளை இது.

கத்:- சரி. அப்படியானால் நீ போகலாம். நீதான் என்னைப் பார்த்துவிட்டாய். பேசிவிட்டாய். இப்பொழுது உனக்கு அமைதி தானே. ஊரெல்லாம் ஏதேதோ பேசுகிறது என்கிறாய். இங்கும் ஒரே அமைதியாக இருக்கிறது.

ரொதோல்போ—போய் விடு. உன்னைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீ போய் விடு. விசுவாசம் போய் விடு. சர்வாதிகாரி வரக்கூடும். போ! என் கண்ணல்ல—போ! நீ இன்று மாலைவரை கோட்டைக்கு உள்ளே இருக்க வேண்டி இருப்பதால் இந்தா—நானே உன் போர்வையை மூடுகிறேன். இயற்கையாக இரு. ஏதோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் போகாதே. அது உன்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விடும். தெரிகிறதா? யாராவது உன்னை எழுதச் சொன்னால் ஏதாவது சொல்லிப் போய் விடு. எழுதாதே!

ரொ:- எதற்காக இவ்வளவு அறிவுரைகள் கத்தேறின?

கத்:- எதற்காக அவர்கள் உன் எழுத்தைப் பார்க்க வேண்டும். எனக்கென்னவோ அது கூடா தென்று படுகின்றது. பெண்கள் ஏதாவது சொன்னால் அதில் நன்மையே இருக்கும் தெரிகிறதா? நீ வந்ததற்காக, பார்த்ததற்காக—பேசியதற்காக—இவ்வளவு நேரம் இருந்ததற்காக நன்றி. உன்னைப் பார்க்க வேண்டிய ஆசை இருந்தது. பார்த்து விட்டேன். பார்த்தாயா நான் எவ்வளவு அமைதியாக இருக்கிறேன் இன்பமாக, பூரிப்பாக, இதோ உன் கடிதம். இசைக் கருவி வேறு எனக்கென்ன வேண்டும். ரொதோல்போ இனி நீ போகலாம். நீ போனால்தான் எனக்கு இன்பமும் அமைதியும் ஏற்படும். இந்தா இன்னும் ஒன்றே ஒன்று.

ரொ:- என்ன?

கத்:- ரொதோல்போ! நான் இதுவரையில் உனக்கு எந்த அனுமதியும் தந்ததில்லைல்லவா?

ரொ:- ஆம்.

கத்:- இன்றைக்கு நானே தருகிறேன். இந்தா—இதோ.

(இதழைக் காட்டுகிறான்)

ரொ:- (அவனைத் தன் கையால் வாரியணைத்து) இன்றே நான் கொடுத்து வைத்தவன்.

கத்:- நீதான் உண்மையில் பாக்கியசாவி. சரி—போ ரொதோல்போ!

(ரொதோல்போ போகிறான்)

காட்சி 7

கத்தேரினா:- (தனியாக) ஓடிவிடலாம் அவரோடு. ஓடி விடலாம்—அப்படிக்கூட நான் நினைத்தேன் ஒருகணம். அது பயன்றது. அப்படி நான் செய்திருந்தால், அவர் வீணாகவில்லவா மாட்டிக் கொண்டிருப்பார்? அவருக்கு ஒன்றும் வரக்கூடாது. எப்படியாவது அவர் பிடிபடாமல் இன்று மாலை சென்று விடவேண்டும். ஆம். கடவுளே! உன்னை வேண்டிவது அது ஒன்றேதான். அவர் மேல் யாரும் ஐயப்படக் காரணமில்லை. கடவுளே அவரைக் காப்பாற்று. காப்பாற்று. (ரொதோல்போ சென்ற கதவருகில் போய்க் காது கொடுத்து கேட்கிறான்) இன்னும் என் அன்பர் காலடிகளே கேட்கின்றன, செல்கிறார். சென்று கொண்டே இருக்கிறார்—சென்று விட்டார். கடவுள் அவரைக் காக்கட்டும்.

(பெரிய கதவு திறக்கிறது)

கடவுளே!

(ஆன்மெல்லோவும் தீஸ்பும் வருகிறார்கள்)

—தொடரும்.

வேளிவந்துவிட்டது!

மாணவர்களின் ஆங்கில

தமிழ் பொக்கிஷம்!

சிற்றந்தொருபடைப்பு!

ஸ்ரீமகள் பாக்கெட்
இங்கிலீஷ்-தமிழ் அகராதி

English-English
Tamil Dictionary

20000 க்கு மேற்பட்ட ஆங்கில வார்த்தைகளுக்கு விளக்கம் நிறைந்த ஆங்கிலப் பதங்களும்—அதற்கேற்ற தமிழ்ப் பொருளும் இதில் சேர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இது உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் வகையில் தொகுக்கப் பெற்ற ஆங்கில அகராதியாகும்.

விலை ரூ. 2—8—0

ஸ்ரீமகள்
கம்பெனி

த. ரெ. எண்—275

சென்னை—1

தென்னுட்டில் பவனி வரும் தித்திக்கும் திரைக் காவியம்!

கலை அரங்கம்

‘மே’ மாத இதழில்...

திரைப்பட ரசிகர்களுக்குத் திகட்டாத கலை விருந்து!!

- ❁ ‘என் வாழ்வில் புதுப் படம்!’—தன் வாழ்க்கையில் அடைந்த அனுபவத்தை, ஒரு புதுப்பாடமாகக் கருதி எழுதுகிறார்கள். பிரபல சங்கீத டைரக்டர்கள், விஸ்வநாதன்—ராமமூர்த்தி.
- ❁ ‘இதோ ஒரு ஸ்டூடியோ’—ஸ்டார் கம்பைன்ஸ் ஸ்டூடியோவின் தோற்றங்கள்.
- ❁ ‘அவுட்—டோர்—ஷூட்டிங்’—படித்து அறிந்து கொள்ளக் கூடிய கட்டுரை.
- ❁ ‘ஸஸ் கார்னர்’—விருதை. ந. இராமசாமி எழுதும் சிறுகதை.
- ❁ ‘ஒரு சிட்டிகை’—துண்டுச் சேகரங்கள்.
- ❁ ‘மார்லன் பிரான்டோ’—இவ்வாண்டு ‘ஆஸ்கார்’ பரிசு பெற்ற இந்த நடிகரைப் பற்றிய வாழ்க்கைச் சரிதம்.
- ❁ ‘டேய், நீல்! மடியில் என்ன இருக்கு?’—ஒரு நடிகர் வாழ்க்கையில் நடந்த மிகப்பயங்கரச் சம்பவம்.
- ❁ ‘பேசும் தெய்வம்’—கோவி. மணிசேகரன்-தொடர் நாடகம்.
- ❁ ‘விமர்சனம்’—‘பெண்ணரசி’ ‘உலகம் பலவிதம்’ ‘சப்ரீனா’
- ❁ இன்னும், ‘நீங்களும் கேட்கலாம்!’ ‘உதிர்ந்தவார்த்தைகள்’ ‘உருவாரும்படங்கள்’ ‘பம்பாய் அழைக்கிறது!’ ‘ஹாலிவுட்டைப் போன்ற பகுதிகளுடன், புதுப்புது கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன. இது மட்டுமா, பக்கத்திற்குப் பக்கம் கண்களைப் பறிக்கும் படங்களுடன் பவனிவருகிறது. அதிகப் பிரதிகள் தேவையான ஏஜெண்டுகள் உடன் எழுதுக.

விபரங்கட்கு;

கலை அரங்கம்

த. பெ. எண். 275.

சென்னை - 1.

தங்கச்

சங்கிலி..

வழிகாசிம்.

அதோ அந்த உருவம் யார்? இந்த நள்ளிரவில் ஏன் இப்படிப் பதுங்கிப் பதுங்கிப் போகவேண்டும்? சுற்றுப்புறமனைத்தும் உறங்கிக்கிடக்கும் இந்தவேளையில் அந்த உருவம்மட்டும் ஏன் இப்படி ஆலைய வேண்டும்? போய்க்கொண்டிருக்கும் அந்த உருவம் திடீரென்று அந்த வீட்டின் அருகில் நிற்கக்காரணமென்ன? சுற்றுமுற்றும் ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு அந்த வீட்டிற்குள்ளேயே துழைந்துவிட்டதே! ஏன் துழைந்தது என்பதைச் சுற்றுப் பொறுத்திருந்துதான் பார்ப்போமே!

துழைந்து பத்து நிமிடங்கள்கூட இருக்காது அதற்குள் திருடன்! திருடன்! என்ற ஒலிகேட்டது. உடனே ஒரு உருவம் மின்சார விசையைத் தட்டியது. மறுகணம் அந்த உருவம் ஒரு 'தங்கச் சங்கிலி'யை ஒரு பெண்ணின் கழுத்திலிருந்து இழுத்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. வீட்டிற்குள்ளிருந்த அனைவரும் ஓடிவந்து சுற்றி வளைத்துக்கொண்டனர். சங்கிலித் திருடிய

அந்த உருவம் சற்றுக்கூடத்தப்பித்துக்கொள்ள முயலவில்லை. வீட்டிற்குள்ளிருந்த ஒரு பெரியவர்திருடியவனைப் பார்த்ததும் திடுக்கிட்டு விட்டார்—காரணம் அந்த உருவம் தெரிந்ததா யிருந்ததால் தான்.

இதுவரை தன் கழுத்துச் சங்கிலியை பிடித்தவனைப்பார்க்காத அந்தப் பெண் தன் தந்தையின் குரலைக் கேட்டதும் திரும்பிப்பார்த்தாள். அவனைப் பார்த்ததும் அவள்தலை சுற்றுவதைப்போலிருந்தது. இமயமலையின் உச்சியிலிருந்து உருட்டிவிட்டதைப்போன்ற நிலை ஏற்பட்டது. பழுதுபட்ட விமானத்திலிருந்து பாராகூட்டிவீறங்கும் விமானியைப்போல் தத்தளித்தாள். அவள் கண்களை அவளாலேயே நம்பமுடியவில்லை! எவனைத் தன் அன்புக் காதலனென்று சதா நினைத்துக் கொண்டிருந்தாளோ அவனைதன் எதிரில் திருடனைப்போல் நின்று கொண்டிருக்கிறான். ஒருபுறம் துக்கமும் ஒருபுறம் வியப்பும் சேர்ந்து அவளை ஆலை

இட்ட கரும்பைப்போல் அலைக்கழித்தன.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவள் தந்தை, 'பார்த்தாயா உன் அன்புக்காதலன் செய்த செய்கையை, அவனைப்பற்றி சதா புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பாயே, அந்தப் புகழுக்கு ஏற்றவன இவன்? இவ்வளவு நல்ல நடத்தை உள்ளவனென்று தெரிந்துதானே உன்னை இவனோடு உறவு வைக்காதே என்று பன்முறைச் சுட்டிக்காட்டினேன். நீ இந்தக் காவிப்பயலையேதான் மணப்பேன், இல்லாவிட்டால் என் உடல் மூச்சைவிட மறந்துவிடும்' என்று ஒரே பிடியாய் நின்றாய். இந்த 'ஆனையோக்கியனைச்' சம்மா விடப்போவதில்லை. 'போலீசின்' விருந்தினரை ஆக்கினால்தான் என் மனம் நிம்மதி பெறும் என்று ஒரு பெரிய பிரசங்கமே செய்துவிட்டார்!

சற்று நேரத்தில் 'ஒரு போலீஸ் வேன்' செய்த தியாகத்துக்கு பரிசு கொடுக்க 'போலீஸ் ஸ்டேஷனை' நோக்கிச் சுமந்து சென்றது.

அன்று அவளுக்குத் தூக்கம் என்பதேயில்லை. புரண்டு புரண்டு படுத்தாளே தவிர தூக்கம் மட்டும் ஏனோ வரமறுத்தது. அவள் கட்டிய எதிர்காலமனக் கோட்டைகளெல்லாம் சற்று நேரத்திலே சிதறி விட்டன. தன் அன்புக் காதலன் 'வேலன்' இப்படிச் செய்வான் என்று அவள் கனவில் கூட கருதவில்லை. கல்லூரியில் எத்தனையோ அழகேசர்கள் சூட்டும் கோட்டும் போட்டுக் கொண்டு ஒரு கடைக்கண் பார்வைக்காக நாட்டிய மாடுவதை அவள் பார்த்திருக்கிறாள். ஆனால் அவர்களிடமெல்லாம்

அவள் மனம் சல்லவில்லை பலாச் சீனையின் ஈத கூட்டம் போல் எத்தனையோ போர்கள் முயன்றும் அவர்களின் கீழ்த்தரமான இந்த செய்கைகளே அவர்களை அவள் காதலிக்காதபடி செய்து விட்டது. ஏழையானாலும் வேலனையே அவள் மனம் நாடியது. அவள் அவனைக் காதலிப்பதற்கு காரணம் அவள் நன்கு படிப்பவனாகவும் நற்பண்புகளை அணிகலனாகக் கொண்டவனாகவும் இருந்ததனால் தான். யார் மறுத்தாலும் அவனையே மணந்து கொள்ள விடாப்பிடியாக இருந்தாள். நேற்றுவரையில் கூட அதே துணிவுடன் தானிருந்தாள். ஆனால் இன்று அதை எண்ணிப் பார்க்கவே அவள் மனம் கூசியது.

இனிவேறு வழியில்லாமல் தன் தந்தையின் மனப்படியே தன் அதிசயின் மகனான விமலனை மணப்பதாகச் சம்மதித்து விட்டாள். அதற்கான ஏற்பாடுகள் தட்புடலாக நடக்கலாயின. இங்கே மண ஏற்பாடுகள் நடக்கலாயின அங்கே வேலனை சிறைக்குள் தள்ளும் ஏற்பாடுகள் நடக்கலாயின! முடிவு வேலனுக்கு ஆள் வேரால் கொடுக்கப்பட்ட பரிசு நான்கு வருட கடுங்காவல். வேலையற்ற இந்நாளிலே இப்படியாவது உதவியளிக்கிறதே இந்த அரசாங்கம்!

வருடங்கள் ஆறு உருண்டோடின. கல்யாணியும் தன்முன்னோர்களின் 'உரிமையை' விடாது ஒரு குழந்தைக்கு தாயானாள். இப்போது தன் எதிர்கால நினைவுகளைக் கூட நினைத்துப் பார்க்க அவளுக்கு நேரமில்லை, தன் கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதிலும் குழந்தையை கவனிப்பதிலும் தன்

நேரத்தை செலவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

வழக்கம் போல் ஒரு நாள் தன் கணவனை உபசரித்து அலுவலகத்துக்கு அனுப்பி விட்டு சற்று நிம்மதியாக படுக்கலா மென்று சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தான் படுத்து ஐந்து நிமிடங்கள் கூட இருக்காது! வெளியே யாரோ சார்! சார்! என்று அழைக்கும் குரல் கேட்டது. வெளியே வந்து பார்த்தான் போஸ்ட்மேன் கவரும் கையுமாக நின்று கொண்டிருந்தான். அவளுக்கு வியப்பாக இருந்தது! நேற்றுதானே தன் தந்தையிடமிருந்து கடிதம் வந்தது அதற்குள் யார் இந்தக் கடிதத்தைப் போட்டிருக்க வேண்டும்! என எண்ணியவளாய் கவரை கையில் வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே வந்து உட்கார்ந்தான்.

அவளையும் அறியாமல் அவள் கைகள் கவரை மெதுவாகப் பிரிந்தன. என் அன்புள்ள சுகோதரி கல்யாணிக்கு..... திருடன் என்று திருநாமம் சூட்டப் பெற்ற வேலன் எழுதியது. நீ இந்தக் கடிதத்தைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டிருப்பாய், அதிலும் கடிதம் தீட்டியது நான் என்று அறிந்தவுடன் உன் வியப்பு மேலிட்டிருக்கும். சற்றுகூட என் கடிதத்தைக் எதிர்பார்த்த திருக்க மாட்டாய், அது உன் கடந்த கால எண்ணங்களை குத்திக் கிளையும் ஈட்டியாகத் தானிருக்கும். ஆனால் என் மனம் இதை எழுதா விட்டால் சாந்தி பெறாது.

நீயும் நானும் கல்லூரி முதல் கொண்டு ஒன்றாகத் தானிருந்தோம். நம் அன்பு வளர்ப்பிறையைப் போல் வளர்ந்து கொண்டு தான் வந்தது. நீ ஓர் பணம்படைத்தவ

னின் மகள் என்ற அந்தஸ்தைக் கூட பார்க்காமல் ஏழையாகிய எனனைக் காதலித்தாய், நானும் அவ்வாறே உன் அன்பைக் கண்டு காதலித்தேன். எத்தனையோ கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மிடையிலும் பெற்றோர்களுக்கு கிடையிலும் நம் அன்புக் காதல் வளர்ந்து தான் வந்தது. இந்த உலகமே எதிர்த்தாலும் மணம் செய்யும் மனவுறுதி படைத்தவர்களாகத் தானிருந்தோம். ஆனால் நாம் நினைத்தது போல் எல்லாம் நடந்து விட்டால் வாழ்க்கையில் துன்பங்களேது.

இதை நீ படிக்கும் போது ஆத்திரம் கூட அடையலாம், ஒரு பெண்ணேடு நாணயமுடன் வாழும் திறமையற்ற இவனுக்கெதற்கு கடந்த காலஎண்ணங்கள்? பேசாமல் இத்தனைநாள் இருந்ததைப் போல் இருந்து விடுவதானே, இப்போது அமைதியிலிருக்கும் என்னை ஏன் பழைய நினைவுகளைத் துண்டி துன்பக் கடலில் ஆழ்த்த வேண்டும். இப்போதிருக்கும் கணவன் கூட வெறுக்கும் படிச் செய்யவேண்டுமா? என்று வாய் திறந்து சொல்லாவிட்டாலும் உன் மனம் எண்ணத்தான்

நடிக்கவும் படிக்கவும் மேற்ற நாடகங்கள்

	ரூ.	அ.
வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே ...	0	12
துக்குமேடை ...	1	8
நச்சுக் கோப்பை ...	0	12
புரட்சிப்புலவன் அம்பிகாபதி	1	0
ஜூலியஸ் ஸீஸர் ...	1	0

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி
சென்னை-1.

செய்யும். நீ நினைப்பதில் குற்றமில்லை. பின் எந்தக் காதலன்தான் அன்பாய் நேசித்த தன் காதலியின் வீட்டில் திருடப் போவான், அதுவும் தன் காதலியின் தங்கச் சங்கிலியையே கழுத்திலிருந்து திருடுவதென்றால் துன்பத்திற்குக் கேட்கவா வேண்டும்! நான் ஏன் இப்படிச் செய்தேன் என்றுயாருக்கும் தெரியாது. அது என் மனமறிந்த இரகசியம். இதுவரையில் நீ என்னை ஒரு திருடன் என்றே எண்ணியிருப்பாய். மற்றவர்கள் என்னைத் திருடன் என்று அழைப்பதற்குக்கூட பொருட்படுத்தவில்லை, உன் மனமாவது நான் திருடனல்ல என்பதை அறியவேண்டும். அதைக் கண்டு நான் ஆனந்திக்க வேண்டும். இதற்காகத் தான் என் நீண்ட கடிதத்தை கண்களில் நீர் மல்க எழுதுகிறேன். குற்றம் குறைகள் இருந்தால் மன்னிக்கவும்.

உனக்கு வியப்பாகத் தான் தோன்றும் என் செய்கை. நடு இரவில் எல்லோருக்குமுன் கையும் களவுமாக பிடிபட்டுவிட்டு இப்போது திருடனல்ல என்று கூற முயற்சிக்கின்றானே என்று. நான் நிச்சயமாகத்திருடியது உண்மை, அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஏன் திருடினேன்? என்பது தான் என் மனமறிந்த தொன்றாகும். நான் ஒன்றும் உன் சங்கிலியைத் திருடிவயிற்று பிழைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. நாங்கள் ஏழையாயினும் மானம் பெரிதென நினைக்கும் பண்புடையவர்கள். அதுதான் எங்களுக்கிருக்கும் ஒரே சொத்து அதை உயிரை கொடுத்தாகிலும் காப்பாற்றுவோம். இவன் என்னடா செய்வதையும்

செய்து விட்டு பரம்பரைப் புகழை பாடுகின்றானே! முழுப் பூசனிக் காயை சோற்றில் மறைக்கப் பார்க்கிறானே என்று எண்ண வேண்டாம். கடிதம் படிக்க விருப்பமில்லாவிட்டாலும் எனக்காகவாவது ஒரு முறை படித்துவிடு. அதுவே எனக்கு செய்யும் பேருபகாரம்.

உனக்கு முன்பே தெரியும் என் உடல் நிலையைப்பற்றி. அதைநான் பெரிதாக எண்ணவில்லை. நல்ல மருந்துகள் உட்கொண்டால் நலமாய்விடும் என எண்ணினேன் இச்சிறு நோய் நம் காதல் வாழ்க்கையை தகர்க்கும் கட்டாணி என எண்ணவில்லை.

ஆனால் ஒருநாள் நான் எதை சிறுநோய் என நினைத்தேனோ அதே எனக்கு பெரு நோயாகக் காட்சி யளித்தது! அளவுக்கு மீறிய இருமலும் அடிக்கடி வரும் மார்வலியும் என்னால் தாங்க முடியவில்லை. நேராக வைத்திய சாலையை நோக்கிச் சென்றேன்.

டாக்டர் என்னை சற்று நேரம் பரிசோதனை செய்துவிட்டு கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் என்னைப் பார்த்தார். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை! அவர் முகத்தையே நானும் நோக்கினேன். தம்பீ! “உன் அலட்சியமான தன்மையினால் அதிக மாக்கிக் கொண்டாய் நகத்தால் கிள்ளியெறிவதை இப்போது கோடாரியால்; கூட பிளக்க முடியாது போலிருக்கிறதே! இந்தப் யாழும் நோய் உன் ஒரு பக்க சுவாசப் பையையே அரித்துக் கொண்டு வந்து விட்டதே. இதைப் போக்கிக் கொள்வது மிகவும் கடினம். எதற்கும் நான் முயன்று பார்க்கிறேன் நீ மட்டும் சர்வ சாக்கிரதையாக நடந்துக் கொள். உன் உடல் நிலை

உன்னை வெகுநாள் விட்டு வைக்காது" என்று ஒரு பெரிய பேருரையே பேசிவிட்டார்! எனக்கு சுயவுணர்வு இருப்பதாகவே நான் எண்ணவில்லை! டாக்டரின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஓராயிரம் வேல் கொண்டு குத்துவதைப் போலிருந்தது கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் வீடு திரும்பினேன்.

அதிலிருந்து உன்னிடம் நான் கூடிப்பழக என் மனச் சாட்சி இடம்தரவில்லை. என் மனச் சாட்சியே என்னை உறுத்தியது. உன்னை நான் அன்றிலிருந்து என்னை மறக்கும் படிபல விதத்திலும் எடுத்துக் கூறினேன் நான் எவ்வளவு எடுத்துக் கூறியும் என்னை மணப்பதற்கு விடாப்பிடியாக நின்றாய். நான் என் உடல்நிலையை விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருப்பேன், நீ வேறு அதை தெரிந்து கொண்டு துன்பப் படவேண்டுமா! அப்படியே அதை

நான் உன்னிடம் கூறினாலும் நீ என்னை புறக்கணிக்க மாட்டாய். அது உன்னால் முடியவே முடியாது. சோகத்தைகாணாத உன் மனதில் புயலை எழுப்ப என் மனம் இடந்தரவில்லை, நீயாவது சுகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் முதல் நோக்கமும் இறுதி நோக்கமும். என் பரம்பரையே துன்பம் அடையப் பிறந்தது. என்னைப் பற்றிய கவலை உனக்கு வேண்டாம். இந்த நேராயுள்ளவனை மணந்து எந்த சுகத்தையும் காண முடியாது. என் துன்பவாழ்வு என்னோடு முடியட்டும் என உன்னிடம் சொல்லாமல் வாளாயிருந்தேன்.

நீயாவது ஒரு நல்லவனை மணந்து வாழும்படி செய்யவேண்டும் என எண்ணினேன். நான் அதை உன்னிடம் சொன்னால் அதை நீ செய்யவாபோகிறாய். அது ஒருகாலுமில்லை. அதனால் தான் நீ

எப்படியாவது என்னை வெறுக்கும் படி செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தேன். அப்போதுதான் என் எண்ணம் நிறைவேறும். அதன் பலன்தான் உன் வீட்டில் அன்று திருடனாகக் காட்சியளித்தது. நான் உண்மையாகவே திருட வந்திருந்தால் தப்பித்துக் கொண்டிருக்க முடியும். நீ பார்க்க வேண்டும் என்

பதற்காகவே ஓட முயற்சிக்காமல் அதே இடத்தில் நின்றாக் கொண்டிருந்தேன். எப்படியோ நான் ஒரு திருடனாக மாறினேன், அதன் பலனாக நான்கு வருட கடுங்காவலும் பெற்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த இந்த நான்கு ஆண்டுகள் பெரிதல்ல. என் வாணான் முழுவதும் மீளாச் சிற்றையாக இருக்கும் போது இது ஒன்றும் எனக்கு கடுந்தண்டணையாகாது. ஆனால் இதைவிட்டு நான் உன்னை மணந்திருந்தால் நிச்சயம் உன் வாழ் நாள் முழுவதும் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக இருந்திருக்கும். அஸ்திவார பல மற்ற என் எலும்புக் கூடால் நீ அடையும் பலன் யாதும்மில்லை. இப்போது நீ கண்ணனுக்கு நிறைந்த கணவனுடனும் மழலை மொழிபேசும் மகவுடனும் இருக்கும் பாக்கியம் கிடைத்திருக்காது. அதிகமாக வளர்த்து வானேன் இப்பொழுது நான் ஒரு நடமாடும் பிணம்! இப்போது அப்போது என்று ஊசலாடும் என் உயிரைப் பற்றி கவலைப் படாதே, மன்னிக்கவும்.

இப்படிக்கு,
வேலன்.

இக் கடிதத்தைப் படித்து முடித்த கல்யாணிக்கு உலகமே சுற்றுவதைப் போலிருந்தது! ஆபிராம் சம்மட்டிகளைக் கொண்டு ஒரே சமயத்தில் அடிப்பதைப் போன்ற பிரமை ஏற்பட்டது! அவள் கண்களில் நீர்த் தாரை தாரையாகச் சுரந்தது. அவளை யறியாமலேயே அவள் வாய் மெதுவாகத் 'தங்கச் சங்கிலி' என்ற வார்த்தையை ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

காலம் அழிக்க முடியாத கதைப் பெட்டகங்கள்

	ரூ.	அ.
கசந்த கரும்பு	...	1 8
வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே	...	0 12
இருண்ட வாழ்வு	...	0 12
கொடைகாரி	...	0 12
அவள் வாழ்வு	...	0 8
மனைவி	...	0 12
முள்	...	1 0
வழுக்கி விழுந்தவள்	...	1 0
தளபதி	...	1 0
இலட்சியப் பெண்	...	1 0
அரண்மனை அழகிகள்	...	1 8
நல்ல பெண்மணி	...	2 4
ஒருதனி இரத்தம்	...	2 0
காயகல்பம்	...	2 0
சண்முகவழிவு	...	0 12
கோகிலசுந்தரி	...	0 12
மின்னல்	...	1 0
வானம்பாடி	...	1 8
எகிப்துநாட்டு எழிலரசி	...	1 0
காதல் சிரித்தது	...	0 8
சிலம்பு	...	0 12
அந்தப்புரம்	...	0 12
திருடர்கள் ராஜ்யம்	...	0 6
வாழமுடியாதவர்கள்	...	0 12
பெரியஇடத்துப் பெண்	...	0 8
தப்பிவிட்டார்கள்	...	0 6
வாழ்க்கைப் போர்	...	1 0

மூல்கள் கம்பெனி,
சென்னை-1.

மனிதனின் முடிவு மண்ணின் மடியில்தான். இந்த மண்ணின் அணைப்பி
 லிருந்து விடுபடமட்டும் முடியவில்லை அவனும். அதன் ஆழ்ந்த 'ரகசியங்
 களை' அறியவும் முடியவில்லை. பேசுகின்ற மனிதனைப் பார்த்து அந்தப்
 பேசாத மண் சிரிக்கிறது. இந்த மெளனச் சிரிப்புத்தான் மனிதனுக்கு மண்
 தரும் விளக்கம்.

மண்

படுக்கை

கல்லறையே! மண்படுக்கையே! கரிய குகையே! கால மென்னும் வஞ்சகன் கொண்டு தந்த பிணம் ஆட்டும் தொட்டிலே! சுவ மலர்கள் தூவிய மஞ்சமே! நல்லோர்—தீயோர், ஏழை—ஏந்தல், புகழூடையார்—புகழிலார் என்று வேற்றுமை காட்டாது, யாவரையும் சமத்துவ நோக்குடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் பேருள்ளப் பிடமே! நீ வாழ்க!

ஆம். நீ வாழ வேண்டும். அப்பொழுது தானே நாங்கள் சாக முடியும்! எங்கள் சாவிலே தானே, உன் வாழ்விருக்கிறது!

கருணைக் கடலே! கடவுளைத் தான் இவ்வாறு அழைப்பார்; ஆனால் சவக்குழியே! உன்னையும் நான் அவ்வாறே அழைக்கிறேன் துணிவோடு. ஏன் தெரியுமா?

சுற்றம், சமுதாயம், உலகம், கடவுள் என்ற இத்தனை சக்திகளாலும் கைவிடப் பட்டு, தடுமாறி

நின்று, வேறு எவ்வழியுமின்றி, சாவென்னும் படிக்கட்டிலேறி, கல்லறையாம் பொன்னொளி மாடமே! உன்னிடத்திலே வரும் மானிடப் புழுக்களுக்கு இரக்கம் வழியும் உள்ளத்தோடு நீ இடமளிக்கிறாய்! உலகத்தவரின் தொல்லைகளை விருந்தும் பாதுகாப்பளிக்கிறாய்! அம்மட்டோ!

உலகம் வாழ உயரிய கருத்துக்களை—உண்மைகளைச் சொன்ன உத்தமர்களை எல்லாம் இழுத்தும் பழித்தும் பேசியது மட்டுமல்லாமல் வஞ்சகத்தால், நஞ்சால், தீயால், தூக்குக் கயிற்றால், இன்னும் வேறுபல கொடுமை மிக்க முறைகளால் கொண்டு உன்னிடத்திலே கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள் தீயோர்; அவர்களும் சின்னூட்

களில் உன்னிடத்திலே தாங்களாகவே வந்து சேர்ந்தார்கள். அந்த மனிதகுல மாணிக்கங்களை ஏற்றுக் கொண்டதைப் போலவே, அம் மாணிக்கங்களை மறைத்து நின்ற மாசுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டாய்! என்னே உன் பெருந்தன்மை!

ஆனால் மண்படுக்கையே! குழி விழுந்த உன் அகன்ற வாய்தான் எனக்குப் பிடிக்க வில்லை; பயங்கரமாக இருக்கிறது. வாயே இவ்வளவானால், ஊழி காலமாக நீ ஜீரணித்த உணவு அடங்கிய வயிறு எவ்வளவு பெரிது இருக்குமோ? நானறியேன்.

மற்று மொன்று, சவம் தூங்கும் நல்லறையே! கல்லறையே!! உன் மீது படர்ந்து கிடக்கும் பனி தூங்கும் மென் மலரின் ஒளி, இதழின் மூலம் நீ ஏன் புன்னகை பூக்கின்றாய்? உன்னை இதயப் பூர்வமாக விரும்பும் என் போன்றோரும், வெறுத் தொதுக்கும் வேறு பல

ரும்—அவர்கள் பாராக இருந்தாலும் உன் செம்மலரடி வந்து சரணடைந்து தான் தீர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், எம்மைப் பார்த்து அலட்சியமாகச் சிரிக்கின்றாயா? இல்லை. தன்னுடைய அங்கமான ஒருவனை வாழச் செய்ய வகையற்ற சமுதாயம், அவனைப் பிணமாகச் செய்து, உன்னிடத்திலே கொண்டு வந்து ஒப்படைக்கும் நேரத்தில், பொருளற்ற முணுமுணுப்பை 'மந்திரம்' என்னும் பெயரில் உளரி விட்டுச் செல்லும் மௌனகத்தை—கையாலாகாத தனத்தை—அறியாமையை—எண்ணி நகைக்கிறாயா? இல்லை வேறு காரணமா? எனக்கு நீ விளக்க வேண்டும். நான் உன்னிடத்திலே வருகிறேன். இப்பொழுதல்ல; கொஞ்ச காலம் பொறுத்திரு.

✽

முள்

சமுதாயத்தைக் குத்தும் முள்—காதல் பாதையில் நடந்து செல்லும் போது தைக்கும் விஷமுள்—அதனை விலக்கவேண்டிய வழி இவைகளை இதில் அழகுபட சித்தரித்துக் காட்டுகிறார் ஆசைத்தம்பி. நல்லதொரு திருத்த நாவல்!

நிலை 1-0-0
முள் பணம் அனுப்பினால் தபால் செலவு இறும்.
ஸ்ரீ மகள் கம்பெனி— சென்னை—1

உலகக் கலைஞன் ஷேக்ஸ்பியர்

[வேலூர் காரழகனார்]

மேல்புலத்தைச் செவ்விய செழுமிய சிறந்த இலக்கியத்தாலுமேலுறவைத்து அதில் மாண்பையிளிர்வைத்து, கலையை இலங்கவைத்து, என்றும் நல்லொளியை நல்கியவண்ணமாயிருக்கும் முழுபெரும் இலக்கியப் பேரொளி ஷேக்ஸ்பியரே. ஆங்கில நீர் பருகி, ஆங்கில இயற்கையிலிரண்டறக்கலந்து வாழ்விலுறும் நிகழ்ச்சிகளை உணர்நியறிந்து, மாற்றியின்றி, சார்பின்றி, கண்ணாடியிலிலங்கும் பொருள்போல் செறிந்த சொல்லோவியத்தில் சித்தரித்துப் படிப்போரனைவரையும் ஓர்ப்புக்கிரையாக்கும் பெற்றிமை எய்தியவர் ஷேக்ஸ்பியரே. வையக இலக்கிய அரங்கில் தன்னிகரற்றுப் போட்டியிடுபவரெவருமின்றி அரி ஏறென விளங்குபவர் ஷேக்ஸ்பியரே.

மேல்புலத்திலிலங்கிய முதற்கவி ஓமரும்; அன்னவருக்குப் பின்னரும்பிய டாண்டேவும்; அவருக்குப் பிறகு மலர்ந்து வாடாமல ரெனத் திகழ்ந்து ஓங்கி-வளர்ந்து-பரவிவரும் ஷேக்ஸ்பியரும் முறையே தொன்மைக் காலக் கவியாகவும்-இடைகாலக் கவியாகவும்-எக்காலத்துக்கும் ஏற்றக் கவியாகவும் விளங்கல் வெள்ளிடைமலை.

பாராட்டுங் குழுவினர் காரணமின்றிப் பாராட்டி நாடிலத்தில் வேண்டியவர் பெயரை நிறுவுவர்; துதிபாடும் தொகையினர் காரண

மின்றி வேண்டியவரைத் துதித்துப் புகழ்மலைச் சூட்டுவர்; செல்வமிகச் சேமித்து மறைந்த பின்னரும் விழாக் கொண்டாட பணம் ஒதுக்கியவர்களை உலகுக்கு வெளிச்சம் போடும் கூட்டமும் இல்லாமலில்லை. இக்கூட்டங்களைக் கடந்து மேல்புல இலக்கியக் கடல் கடந்து, கீழ்புல இலக்கியக் கடல் கடந்து எப்புவனும் கையாளாத இருதூற்று முப்பத்தாறு பாத்திரங்களைத் தோற்றுவித்து, ஒவ்வொருவருக்குரிய பண்புகளை நடைமுறைக்கேற்றவாறுரைத்து இலக்கிய மணிமுடி தரித்து, இலக்கியச் செங்கோலேந்தி, இறுமாந்துவாழும் ஷேக்ஸ்பியருக்கு, கிரேக்க நாட்டு ஓமரையும்-இத்தாலிய நாட்டு டாண்டேவையும்-வடவாரிய காளிதாசனையும்-தென் தமிழ்த் தொல் காப்பியனையும் ஜெர்மெனிய கதேவையும் நன்கு பயின்றவர்கள், புகழையும்-பாராட்டலையும் செலுத்தாமலிருக்க வியலுமா?

மன்பதை வாழ்வியலில் கண்ட வரலாற்றியலையும்-இன்பியலையும்-துன்பியலையும் இயற்கை போல கண்டு-இயற்கை போல சொல்லோவியத்தில் சிறக்க வைத்துச் சென்றார். இவர் விளக்கிச் சென்ற பாத்திரங்களினியல்புகள் மன்பதையின் அறிவுக்கு விருந்தாவதுடன் வாழ்வியலுக்கு வழி காட்டியாக விளங்காமலில்லை. காணும்

ஒன்றின் உயர்வையும்-தாழ்வையும்-உட்பொருளையும் உரைக்கையில் கண்டாலன்றிக் கூறலரிது. பகர்ந்ததைப் படிக்கையில் ஒப்புநோக்கும்பொழுது உடன்பாடாயிருப்பின் உவகை எய்திப் புகழ்கிறோம்; எதிர்மறையாயிருப்பின் ஏதழுந்தெள்ளி நகையாகுகிறோம். அறப்பழங் காலத்தறைந்தவைகள் பல இன்றும் என்றும் செம்மையுடன் விளங்குமென்பதில் ஐயமின்று; ஆனால்காலத்தறைந்தவைகள் பல இன்றே தூளாகின்றன. இவ்விரண்டினையும் ஒத்திட்டுப் பார்க்கையில் அறைந்தவர்களின் துண்மாண் துழைபுலமை பீறிட்டுப் பிறங்கல் வெள்ளிடைமலை.

ஷேக்ஸ்பியரின் அறிவியலின் துணுக்கம்-புலமையின் பெருக்கம்-துளக்கமறத் துலங்க வைக்கும் விளக்கம், உவமையற்ற ஒன்றே. காலங் கடந்து, மொழி கடந்து, நாடு கடந்து, உலகிலுள்ள பல்வேறு கலைஞர்களையும்-அறிஞர்களையும்-புலவர்களையும் தன்பாவிமுக்கும் பேரியல்பு பெற்றிருப்பது ஏனெனின், அவர் ஆக்கியளித்த இலக்கியத்தில் இன்பம் மிளிர்வதன்றி வேறென்ன? என்றாலும் அவர் பகரும் பாத்திரங்களின் பண்புகள், சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு தலைமுறையில் தோன்றி அறிவு ஒளி ஏந்தும் நல்லறிஞர்களும் ஏற்குமியல்புடையதாயிலங்குவதால் தனிப்புக்கழிவருக்கிருக்கிறது.

இயற்கையை இயல்பு மாறாமல் செவ்விய முறையில் சொல்லோவியத்தில் சித்தரிப்பதால் பலரையும் பல காலம் பேருவகையில் திளைக்கவைக்க முடிகிறது. ஷேக்ஸ்பியர்,

முதன்மை எய்திய ஏனைய புலவர்களிலும் மிகவும் மேன்மை எய்தியமை அவர்யாத்த சொல்லோவியத்தில் இயற்கையைக் கண்ணாடியில் காண்பதைப் போன்றே, பாத்திரங்களின் அகப்புற நிலைகளை நன்கு காணலாம். வாழ்வியலின் கூறுகளையும், போக்குகளையும், செயல்களையும் நன்கு விளக்குகையில் படிப்பவருக்கு உணர்ச்சி இயல்பாகவே அரும்பும் நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் தனிச் சிறப்பிவர்பாலுண்டு. படிக்கின்ற பேரறிஞர்கள் உணர்ச்சி வயப்பட்டு அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் போக்குகளைப் பாத்திரங்களில் காணும் போக்குகளுடன் ஒப்பிட்டு, வாழ்வை ஆய்வுக் களஞ்சியமாக்கியவர்கள் எண்ணிலர். ஷேக்ஸ்பியர் தம்முடைய திறனையும் கூறவேண்டிய கருத்துக்களையும், தொடக்கத்திலே இடையிலே, கடையிலே, ஒரு செய்யுளிலே கூறாமல் சிறுகச் சிறுக ஒழுங்காகக் கதையை வளர்த்து குறிப்பாக உரையாடல்களில் கவாது கூறினும் கதை முடியும்வரையிலும் படிப்பவர் மனதை நூலில் பிணைத்து வைக்குமியல்பிவர் மாட்டிருத்தல் உரைத்தற்கரிது.

காதலை முன்னிறுத்தி, காதல்தான் வாழ்வியலென்றும் அஃதில்லை எனின் வாழ்வில்லை என்றும்; காதல் கைகூடுவதற்கு எண்ணிலா எதிர்ப்புகளை இயம்பி மனநிலையிலும்-கற்பனையிலும்-கனவிலும் வெற்றியை நினைந்து வியப்புறவைப்பதும்; தோல்வியை நினைந்து நலிந்து நாசமுறவைப்பதும்தான் மிகப் பெரும் புலவர்களின் நோக்கமாயிருப்பதுபோலல்லாமல், ஷேக்ஸ்பியர் வாழ்வியலின்

பல கூறுகளில் காசிலும் ஒன்று என்றும் ஆனால் மிகதலே வாழ்வென்றும் கூறாமல் இன்ப துன்பங்களும்-நன்மை தீமைகளும் கலந்துதான் வாழ்வு உள்ளதென்றும் ஒருவனின் தோல்வி மற்றவனின் வெற்றி என்றும், மற்றவனின் தோல்வி ஒருவனின் வெற்றி என்றும் இதுபோன்று மாறி மாறி வந்த வண்ணமாயிருக்குமென்றார். மதுவருந்தி மகிழ்ந்து மதி மயங்கியவர்களும்-நண்பனின் மரணத்தால் துன்பமுற்று மதி மயங்கியவர்களும் உலகில் உண்டென்கிறார்; தெரிந்தோ தெரியாமலோ திங்குகளும் நன்மைகளும் ஒருவருக்கொருவர் செய்தவண்ணமாயுள்ளனர்.

இன்பத்திற்கும் தனித் தனிப் பாத்திரங்களைத் தோற்று வித்து வேறுபாடுகளை விளக்கும் மற்றைய புலவர்களைப் போலல்லாமல் ஒரே பாத்திரத்தில் இன்பியலையும் துன்பியலையும் இனிதே விளக்கும் உயர்தனி மாண்பு ஷேக்ஸ்பியருக்குத்தான் உண்டு; இவர் யாத்த பாத்திரம் தனி ஒன்றையே குறிக் காமல் ஒரு குழுவையே குறிக்கும். இவர் யாத்த நாடகங்களிலெல்லாம் கோபமும்-துன்பமும்-சிரிப்பும்-மகிழ்ச்சியும் மாறி மாறி தோன்றிய வண்ணமாயிருக்கும். இன்பியலில் உணர்ச்சிதான் அடிப்படை; துன்பியலுக்குத் திறந்தான் அடிப்படை; முன்னையது சிந்தனையை மகிழ்வுறவைக்கும்; பின்னையது எதிர்பாரா நிகழ்ச்சியாலும் செயலாலும் கலக்கமுறவைக்கும்.

வையகத்தில் தொன்மை காலந் தொட்டிலங்கிய இலக்கியக்கோயில்கள் பல அக்காலத்தே அழிந்தன;

சில எக்காலமும் அழியாது துலங்குகின்றன; ஆனால் ஷேக்ஸ்பியர் யாத்த இலக்கியக் கலைக் கோயில் அழியாது துலங்கினும் ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் அதன் பெருமைகளையும் சிறப்புகளையும் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பகர்ந்த வண்ணமாயிருக்கிறார்கள். சான்றுக்குக் கூற வேண்டுமாயின் சைனா நாட்டில் பிறந்த வியோண்டாங் இன்று ஒப்பற்றகலைஞராய்த்தி கழ்கிறார். இவர் சித்திரித்த **The Importance**

வளர்ந்து வரும்

திராவிட இலக்கியத்தின்

விடிவெள்ளி நூல்கள்

	ரூ.	அ.
மகாகவி பாரதியார்	...	0 8
தீ பரவட்டும்	...	1 0
தேன் துளிகள்	...	1 0
புராண மதங்கள்	...	1 0
மறுமலர்ச்சி	...	1 0
இதன் விலை 3000	...	0 12
தேவலீலைகள்	...	0 8
நமது முழக்கம்	...	0 8
களஞ்சியம்	...	0 8
கொலைக்களம்	...	0 8
பெருமூச்சு	...	1 0
சிந்தனை ஆழி	...	1 0
களத்தில் கருணாநிதி	...	1 0
இரத்தச் சுவடு	...	1 0
புராண போதை	...	1 0
பலபீடம் சோக்கி	...	1 0
இனமுழக்கம்	...	1 0
உணர்ச்சி மாலை	...	0 8
தனி அரசு ஏன்?	...	1 0
முல்லைக் காடு	...	0 12

முதல்கள் கம்பெனி,

சென்னை-1.

Living என்ற தூலில் ஷேக்ஸ்பியர் நவீன வாழ்வியலை மிகச் சிறந்த முறையில் அலங்கரித்துள்ளார்.

தொன்மை காலந்தொட்டே இலக்கியப் பூங்காவாயிலங்கும் ஓமரையும்-இத்தாலியிலரும்பிய புரை தீர்த்த பெரும் புலவர் டாண்டேவின் இன்ப இலக்கிய மலர் வளத்து மலர்களின் மணத்தையும், அவண் ஓடுமறிவியலருவியையும் நன்கு துய்த்துப் பேரறிஞர்களின் கூட்டுறவையும் பெற்று, கலைத் துறையில் முதன்மை எய்தி, கவித்துறையில் வெற்றி கண்டார். ஆங்கில மொழியை வளப்பமுற வைத்த உயர்வு மாரலோவுக்கிருப்பதைப் போன்றே, கலை இயலாலும் இன்ப இசையாலும் ஆங்கில மொழிக்கு அமைதியைத் தேடித்தந்த உயர்வு ஷேக்ஸ்பியருக்குண்டு. இவர் காலத்துவர் நிலை எய்திய ஆங்கில இலக்கியத்தை வெள்ளமாக்கி அதில் அறிஞர்களைப் பிணைத்து அவர்களை உயர் நிலைக்கழைத்துச் சென்ற பெருமை ஷேக்ஸ்பியருக்கே உண்டு. வாழ்விவறும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஊழ்-வினை-கடவுள் தண்டனை என்று பிணைக்காமல் காரணத்தையும் கூறாமல் அனைத்திற்கும்பாற்பட்ட விடத்திற்கழைத்தேகி

நிகழ்ச்சிகளின் விளைவால் நன்மை தீமைகளை அறிவித்து அனைவரையும் ஓர்ப்புக்கிரையாக்கும்பான்மை இவர்பால்தான் உண்டு. குவலயத்தின் கலைக் கோபுர உச்சியில் வீற்றிருந்தாரெனினும் தனி மனிதனுக்கும் உலகுக்குமுள்ள தொடர்பை நன்குணர்ந்து உலகில் இவர்தனியாக இல்லாமல் உலகமாகவே இவர் இருந்தாரெனினும் அவலமும் தொல்லைபும் இவருக்கு அணித்தே இருந்தன.

அவலத்தின்னலையும் - தொல்லை யின் துயரையும்-கவலையின் கொடுமையையும்-தொல்வியின் இழிவையும்-வீழ்ச்சியின் இன்னலையும் இவர் யாத்த சாண்டீசில் காண்கையில் "மணிமுடி தாங்கிய மன்னவன் தலையிலும் தொல்லை உறைந்து கிடக்காமலில்லை," என்ற வாக்கு நினைவிற்கு வராமலில்லை.

உண்மையை வரலாற்றுப் பகுதியிலும்-சிரந்தனையின் ஆழத்தையும் கலையினுச்ச நிலையையும் அவலப் பகுதியிலும்-மகிழ்ச்சி நிலைக்குரிய கவலையையும் களிப்பையும் இன்பப் பகுதியிலும் இயம்பி, முழுத்தீங்குடையவரும் முழு நலமுடையவரும் இல்லை என்றும் தீங்கிலிருந்து நன்மை தோன்றுகிறதென்றும், தீவினையாளர் தீவினையுணர்ந்து நலம் புரிந்தால் இன்பமுறுவரென்றும் இரக்கம்தான் மன்னிப்பளிக்குமருமருந்தென்றார்.

தனி மனிதனின் செயல்தான் விதியாகிறதென்றும் அச் செயல்பற்றிய எண்ணமும் உணர்ச்சியுமே மனிதனின் பண்பாகிறதென்றுரைத்து இவையனைத்தையும் நாடகத்தின் வாயிலாக மன்பதைக்கு விளக்குகிறார்.

வாழ்க ஷேக்ஸ்பியர்.

சீன நகரில் கடும் பூகம்பம்
39 பேர் மரணம்;
113 பேர் காயம்

ஹாங்காங், ஏப் 19—தென் மேற்கு சீனாவில், போன வியாழ்ச்சிமுமை, காங்டிங் என்ற ஊரில் கடுமையான பூகம்பத்தின் விளைவாக 39 பேர் கொல்லப்பட்டு 113 பேர் காயமடைந்தனர். நியூ சீன நியூஸ் ஏஜன்ஸி இந்தச் செய்தியை இன்று வெளியிட்டது.

புகைப்படக் கலைப்பகுதி

அழகு தவழும் இயற்கைக் காட்சிகள், சிந்தனையைத் தூண்டிவிடும் சிறந்த காட்சிகள், குழந்தைச் செல்வங்களின் விதவிதமான காட்சிகள், பண்டை வரலாற்றுக் காட்சிகள், காமிறுக்காரர்களின் திறமையை உணர்த்தும் உன்னதக் காட்சிகள்—இவைகள் காமிறுவைத்திருக்கும் வாசகர்களின் காமிறுவுக்குள் விழுந்திருந்தால் அந்தப் புகைப்படங்களை எங்களுக்கு அனுப்பலாம்.

முதல் தரமான புகைப் படத்திற்கு பரிசு ரூ. 10.

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 5.

பரிசு பெறும் படங்களும், பிரசுரத் தகுதிபெறும் படங்களும் கலை மன்றம் அட்டையின் 2-வது 3-வது பக்கங்களில் பிரசுரிக்கப்படும்.

புகைப்படங்கள் அனுப்புபவர்கீழ்க் கண்ட நுழைவுச் சீட்டுடன் அனுப்புதல் வேண்டும். மூன்று படங்களுக்கு ஒரு நுழைவுச் சீட்டு வீதம் படங்களுடன் இணைத்து அனுப்ப வேண்டும். அனுப்பும் படம் ஒவ்வொன்றும் புல்சைஸ் (Full Size) அளவில் பிரின்ட் போட்டு அனுப்புதல் வேண்டும்.

புகைப்படக் கலைப் பகுதி

கலைமன்றம் சென்னை—1.

புகைப்படக் கலைப்பகுதி
நுழைவுச் சீட்டு

பெயர்: .....

வயது: .....

காமிரா வன்பெயர்: .....

அனுபவம்: .....

இணைத்துள்ள
படங்களின்
எண்ணிக்கை } .....

நாள்: 1955

கையெழுத்து

கருமுகில்

விருதை ந. இராமசாமி

கதிரவனை மறைக்கும் கரும்மேகக் கூட்டங்களைப் போல, வாழ்க்கையில் உயர விரும்பி ஒரு சிலருடைய வாழ்வின் ஒளி தெரியாமல கருமேகங்களைப் போன்ற திரைகள் வீழ்ந்து மறைத்துவிடுவதுண்டு. இந்த அரிய கருத்தை ஒரு எழிலேடாகச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார், விருதை ந. இராமசாமி திறமையால்.

விலை ரூ. 1-0-0

முன்பணம் அனுப்பினால் தபால் செலவு இலும்.

விபரங்களுக்கு:

கலைமன்றம் — சென்னை—1

அவளுக்கீ?

விருதை. ந. ராஜசாமி

சிந்தனை பேசியது!

“எல்லை மீறிய நம் பிக்கை வைத்து விட்டவர்கள்தான் எதிர்பாராமல் ஏமாற்றங்களுக்குள்ளாகுகிறார்கள். இவ்வாறான ஏமாற்றங்கள் எத்தனையோ நேரங்களில் பயங்கர முடிவுகளை மேற்கொள்வதில் பயப்படுவதே கிடையாது” — இப் பேச்சைப் பள்ளிப் படிப்பிலேயே படித்ததுதான். கதையோட்டத்தோடு ஓட்டமாக இவ்வசனமும் ஓடியதே தவிர இதன் உள்ளடக்கமான பொருள் என்ன என்பதை எல்லாம் சிந்தனையிலிட்டுப் பார்க்க முடியவில்லை அன்று.

ஆனால் இன்றோ...—?

இந்த ஏக்கம் மிகும் நேரத்திலே இறந்த கால நிகழ்ச்சிகளைக் கோர்வை செய்து பார்த்த சிந்தனை பயணத்திலே திடுக்கென நண்டுப் பிடிபோட்டு ‘நீயும் அனுபவத்தில் தத்துவத்தைப் பார்த்து விட்டாயா இல்லையா?’ எனக் கேள்விக்

குறியிட்டு வையாண்டி காட்டியது அது. தள்ளாடி நடக்க மாட்டாமல் தத்தளிக்கும் நொண்டியைப் பார்த்து அழகு காட்டும் 'சமசூடு' வாஸிபனைப் போல!

“ஒன்றுமே இல்லாத வெறும் வெளியை வானம் என்று காலம் பூராவும் வர்ணிப்பதைப் போல...

ரதிக்குஞ்சு என்று பேசுவதும் ஆண்கள்தான்!

ஆதவன் ஒளி வளத்தின்மீது மோதும் நீர்த்திவலைகள் புரியும் மாயா ஜாலத்தில் வானவில்லைக் காண்பது மாகிரி.....

இயற்கையின் தட்ப வெட்க நிலைகளுக்கிணங்க வாழ்வுக் கன்னியின் வடிவழகில் உன்னதம் சண்டு உவமை பேசுவதும் ஆண்கள்தான்!

- * ஏமாற்றப் பட்ட இளங் குமரிகள் எத்தனையோபேர்
- * நோய் தீர்க்க மருத்துவ விடுதிக்கு மருந்து வாங்குவந்த வனிதாமனிகளில் பவர்...
- * மருந்து பெற்றூரில்லை—மானம் வீற்றூர்
- * முடிவு.....மரணம்!
- * ஆனால் இறுதியிலே மோகமும்...? சமூகத்தின் நலனைப் பெரிதெனக் கருதினால், அதனால்?...

தன்னுடைமையென எதுவுமே இல்லாத சந்திரன் கதிரவனுக்கே கடமைப்பட்டவன் என்பதை எண்ணிப் பார்க்காது பால்வண்ண நிலவே எனப் பாவிசைக்கும் பாவாணர் களைப்.....போல.....

என்னென்னமோ பொருள்களின் கூட்டுப் படையலான 'மேக் கப்' முறையில் மேனி சிரிக்கும் மெல்லியர்களைப் பொன்னேட்டின் வைரி வரிகள் எனப் பேசுவதும் ஆண்கள்தான்!

ஆண்கள் வர்ணிக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு அர்த்தம் பார்க்கக் கூடாது—அர்த்த முயிருக்காது என்பது எவ்வளவு உண்மையாக இருக்கிறது!”

தரணியில் முதல் தாய் தடமிட்ட நாள் முதல், தற்புகழ்ச்சியைப் பெரிதும் விரும்பும் பெண் வர்க்கத்தைச் சார்ந்த அவளால் கூட நம்ப முடியவில்லை.

உள்ளதை உரைப்பதும்—இருப்பதை இயம்புவதும் இருக்க வேண்டியதுதான்—ஆனால் ஆசை வெறியில் இல்லாதது பொல்லாதது எல்லாம் பேசுவதை எப்படிப் பொருத்தம் என்று கூற முடியும்? இதுவே அவளது கட்சி. படித்த வர்களிடம் இப்படிக்கான அர்த்தமற்றப் போக்கு இருக்கக்கூடாது என்பதே அவளது வாதம்.

ஆம்.....! ஆசைக்கோர் அளவு அதுவும் அறிவோடு இருக்க வேண்டும் என்பது அவள் போற்றின விவகாரம்.

இவ்வளவு நேரம் வரை உம் மென்று இனிமை சிந்தும் செவ்விதழ்களின் ஆசைவிலே சித்தம் பறி கொடுத்தபடி கடற்கரை மணலிலே ஒருசுசாய்ந்து கிடந்தவன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து நேருக்கு இரு கைகளைத் தலைக்குமேல் உயர்த்தி விரல்களைக் கோர்த்துச் சொடக்கு முறித்தான்.

சடைநாய் எழுந்து நின்று உதறி விட்டதென்றால்.....!

சர்க்கஸ் புலி உடம்பைச் சிவிர்த்துக் கொண்டதென்றால்.....!

சட்டசபை ஸ்பீக்கர் கிணு கிணு மணியில் கையை வைத்து விட்டா ரென்றால்.....!

எங்கோ பயணம்...!—எதற்கோ

எழுச்சி.....!—என்னவோ உத்தி
ரவு.....!

இதுவே பொருள். நடந்து தீரப்
போகிற நிகழ்ச்சி.

சொரிந்துவிடு—அதிலே எ வ் வ
எவு சுகமிருக்கு! என்று சைகை
காட்டும் பெண் குரங்கை.....
பின்னிப் பிடித்துக் குலாவி மயிர்
கோதிவிடும் ஆண் குரங்கு!

அவரைப் பொறுத்தவரை வர்
ணனை ஏதும் தேவையில்லை.
அவள்தான் வர்ணிப்பே வேண்
டாம் என்று இப்போது ஒரு
குட்டிப் பிரசங்கமே நடத்தி இருக்
கிறானே!

அப்போது... அவளது தாபம்
எதைச் சுற்றி இப்படிப் பரிதாப
மாக வளை வட்டம் போடுகி
றதோ.....?

ஏதாவது பேசு.....! என்
பேசுவது? வர்ணிப்பு முறையை
மாற்றலாமா?

* * *

தித்திக்கும் தெள்ள முதிர்
மேலான முக்கனியே!—என் முத்த
மிழே! புதுமைக்கேற்ற புதுத்
தேனே!" என்று தமிழ் விடும்
தூதின் மூன்று வரிகளைத் தூவி
னான்.

ஆமாம்...“இனிமையும் நீர்மை
யும் தமிழ் எனலாகும்”—பிங்
கலந்தை பேசிய பெருமையும்
சரிதான்.

ஆனால்,

கனி ரசம் சிந்தி கன்னித் தமிழ்
மொழியிலே பேச்சு நடையும்
பெரும் பங்கு புரிந்துவருவதை
யாராவது மறுக்க முடியுமா?.....

அட்டைப்படம்

திராவிட நாடு வார இதழின்
துணையாசிரியர், இயக்கப் பேச்
சாளர், எழுத்தாளர், பலமாநாடுக
ளில் முக்கிய பங்குகொண்ட முக்கி
யஸ்தர். வாலிப உள்ளமும், கொள்
கைப் பற்றும் கொண்டு திராவிட
நாட்டின் விடுதலைக்கும் பாடுபடுபவர்,
தோழர் இராம-அரங்கண்ணல்.
அவருடைய உருவைத் தாங்கி
வெளிவருகிறது இவ்வாக்க கலை
மன்றம்.

குமரி முதல் வேங்கடம்வரை பகுதிக்குப் பகுதி—ஒரு வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் ஒலிமுறையில்—உச்சரிப்பில் வேற்றமை. விநோத முறைகள்!—எல்லாம் மாம்பழ வகைபோல! என்றாலும் ஒட்டுமொ...மல்கோவா...நீலம்... இப்படி இன்றொன்ன ரகங்கள் பல உண்டல்லவா!

நீலத்திரைக் கடல் ஓரத்தில் நின்று நிடமும் தவம்புரியும் குமரி சார்ந்த பகுதி மக்கள் தமிழ் வசனத்தைத் தங்கக் கம்பியாய் இழுத்துப் பேசுகிறபோது அதிலே நெளியும் கற்கண்டின் சுவை செவ்வழியே உண்டோ ருக்கல்லவா தெரியும்!

ஆகவேதான் சந்திரனின் பேச்சு சொலியைக் கேட்கப் பெரியதோர் ஆவல்—துடி துடிப்பு—உயிர்ப் போராட்டம்.

எதிலும் ஆரம்பம் என்றால் அசைவு—சந்தடி—ஓசை—அவசியம் முதலடி எடுத்து வைக்க வேண்டுமே!—இயற்கையோடு ஒட்டிய நியதி இதுவே...!

“சந்தனப் பொட்டடி

நானுனக்கு!—நல்ல சவ்வாதுப் பொட்டடி நீ

எனக்கு!

சந்தனப் பொட்டுக்கும்

சவ்வாது பொட்டுக்கும் சம்மதமோ முத்து வீராயி!”

காதல் இலக்கியங்கள் படிபாத நாட்டுப்புறத்து நல்லவன் தன்னைச் சந்தனப் பொட்டுக்குச் சம்மம் என்று பேசுகிறபோது வாழ்வரசியைச் சவ்வாதுப் பொட்டாக உயர்த்தித்தானே பாடுகிறான்!”

“படிப்பு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஆண்கள் ஆண்களே தான்! யாரும் இதை எதிர்வாதம்

செய்யவில்லை; சந்திரனும் மறுக்கவில்லை!—எல்லாம் ஒரு குலத்து நண்டுகள்தானே”

“பிறகு எங்களை மட்டும் குறை பேசி.....?”

“வாதும் சூதும் வேண்டுமென்று விரிந்து கட்டி நிற்கிற போதுதான்.....?”

“வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற உண்மையைத் தெரிந்தவர்கள்—படித்த பண்பின் பயனை அடையத் துடிப்பவர்கள் தங்களது தந்திர சாமர்த்தியங்களை நம்பி நடப்பது குற்றமா என்ன.....?”

“நம்பிக்கை மோசமும்—பச்சோந்தி வேடமும் தான் தந்திர சாமர்த்தியங்கள் என்றால் அவைகள் நாசமாகப் போகட்டுமென்று அறிவுலகம் மனதார விரும்புவது குற்றமே இல்லை...!”

“இல்லை!—தந்திர சாமர்த்தியங்கள் நல்வழிக்கு உபயோகமாகுமானால் தவறல்ல என்பதே நல்லோர் பேச்சு. இது காதல் உலகிலும்—குடும்ப வாழ்விலும் குறுக்கிடக் கூடாது என்பதை நானும் மறுக்கவில்லையே. ஆனால்.....? வேலியின் விசுவாசத்தைப் பயிர் சந்தேகித்தால்—சாந்தின் உறுதியை அடிகல் விரும்பாவிட்டால்.....?”

“ஒருமைப்பாடு இல்லாவிட்டால் உதவும் மனப்பான்மை சாதாரணமாக யாருக்கும் வருவதில்லையே! வாழ்வுப் பூஞ்சோலையிலே ஒற்றுமை உணர்வு இதயத்தில் ஏறினால்தான் இன்பச் சுரங்கம் தோண்ட முடியும்!”

“ஓத்த எண்ணம் வேண்டும்—ஒருமைச் செயலும் வேண்டும்.”

* * *

டாக்டர் மோகன எம். பி. பி. எஸ். க்கு இருந்த மக்கள் பிடிப்

நாட்டுணர்ச்சி

—இரா. வீரன்—

இங்கிலாந்திலே!

‘லெட்டி’ மூன்றாண்டுகள்கூட முடிவுறாத ஒரு முல்லை மொட்டு! பெற்றோரை, அறியாத புருவத்திலே, குதலைமொழி பேசிக் கொஞ்சிக் களிக்கவைத்து இன்பம் தேக்கிய ஒரு சல சலப்புச் சிற்றாயு!

ஒருநாள்—பெற்றோர் அவளிடம், “உருண்டை வடிவமானது உலகம்” என்று கூறி கொடியவர்களால் தாக்கிரண்டத் தத்துவக் காரன் ‘கலிசியோ’வின் தத்துவம் பொதிந்த ‘கோளம்’ ஒன்றைத் தந்தனர். எல்லைக் கோடிட்டபல்வேறு நாடுகளும், ஓயாது அலையெழுப்பி உயிரினத்தின் கடமையைச் சித்தரித்துக் காட்டும் கடல்களும் நிரைந்த—இவ்வலகிலா உலகை—பார்க்க வர்ணங்களால், கோடுகளால் குறிகளமைக்கப்பட்டு எழில் வழி நெருந்த அந்தக் கோளத்தை உருட்டினால் தன் அரும்புக் கரங்களால்—அந்த அழகுச் சின்னம்! அவளின் தளிர்போன்ற இளங்காங்களிலே நாடுகளும், எல்லைக் கோடுகளும் தட்டுப்பட்டன. “பரந்துகிடந்த அவளின் கோள உலகு” அவளுக்குப் பரவசத்தைத் தந்தது. கொள்ளைக் குதூகலம் அவளிடையத்தே குடிபுகுந்தது. குதித்தாள்! பொங்கும் பூரிப்பிலே அழகு நெகிழ்ச்சி சிரித்தாள்!

அந்த அறியாத சிறுமியின்—மலராத மொட்டின் பார்வை ஊடாடும் பளிங்குபோன்ற கண்களிலும், கரும்பினுமினிய அரும்புக் கரங்

களிலும் தட்டுப்பட்டதாம்—அவளின் தாய்நாடு ‘இங்கிலாந்து’!... உணர்முடிபாப் பருவத்தையுடைய அந்த ஓயில் ஓயிபம், “என்னை—பொன்னாடு” எனக்கூறி எக்காளமிட்டதாம் மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால்! இதோ—இதிலே இருக்கிறது “என் வீடு—இன்பம் சுரக்கும் தேன்கூடு” என்றெல்லாம் தன் மழலை மொழியிலே மகிழ்வு ததும்ப மொழிந்தாளாம். தன் மதுரமான மெல்லிய உதடுகளைக் குவித்து “ச்” சென்று முத்தமிட்டாளாம்—அவளின் பஞ்சுபோன்ற அதரங்கள் இங்கிலாந்தைக் கொஞ்சமும் தெரியாமல் கவித்துக் கொண்டதாம்!... இன்னும் அவளின் வீளைந்து நெளிந்துகிடக்கும் குளுமையான பொன்னிறக் குழல் ‘ஐரோப்பா’வின் மீது விழுந்து கிடந்ததாம்....

இந்தக் கருத்துப் பொதிந்த கவிதை ஒன்றை அழகாகத் தீட்டியிருக்கிறார்—ஆங்கிலக் கவிஞர் ‘டெனிசன் டெர்னர்’ (“Letty's Globe” By Charles Tennyson Turner)

தமிழகத்திலே!

பொன்னி—உலகமே இன்ன தென்றறியாத சின்னஞ் சிறு தத்தை! ‘லெட்டி’யை ஒத்த வயதுடையவள்! குறுகுறுப்பான பார்வை—குறு நடைப்போட்டுப் பெருமகிழ்வுட்டிக் கொஞ்சிடும் பிஞ்சுக் கொய்யா!

அவளின் மாந்தளிர்க் கரங் களிலே மனம் ஈர்க்கும் 'ரவிவர்மா' ஓவியம் ஒன்று... புனலாடும் பூவையரின் துகில் திருடி, புன்னை மா மேறிப் புல்லாங் குழல் ஊதுகிறான்—மாயக் கண்ணன்! திண்டாடி, அறை மறைத்து திகைப்போடவனைப் பார்க்கும் தேன்விழி மாதர்கள்—மரத்தடியே (இதுதான் 'ரவிவர்மா' ஓவியம்) படத்தைப் பார்த்து மயங்கி நிற்கும் அப்பசுமனப் பதுமைபருகே "நான் பெற்றப் பைங்கிளியே! இதோ பார்! மாதர்தம் ஆடை கவர்ந்து, மரமேறி, குழலாதி மகிழ்ந்திருக்கும் மாயாவதாரியாம்—கோபாலக் கிருஷ்ணனே!... மரத்தடியில், மனம் சோர்ந்து மானம் காத்திடுவாய் மாதவனே எனக் கெஞ்சி நிற்கும் கோகுல மாதர்களை. இந்தக் கண்ணன் சாதாரணமான வனல்ல; பத்து வயதிலே, 'படத்திலே' நீ காணுவதைப்போல. பாவையரின் சேலைகளைத் திருடியவன்; பதினைந்தாவது வயதிலே பெண்களைத் திருடியவன்!... அந்த ஐயனைத் துதியம்மா—என்னரும் செல்வி பொன்னியம்மா!" என்றெல்லாம் கூறி, அவளின் கைகளைத் தாக்கி, கும்பிடச் சொல்லும் தந்தை!... அவளும் தன் குதலை மொழிகளால், கைகூப்பயவண்ணம், "கோகிலக் கண்ணு—என்னேடி ஆட வருவாயா?" என்று கூற அவளின் தேமதூரச் சொற்களின் தித்திப்பை செவியுற்று சுவைக்கின்றனர்—பெற்றோர்!...

இதைத்தானே, இந்த நாட்டு டெனிசனல்—ஒரு கவிஞனல் தன் கவிதைத் திறனில் வரியிட முடியும்!

மூன்றாண்டுகள் கூட முடிவடையாத குழந்தை, தன் தாய் நாட்டைக் கோளத்தில்கண்டு துள்ளிக் குதிக்கிற தாம்—மகிழ்ச்சி வெள்ளத்திலே!... பேசுவே தெரியாத அந்தச் சிறுமி பேச்சு முழுக்கம் செய்கிறாளாம்—"தன் தாய் நாடு" கண்டு!... இது இங்கிலாந்திலே!

லெட்டியை ஒத்த தமிழகத்துப் பொன்னி கண் காட்டி, கரம் கூப்பி "கொஞ்ச வருவாயா கண்ணு!" என்ற குழைவு மொழிகளை விசுகிறாள், படத்திலுள்ள—புன்னை மரம் வீற்று புல்லாங் குழலா தும் கோகிலக் கண்ணனிடம்!... பாஞ்சாலிக்கு மாளாத்துயில் தந்து மானத்தைக் காத்தவன்—இங்கு—மங்கையரின் துகில் திருடி, மரமேறி, மகிழ்வின் மிகுதியால் குழல் வேறு ஊதிக் கும்மாளமடிக்கிறான்! இந்தக் கோணல் சேட்டைக்காரனின் குறும்புத்தனத்தை "திருவிளையாடல்—மகிமை" என்ற வடிவிலே போதிக்கின்றார், நம்மளியின் தந்தை!... இது தமிழ்நாட்டில்!

மூன்று வயது லெட்டியைக்கு மோகம் ஏற்படுகிறது—நீந்தி மீது... அந்த இளமொட்டுக்கு—பாட்டு ணர்ச்சியை—தாய்நாட்டுப் பற்றை ஊட்டுவது யார்?... பெற்றோர்!...

நம்நாட்டு பொன்னிக்கு பக்தி மோகம் ஏற்படுகிறது—பால கிருஷ்ணன் மீது! இந்தச் சின்னவளின் இதயத்திலே அந்த எண்ணத்தை எழுப்புவது யார்?... பெற்றோர்!

கோளத்திலே 'தாய்நாடு' கண்டு குதாசலம் கொப்பளிக்க வார்த்தை ஜாலமாகுகிறாள்—'லெட்டி!' படத்துக்கு பக்தி செலுத்தவும்; வருவோர் போவோருக்கு வசைமொழி

வழங்கவும் பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்—பொன்னி!

லெட்டியும், பொன்னியும் உள் எப் பாங்கிலும், செயல் வகையிலும் வேறுபட்டிருக்கிறார்கள்!... எ. படி?... உலகம் உருண்டை என்பதை உணரவும்—பிறந்த நாட்டைத் தெரியவும், லெட்டியிடம் கோளத்தைத் தந்து விளக்குவதின் மூலம் அறிவை வளர்க்கிறார்கள் அவளின் பெற்றோர்! ‘உலகத்தைப் பாராயாகச் சுருட்டி கடலுக்குள் போய் ஒளிந்தாலும்—அரக்கன் இரணியாக்கதன்!... இரணியாக்கதனைக் கொண்டு சுருட்டியிருந்த உலகப் பாயை கடலினின்று எடுத்து விரித்து வைத்தாராம்—வராக அவதாரத்தின் மூலம்.

...இப்படி புராண போதையை இளமையிலிருந்தே ஊட்டி, அறியாமையை வளர்க்கிறார்கள்—பொன்னியின் பெற்றோர்!... (உலகம் உருண்டை என்கிறது விஞ்ஞானம்; தட்டை என்கிறது புராணம்)

குழந்தைகளின் “கலங்கரை விளக்கம்” ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் என்பது அசைக்க முடியாத உண்மை! அந்த வகையிலேதான் லெட்டி பற்றுடையவளாகிறாள்—தாய்நாடாம் இங்கிலாந்து மீது!... பொன்னி பற்றுடையவளாகிறாள்—புராணம்போற்றும் கண்ணபிரான் மீது!...

அங்கே அறிவைத் துலக்கம் செய்கிறார்கள்!

இங்கே அறிவைக் கலக்கம் செய்கிறார்கள்!

அயாமை இருளகற்றி ஒளிப் பரிதி முளைத்தொளிர; மொழிப் பற்றும் நாட்டுப் பற்றும் எங்கணும் முகிழ்த்தொளிர, தமிழகத்துப் பொன்னிகள் இங்கிலாந்து

லெட்டிகளைப்போல் அறிவுத்துலக்கம்பெற—பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் பெரும்பணி புரிதல் வேண்டும்! குழந்தைகளின் எண்ணங்களை, பழக்கவழக்கங்களை அறிவுவகையில்—விஞ்ஞான வகையில் செலுத்த முயலுதல் வேண்டும்!

திராவிடரியக்கச் செம்மல்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்

அறிஞர் அண்ணாதுரை	... 0 8
தலைவர் டெரியார்	... 0 8
புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி	
தாசன்	... 0 8
கடமை வீரர் கருணாநிதி	... 0 8
அஞ்சா ரெஞ்சன்	
அழகர்சாமி	... 0 8
பன்னீர் செல்வம்,	
பாண்டியனார்	... 0 8
நெடுஞ்செழியன், நடராசன்,	
மதியழகன்	... 0 8
சம்பத், நீலமேகம்	... 0 8
ஆசைத்தம்பி, சிற்றரசு	... 0 8
பூங்கோதை, அருண்மொழி,	
ராமாமிர்தம்	... 0 8

மூலிகள் கம்பெனி,
சென்னை-1

உலகின் தலை சிறந்த விஞ்ஞானி ஐன்ஸ்டீன் காலமாவார்

பிரின்ஸ்டன், நியூ ஜெர்ஸி ஏப் 18— அணுவில் ஒளிந்து கிடக்கும் அபார சக்தியை முதலில் உலகுக்கு குசுகமாக எடுத்துரைத்த மகா விஞ்ஞானியும் பேரரிஞ்ஞானடாக்டர் ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் இன்று 76-வது வயதில் காலமாகி விட்டார். ரத்தக் குழாய்கள் தடித்து உடைத்துக் கொண்டதால் உலகம் இந்த மேதையை இழக்கும்படியாகியது.

யூதர் இனத்தைச் சேர்ந்தவரான ஐன்ஸ்டீன் 1779 மார்ச் 14-ந்

தேதிஜெர்மனியில் பிறந்தார். ஆனால், பிறந்த நாட்டிலிருந்து துவிக்கப்பட்ட வெளியேற்றப்பட்டவர். ஜெர்மனி அவரை கௌரவிக்கத்தான் விரும்பியது. ஆனால், ஹிட்லரின் ஆட்சியில் அவர் யூதர் என்ற காரணத்தாலும் சமாதான வாதி என்பதாலும் வெளியேற்றப்பட்டார்.

பிரிட்டன் உட்பட பல நாடுகள் அவரை வரவேற்றன. பிரஜா உரிமையையும் சொத்துடமையையும் இழந்த அவர் 1933 அக்டோபரில் அமெரிக்காவுக்குப் பயணமாகி பிரின்ஸ்டன் சர்வகலாசாலையில் கணித பேராசிரியர் பதவியேற்றார்.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பின் மானிடகுலத்தை உய்விக்கும் ஆற்றல் கொண்டு அவர் கருத்துக்களை வெளியிட்டு வந்தார். நாஜிகள் அணுகுண்டு தயாரிப்பில் முனைந்துள்ளதாக அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட்டுக்கு எச்சரிக்கை செய்தவரான டாக்டர் ஐன்ஸ்டீன் அணு சகாப்தத்தின் அபாயங்களை உலகத்தோருக்கே எடுத்துரைக்கத் தவறவில்லை. முதல் அணுகுண்டு எறியப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அவர் இந்த பணியாற்றினார்.

அழகு எரிந்தது

T.A. துரைராஜன்

ராணி!

அப்போதுதான் விளக்கேற்றி
னேன்! அகல்விளக்கின் திரியி
வீருந்து எழுந்த அந்தச்சுடர்
செந்தாமரை மொட்டுப்போல்
ஆடாமல் அசையாமல் பிரகாசித்
துக் கொண்டிருந்தது! அறையி
வீருந்த அந்தகாரத்தை விளக்கின்
சுடர் அகற்றியது! எதிரே சுவற்
றில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த
'பழனி ஆண்டவர்' படம் அந்த
மங்கிய அகல் விளக்கின் ஒளியிலே
கம்பீரமாக காட்சியளித்துக்
கொண்டிருந்தது! அந்தத் தனிமை
—அகல் விளக்கின் ஆடாத சுடர்;
திரி கரிந்ததால் ஏற்பட்ட தீய்ந்த
மணம்; அத்தனையும் சேர்ந்து
என்னவோ சொல்லமுடியாத ஒரு
தெய்வீக நிலைமையை ஏற்படுத்தி
யது. என்னையும் மீறி என்
கரங்கள் தானாகக் குவிந்தன.
கண்ணிமைகள் மூடின. அந்த
ஒரு கண நேரத்தில் என் மனதில்

தோன்றிய உணர்ச்சி அலைகள்;
எண்ணச் சுழல்கள்; ஆசைக்
கனவுகள் எத்தனையோ?

வீட்டிலே நான் மட்டும்தான்
இருந்தேன். தங்கை குழுதா
விலையாடச் சென்றிருந்தாள்
பாவம்! என்னை விட மூன்று
வயது சிறியவள். அந்தச் சிறு
மிக்கு வேறு என்னதான் ஆனந்
தம் வீட்டில் காத்துக்கொண்டிருக்
கிறது. அம்மா யாரிடமாவது
பலலைக்காட்டி எப்படியோ அடுப்பு
நெருப்பை அணைந்து விடாமல்
பார்த்துக் கொள்வாள். அந்த
ஜால வித்தை விபரமறிந்த
எனக்கே தெரியவில்லை என்றால்,
குழுதாவுக்கு எப்படித் தெரியும்?
மனம் ஒரு விசித்திரமான ஜாலக்
கண்ணாடி! அதில் கடந்த காலம்,
நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய
முக்காலங்களைப் பற்றியும் கனவு
கண்டுவிடலாம். அந்த அமைதி
யான அந்தி நேரம் என் நினைவை
எங்கேயோ இழுத்துச் சென்றது.

சுகம் என்கே? நல்ல ஆராய்சி தான்! எனக்குப் பிடித்த ஆசிரியர் காண்டேகர், சுகம் இருவரிடத்தில் தான் இருக்கிறது அந்த இருவர் காதலனும் காதலியாக இருக்க வேண்டியதில்லை! தாயும் மகனுமாக இருக்கலாம் என்கிறார்! ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன், சுகம் வயிரூர உண்ண உணவு கிடைக்குமிடத்தில்தான் இருக்கிறது என்று! வாழ்க்கைப் பிரச்சனையை அலசிப் பேசும்போது இவள் என்ன வயத்துப் பிரச்சுதுப் பிரச்சனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறாள் என்று சொல்லுவீர்கள்! நாங்கள் ஒரு வேளை உணவுக்குப் பாடிப்பட்டது போல், பணக்காரர்களிடத்திலே பல்லீக்காட்டியது போல், அவஸ்தைப்பட்டால் என் முடிவுக்குத்தான் வருவீர்கள்!

சிவராஜ்...அந்த நான்கு எழுத்துக்கள், மற்றவர்களுக்கு வெறுக்கள் அர்த்தமற்ற, உயிரற்ற எழுத்தும் கள் என்று தான் தோன்றும்! ஆனால் அதே நான்கு எழுத்துக்கள் எங்கள் வாழ்வின் ஒளி! அந்த எழுத்துக்களைப் பெயராக்கொண்டவர் எங்களை வாழவைக்க வந்த மனித தெய்வம்! எப்போதோ பட்டினியால் வாடி வதங்கிக்காய்ந்த புகையிலைச் சுருளாகப் போயிருக்க வேண்டிய எங்களைத் 'தளதள' வென் வாழைக் குறுத்து போல் வாழவைத்த பெருமை அந்த அன்புத் தெய்வத்திற்குத் தான் சேரும்.

பணக்காரத் துணிக்கடைக்காரரின் மகனாகப் பிறந்தவர்தான் சிவராஜ்! ஆனால் செல்வச்செறுக்கு என்பதற்கு அர்த்தமே தெரியாது அவருக்கு! எனக்குத் தூரத்து

உறவு உள்ள அண்ணன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுடன் ஒரு நாள் வீட்டிற்கு வந்த சிவராஜ் எங்கள் வாழ்விலேயே ஒரு அங்கம் ஆகி விட்டார். சிவராஜ் அழகாகப் பேசுவார். ஆனால் அதில் எதும் அர்த்தமற்றதாகவும் ஆபாசமாகவும் இருக்காது.....

பணம் ஒரு சாக்கடைத் தண்ணீர். அது ஒரு இடத்தில் தங்காமல் ஓடிக்கொண்டே யிருக்க வேண்டும்! ஒரே இடத்தில் தங்கி விட்டால் அவ்வளவுதான்! அதில் பொருமை! சூழ்ச்சி! பேராசை காமம் முதலிய விஷக்கிருமிகள் தோன்றிவிடும்! பிறகு அந்த நூற்றமடைந்த நீர், தான் கெட்டது மல்லாமல் சுற்றியுள்ள எல்லா வற்றையும் கெடுத்துவிடும் அதனால்தான் பணம் ஒரே யிடத்தில் தேங்கிவிடக்கூடாது என்று அறிஞர்கள் பாடுபடுகிறார்கள் என்று அடிக்கடி சிவராஜ் சொல்லுவார்!

பணம் சாக்கடைத் தண்ணீராக இருக்கலாம்! அதை நான் மறுக்கவில்லை! ஆனால் என்ன செய்வது! அந்தச் சாக்கடைத் தண்ணீர் சிறிதாவது நம்மிடத்தில் இல்லாவிட்டால் இந்த பாழாய்போன சமூகம் நம்மைப் பார்த்துச் சிரித்து சிரித்துவிடுகிறது.

கான்வெண்ட் படிப்பு கடந்த காலக் கனவாகிவிட்டது சரித்திரப் புத்தகத்திலே படித்திருக்கிறேன், புத்தர் சித்தார்த்தராக இருக்கும் போது. கஷ்டம் என்பது என்ன வென்றே தெரியாமல் வளர்க்கப்பட்டாராம்! அப்படித்தான் என் தாய் என்னை வளர்த்தாள். அரை வயிற்று சாப்பாட்டை நான் அனுபவித்தது இல்லை; வறுமை

என்னை வாட்ட
வில்லை! கூட்டிலே
தாய் பறவையின்.
ஆதரவிலே வளர்ந்த
சின்னஞ் சிறுபறவை

போல் சிங்காரமாக வளர்ந்தேன்.
மெடிகல் எக்சாமினேஷனுக்கு
வரும் லேடி டாக்டரைக் கண்ட
துமே எனக்கு என்னவோ ஒரு
தேவதையைக் கண்டது போலிருக்
கும்! கடல் நுரையைப் போல்
வெண்ணிறச் சேலையை உடுத்தி
ஸ்டெதாஸ் கோப்பைக் கழுத்திலே
மாட்டிக்கொண்டு டக் டக் என்று
சில்பர் சத்தமிட அந்த டாக்ட
ரம்மா வரும்போது நாமும் அப்
படி ஒரு நாள் ஆகவேண்டும்
என்று தோன்றும்! டாக்டரம்மா
வாழ்க்கை எப்படியிருக்கும் என்று

எனக்கு அந்த வயதில் எப்படித்
தெரியும். அவள் உடுத்தியுள்ள
ஆடையழகும், நடையிலுள்ள
நளினமும் தான் எனக்குத் தெரிந்
ததே தவிர, அவள் கொண்டுள்ள
கடமை! அதன் காரணமாக அவள்
மனித யந்திரமாக மாறிவிட்ட
காட்சி இவை ஒன்றும் எனக்குத்
தெரிவதில்லை!

படித்துப் பால் பண்ண வேண்
டும்! நாமும் ஒரு லேடி டாக்ட
ராக வேண்டும்! என்ற எண்ணம்
சதா என்னுள்ளத்தில் தோன்றிக்
கொண்டேயிருந்தது! அந்த நீங்

காத நினைவு என் நித்திரையில்
கனவாக தோன்றிக் கொண்டிருந்
தது!

மாதம் பிறந்ததும் அம்மாவிட
மிருந்து மணியார்டர் வந்துவிடும்!
அவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரி
யும்! அந்தப் பணத்தை அனுப்ப
அம்மா என்ன செய்தாள் என்று
எனக்குத் தெரியாது! கூட்டிலே
இருக்கும் குஞ்சுக்கு உண்ண
உணவு தாய்ப் பறவை கொண்டு
வந்து கொடுத்துவிடுகிறது! அந்த
உணவைத் தேடிக்கொண்டு வரு
வதற்குள் எத்தனை காவற்காரர்
களின் கவண் கற்களுக்குத் தப்ப
வேண்டியிருக்கிறது! எத்தனை
வேடர்களின் வலைக்கு வழி
சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது!
என்று கூட்டிலேயிருக்கும் சின்
னஞ்சிறு பறவைகளுக்கு எப்படித்
தெரியும்! தாய்ப் பறவை போல்
அது ஆனவுடன்தானே தெரியும்
உலகம் கூட்டில் அடங்கியது
அல்ல, வானவெளியைப் போல
விரிவானது என்று.

பச்சை நாஸ்திகம் பேசிக் கடவு
ளுக்கு எதிராக சாட்சியம் சொல்ல
முடியும் என்றால் சொல்லவும்
செய்வேன்; ஆனால் என் தாய்க்கு
விரோதமாக என்னுடைய சின்
னஞ்சிறு விரலேக்கூட அசைக்க
மாட்டேன். தன் ரத்தத்தைப்
பாலாக்கி, கண்களை விளக்காக்கி,
நித்திரையிழந்து தன் சுகத்தைப்
பாராது என்னை ஊட்டி வளர்த்
தாளே என் தாய்! என் கண்கண்ட
தெய்வத்திற்கு என் ஜீவனையே
அளித்துக்கூடச் சேவைசெய்வேன்!
எந்தக் குற்றத்தையும் மன்னிக்கும்
நீதிமன்றம் உலகத்தில் ஒன்றே
ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான்
தாயின் ஹிருதயம்! என் உயிரை

வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்!
என் குழந்தையைக் காப்பாற்று
என்று தாய் ஒருவளால்தான்
சொல்லமுடியும்!

எங்கோ ஒரு பட்டிக்காட்டி
லுள்ள ஆரம்பப் பாடசாலையின்
ஆசிரியையாக இருந்து கொண்டு
என்னைக் கான்வெண்டில் படிக்க
வைக்கிறாள்! ஆள் அடையாளம்
தெரிந்துகொள்ளும் பருவத்தில்,
எதிரேயிருப்பவனைச் சுட்டிக்காட்டி
அப்பா பாரு அப்பா என்று
சொல்லும் போது கண்டதுதான்
என் தந்தையை! விபரமறிந்த
பிறகு என் தந்தையைக் காணும்
சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவேயில்லை!
ஐந்து வயதிலிருந்தே நான் அம்
மாவைவிட்டு கான்வெண்டில் அல்
லவா படிக்கிறேன்!

பூந்தோட்டத்திலே, மலர் கூட்
டத்தின் மேல் வட்டமிடும் வண்
ணாத்திப் பூச்சியின் மேல் எனக்கு
அளவு கடந்த பிரியம்! எத்தனை
மகிழ்வுடன் மனம்போன போக்
கில் எந்த மலரிடத்தில் வேண்டு
மானாலும் பறந்துபோய் உட்காரு
கிறேன். எந்த மலரும் அதை என்
னிடத்தில் வராதே என்று தடை
உத்தரவு போடமுடியாது! அப்
படித்தான் அமைய வேண்டும்,
மனிதர்களின் வாழ்வும்—எந்தக்
கட்டுப்பாடும் கூடாது! மனம்
போன போக்கில் மகிழ்வுடன்
வாழவேண்டும்! என்ற கொள்கை
யில் நம்பிக்கையுடையவள் நான்!
நம்பிக்கையோடு மட்டுமல்ல!
அதை நடைமுறையில் நடத்திக்
கொண்டும் வருகிறேன்!

காலையிலே கனகத்துடன் களிப்
புடன் செல்வேன் படிக்கப்
போகும்போது பத்மாவுடன்
பகட்டு நடை போடுவேன்! மத்தி

யானம் மங்களாவுடன் மகிழ்வேன்! மாலை யிலே தோட்டத்திலே தேவகி தோழியாவாள்! எவருடனும் நிரந்தரமாகப் பழக்கம் வைத்துக்கொள்ள மாட்டேன்! ஒவ்வொருவருடனும் ஒவ்வொரு சமயம் உறவாடுவேன்! என் தோழிகள் என்னை நிலைத்த புத்தியில்லாதவள் என்று குறைகூறுவார்கள்! ஆனால் அதே சமயம் என் கண்ணசைந்தால் போதும்! குதித்தோடி வருவார்கள்! என்னுடை தமிழ் ஆசிரியை சற்று வேடிக்கையாகப் பேசுவாள்! அவள் கூட ஒரு சமயம்! “இந்த வயதிலேயே இப்படி வண்டுபோல் வட்டமிடுகிறாளே! வலிப்பருவத்தில் இவளுடைய வளைவு நெளிவுகளிலே எத்தனைபேர் வாடப்போகிறார்களோ” என்று என்னைப் பார்த்துச் சொன்னாள்!

கான்வெண்ட் வாழ்க்கை வளவளப்பாக தாராரோட்டிலே, வளப்பான காரிலே உல்லாச பவனி போவதுபோல் தோன்றியது! உல்லாச பவனியின் மத்தியிலே திடீர் என்று டயர் பஞ்சர் ஆகி வண்டி நின்றது போல், என் கான்வெண்ட் படிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டாள் என் தாய்!

அந்த நாள். நான் கான் வெண்டிவிருந்து புறப்பட்ட அந்த நாள்! என் வாழ்விலே மறக்க முடியாத நாள்! பிறந்த வீட்டை விட்டு புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்லும் புதுமணப் பெண்ணின் மனம்போல் என் மனம் நிலையில்லாது தவித்தது! அந்தத் தவிப்பிலே துன்பம் கலந்திருந்ததா அல்லது இன்பம் இசைந்திருந்ததா என்று எனக்கே தெரியாது! பிறந்த வீட்டை விட்டு போக வேண்டியிருக்கிறதே என்ற

வருத்தம் ஏற்பட்டாலும் புகுந்த வீட்டில் புது சுகம் தர புருஷன் புன்னகையுடன் காத்திருப்பானே என்ற எண்ணம் ஒரு தனி மகிழ்ச்சியைத் தரத்தானே செய்கிறது!

கான் வெண்டின் காம்ப்லண்ட் சுவருக்கு வெளியே வந்ததும் தான் தெரிந்தது வாழ்க்கை ஒரு சீட்டாட்டம் என்று! கையிலுள்ள சீட்டுக்களை ஜோடி சேர்ப்பதில் ஒவ்வொருவனுக்கும் எத்தனை ஆர்வம்! அடுத்தவன் ஏமாந்தோ அல்லது விபரமறியாமலோ போட்டு விட்ட சீட்டை எடுத்து ஜோடி சேர்த்து விட்டதாக மகிழ்கிறான்!

அம்மாவுக்கும் வாத்தியாரம்மா வேலை போய்விட்டது. நான், ‘தங்கை குமுதா’, அம்மா மூவரும் கோவைக்கு அடுத்துள்ள ராமநாதபுரத்தில் ஒரு சின்னஞ்சிறுவீட்டில் குடியேறினோம். எதிர்பங்களா வாசிதான் துணிக்கடை சிவராஜ். அல்லாவு தீனுக்குக் கிடைத்த அற்புத தீபம் போல், சிவராஜ் எங்கள் குடும்பத்திற்குக் கிடைத்தார்! என் அழகைப் பற்றி எனக்கே பொருமை உண்டு! என் அங்கங்களின் வளைவு நெளிவுகளில் மனதை லயிக்க விட்டு எத்த

உலகத்தில் 7520

தினசரிகள்

உலகத்தில் மொத்தம் 7520 தினசரிப் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அவை அனைத்தும் சேர்ந்து அச்சிடும் பிரதிகள் 21 கோடியோ 71 லட்சத்து 74,490 ஆகும். இந்தக் கணக்கை ஐ. நா. கல்வி, விஞ்ஞான கலாசார ஸ்தாபனத்தின் பத்திரிகை ‘கரியர்’ தெரிவிக்கிறது.

னையோ முறை கண்ணடி முன்
 னால் நினைவிழந்து நின்றதுண்டு!
 என் நடையிலே நடனத்தின் நளி
 வம் இருந்தது. பேச்சிலே இசை
 யின் இனிமை இருந்தது. எட்டுப்
 படிப்பு எடுபடாமல் போகவே
 பாட்டுப் படித்து பணம் சேர்க்
 கலாம் என்று அம்மா நினைத்தாள்!

எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்து
 வீட்டிலே ஒரு பெண். அவளைத்
 தேடி எத்தனையோ கார்கள் வரும்!
 யார் யாரோ வருவார்கள்! ஒரே
 பாட்டும் சிரிப்புமாக அரை விழை
 கூட அமைதியாக இருக்காது
 அந்த வீடு! அவளுக்கு எங்கிருந்து
 தான் வருகிறது இந்த வர்ணச்
 சேலைகள்! மாட்டுப் பொங்கலன்று
 மாடுகளுக்கும் கட்டுவார்களே,
 கலர் கலர் ஜல்வி. அதுபோல்
 வர்ணச் சேலை உடுத்துவாள்! கண்
 ணைப் பறிக்கும் கலர் உடையிலே
 காட்சியளிக்கும் அந்தக் காரிகை.
 பிறர் கருத்தை அழித்து வாழ்
 கிறாள் என்று எனக்குத் தெரி
 யாது. இருப்பது கலையுலகம்! எத்த
 நையோ கலைஞர்கள் வருவார்கள்!
 கனவான்களும் காட்சியளிப்பார்
 கள்! களங்கம் என்னயிருக்கிறது
 அதிலே என்பதுதானே அவர்
 களது வாதம்! அடுத்த வீட்டு
 ஆடம்பர வாழ்வு எங்களை அதிகம்
 மயக்கியது! என்னையும் எப்படியும்
 அந்தக் கலையுலகத்தின் பிரஜை
 யாக்கி விட அம்மா துடித்தாள்!
 கலையுலகம் தெய்வீக ஒளி வீசும்
 கோவில் என்று நினைத்தேன்!
 பிறகு அல்லவா உலக உத்தமர்,
 “கோவில் விபச்சாரிகளின் இருப்
 பிடம்” என்று சொன்னதைப்
 படிக்க வேண்டி வந்தது!

கனியைத் திருடி உண்ண நினைப்
 பவன் கையிலே அக் கனி தானே

வந்து வீழ்ந்ததுபோல் கலையுலக
 துழைவுச் சீட்டு சிவராஜின் மூலம்
 எனக்குக் கிடைத்தது! பணக்கா
 ரர் ஆகையால் அவருக்குப் பட
 உலகத்தில் பரிச்சயம் அதிகமிருந்
 தது! அவளுடைய தயவில் ஒரு
 சின்ன வேஷம் கிடைத்தது! மாதம்
 தூறு ரூபாய் சம்பளம். தினமும்
 காலையில் ஸ்டூடியோவுக்குச்
 சென்று ஆஜராகவேண்டும். முதல்
 மாதச் சம்பளத்தை கையில் வாங்
 கியவுடன் எனக்கு என்னையறியா
 மலே வர்ணிக்க முடியாததொரு
 மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது! வகுப்பிலே
 முதன் மார்க் வாங்கியபோதுகூட
 அத்தனை ஆனந்தம் ஏற்படவில்லை
 எனக்கு!

சிவராஜின் தயவால் ஸ்டூடியோ
 வில் துழைந்த என்னை பார்த்துப்
 பல்லையிவித்துப் பேசப் பயந்தார்
 கள் அத்தனை பேரும்! நிம்மதியாக
 ஓடிக்கொண்டிருந்தது நாட்கள்!
 மணி மேகலைக்குக் கிடைத்த
 அமுத சுரபியிலுள்ள அன்னம்
 போல்! சிவராஜின் அன்பு எங்
 களைப் பொருத்தவரை அப்படியே
 யிருந்தது.

சில நாட்களாக, ஏனோ சிவ
 ராஜ் ஒருமாதிரியாக நடக்கிறார்!
 குமுதாவிடம் சிரித்துப் பேசும்
 போது என்னையே ஏன் கூர்ந்து
 பார்க்கவேண்டும்! எத்தனையோ
 முறை என்னிடம் சுதந்திரமாகப்
 பேசியிருக்கிறார்! அந்த அவர்
 இன்று என்னிடம் பேசுவதற்கே
 தயங்குவது போல் அல்லவா
 தோன்றுகிறது!

விளக்கேற்றிய சற்று முன்பு
 தான் சிவராஜ் அம்மாவுக்குச்
 சொல்லியனுப்பினார்! அம்மா
 போய்க் குறைந்தது ஒரு மணியா

வது ஆகியிருக்கும்! இன்னும் ஏன்
வரவில்லை!

விளக்கின் திரி அளவுக்கு மீறி
பற்றி எரிய ஆரம்பித்ததால் விளக்
கில் உள்ள எண்ணெய் கொதிக்க
ஆரம்பித்து விட்டது. விளக்கி
லிருந்து வந்த அந்தக் கருகிய
மணம் என் கனவைக் கலைத்தது!

எத்தனை நாழிதான் இப்படி மந்
த மாக யிருப்பது! பக்கத்திலே
கிடந்த புத்தகத்தை எடுத்துப்
புரட்டிப் பார்த்தேன்! காலையில்
சிவராஜ் கொண்டுவந்து கொடுத்து
விட்டுப் போன புத்தகம். முன்
அட்டையைப் புரட்டினேன்!
மாடம் பவாரி நாவல்! முன்னு
ரையிலே முன்னோட்டம் செலுத்தி
னேன்! அதன் ஆசிரியர் வழக்கு
மன்றத்திலே வாதாடுகிறார்! யாருக்
காக—தனிப்பட்ட பிறவி பவாரி
ஒருத்திக்காக அல்ல—இந்தச் சமு
தாயம் தினந்தோறும் சிருஷ்டித்து
சந்தோஷம் காண்கிறதே, அந்தச்
சமூகத்தின் சாக்கடைகளுக்கு,
அவமானச் சின்னங்களுக்காக அழ
காக வாதாடுகிறார்! விபச்சாரியின்
வாழ்க்கைதான்! வீணான முயற்சி
அல்ல! வேதனைப் படவேண்டிய
காட்சி! அந்தப் பரிதாபத்துக்
குரிய சகோதரி கண்ட சுகம்!
என் சிந்தனை அந்தச் சிரழிந்தவ
ளின் சித்திரத்தைப் படம்பிடித்
துக் கொண்டிருக்கும்போது அம்
மா வரும் சப்தம் கேட்டது.
நிமிர்ந்தேன். அம்மாவின் முகத்
தைப் பார்த்தேன்! என் அம்மா
வின் முகமா அது?

ஆழ்கடலின் அடியிலேயிருக்கும்
முத்தையும், பாசியையும் எந்தச்
சூறவளியாலும் கரையில் கொண்டு
வந்து ஒதுக்க முடியாது! கொந்
தனிப்பு எல்லாம் மேல் பரப்போடு

சரிதான் அப்படித்தான் அம்மா.
தன் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை
வெளிப்படுத்தவே மாட்டாள்! எப்
போதுமே அம்மாவின் முகம்
அமைதியாகத்தான் இருக்கும்!
அந்த அமைதியான முகம் இன்று?

ஆயுள் தண்டனை பெற்ற அபாக்
யவானின் முகம் போல் அம்மா
வின் முகம் மாறிப்போயிருந்தது.
பிரேதக் களையுடன் மெளனமாகப்
பக்கத்திலிருந்த படுக்கையில் வந்து
உட்கார்ந்தாள். படுக்கையில்
சாய்ந்து உட்கார்ந்தபடியே, எதிரே
யிருந்த விளக்கின் சுடரைச் சித்த
பிரமை பிடித்தவள் போல்! வெறித்
துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

என் மனதில் திகில் பிடித்துக்
கொண்டது! மெதுவாகப் போய்
அம்மா பக்கத்தில் எழுந்து உட்
கார்ந்தேன்! என்னை நிமிர்ந்து
பார்த்தாள்! அந்தப் பார்வையிலே
கலந்திருந்த சோகத்தைக் காவியம்
பாடித்தான் வர்ணிக்க முடியும்!

அம்மா!!

ராணி... என்றலறினான்! பிறகு
முகத்தைத் தலையணையில் புதைத்
துக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழு
தான்! என்னை யாராவது உன்
பெயர் என்னவென்று அதட்டிக்
கேட்டாலே போதும். அரை மணி
நேரமாவது அழுது தீர்த்து விடு
வேன்! அத்தனை நோழை நான்.
அம்மாவின் கலக்கத்திற்குக் கார
ணம் தெரியாமல் நானும் அவளு
டன் கதற ஆரம்பித்துவிட்டேன்.

அம்மா. அம்மா. ஏம்மா
அழரே?!

அம்மா கண்ணீரை அடக்கிக்
கொண்டு என்னைப் பார்த்தாள்.
ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவள்
போல் தோன்றினான்! “என் அழ
கையும், வாசனையையும் அனுப

வித்தாயே! அதற்குப் பிரதி பல
கை உன் விரலை என் முள்ளிலே
அழுத்து! உன் சிவந்த ரத்தம் என்
நிறத்தை இன்னும் சிவக்க வைக்க
வேண்டும் என்று சிவப்பு ரோஜா
கேட்டால் என்ன செய்வாய் மக
னே” என்று கேட்டாள் அம்மா.

“தண்ணீரைக் கேட்டால் தடை
யில்லாமல் கொட்டலாம். ஆனால்
செந்நீரைக் கேட்டால்?”

“அப்படித்தான் கேட்டு விட்
டான் சிவராஜ்!”

“என்ன சிவராஜா. என்னம்மா
கேட்டார்? ஒன்றும் புரியவில்
லையே அம்மா.”

“அவன் கேட்கும்போது எனக்
கே ஒன்றும் புரியவில்லையே
ராணி!”

“விளக்கமாகச் சொல்லம்மா!”

“உன் வாழ்வைப் பாழாக்குவ
தற்கு விளக்கம் என்ன கண்ணே!”

“வாழ்வா! பாழாகவா! ஏம்மா!”

“பாழாகாமல் உன்னை வாழ
வைக்கவா உன் தாய் பிறந்திருக்
கிறாள்” என்று கண்ணீருடன் கத
றிய அம்மா! சற்று மெல்லிய குர
லில் “சிவராஜ் உன்னைக் கேட்
கிறான் ராணி” என்றாள்!

என்னைக் கேட்கிறார்... அன்பு
மாரி கொட்டுகிறார் என்று என்
ணிய அந்த அவர் ஆபாச வார்த்
தையை அள்ளித் தெளித்து விட்
டார் அனலாக! என்னையா கேட்
கிறார் அம்மா? என்றேன் பதட்
டத்துடன்!

“ஆமாம் ராணி உன்னைத்தான்!
கலையுலகம் களங்கம் நிறைந்ததாம்!
தகுந்த காவலில்லாவிட்டால் கண்
ணியமாக வாழமுடியாதாம் கன்னி!
அந்தக் காவலன் நானாகயிருக்கி
றேன் என்கிறான் சிவராஜ்!”

நீ என்னம்மா சொன்னே என்
றேன் திகைப்புடன்.

என்ன சொல்ல முடியும் ராணி!
மரத்தை நட்டவன், பழத்தைப்
பறிக்கும்போது தடுக்க மரத்திற்கு
என்ன உரிமையிருக்கிறது! பேசா
மல் வாயடைத்து ஊமையாக
இருக்க வேண்டியதுதானே!

இதை எப்படியம்மா என்னிடம்
சொன்னே? என்று அலறி
னேன்!.....

—வளரும்

கசந்த கரும்பு

திரைப்பட மூலம் பார்த்து மகிழ்ந்த
“பாசக்தி” கதையின் பிற்பகுதி. பலரின்
பாராட்டுதலைப் பெற்ற கதை. ‘பாசக்தி’
கல்யாணியின் வாழ்வின் பிற்பகுதி எவ்
விதம் கசந்த கரும்பாகிய தென்பதை ஆசிரி
யர் தம் அழகு தமிழில் தருகிறார். அந்
புதமான கருத் தோவியம்.

விலை ரூ. 1-8-0

கலைமன்றம், சென்னை—1.

முழு மனிதன்

சுப்பு. ஆறுமுகம்.

கு ளத்தங்கரையோ ரம்.

பெரிய ஆலமரம்.

கீழே வேரடியில் ஒரு வன் சாய்ந்து படுத்துக் கொண்டு ஏதோ சிந்தனையில் காணப்பட்டான்..... அவனுக்குக் கொஞ்ச தூரம் தள்ளி, நொண்டிகள் கையிடுக்குகளில் வைத்துத் தத்தித் தத்தி செல்ல உதவும் இரு கைத் தடிகள் கிடந்தன.

ஒருத்தி...

வயது நாற்பதுக்கு மேலிருக்கலாம்.

தன் ஐந்து வயதுக் குழந்தையுடன் அந்தப் பக்கம் வந்து உட்கார்த்தாள். தான் சேகரித்த அரிசியை மடியிலிருந்து எடுத்து தனது ஒரே பாத்திரத்தில் போட்டாள். பக்கத்தில் எதையோ தேடி அலைபவளக்க காணப்பட்டாள்.

“என்னம்மா தேடுகிறாய்?”— இவன் கேட்டான்.

“விறகுக் குச்சிகள் தேடுகிறேன் கிடைக்கவில்லை” கால்படி அரிசி தான் இருக்கும்— இரண்டணை விறகு இருந்தாலும் போதும்— அதுகூட இல்லை— குழம்போ, ஒரு புண்பவதி தந்திருக்கிறார்கள்” — என்றாள்.

இவன் சாய்ந்திருந்தவாறே ஒரு நிமிடம் யோசித்தான்.

பிறகு...?

“இந்தம்மா! யாரோ இங்கே இதை போட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். நன்றாகக் காய்ந்த கம்பு தான். எடுத்து நொடித்து அதோ அழுகிறதே குழந்தை, அதற்கு சோறு பொங்கிக்கொடு” என்று அந்த நொண்டிகளுக்கு உதவும் கைத்தடிகளை அவள் பக்கம், தான் சாய்ந்திருந்தவாறே தள்ளினாள்.

குழந்தை, “அம்மா பசிக்குது, பசிக்குது” என்று அழுதுது. அவள் கிழிந்த சேலையை மேலும் கிழித்தது!

அந்தத் தடிகளை கையில் எடுத்துக் கொண்டாள்—யோசித்தாள்.

“என்ன” என்றாள்.

“நெருப்பு...” என்று இழுத்தாள்.

அவன் பீடி குடிப்பவன். தனது நெருப்புப் பெட்டியை கிழிந்த சட்டைப் பையிலிருந்து எடுத்து வீசினான்.

அடுப்பை மூட்டினான்.

அரைமணி நேரம் ஆயிற்று.

ஊதி ஊதி எப்படியோ பொங்கி விட்டாள். குழந்தைக்கு ஊட்டினாள். தின்றது. அழுகையை நிறுத்தியது.

பன்முறை மன்றாடி அவனைச் சாப்பிடச் சொன்னாள்.

“வேண்டாம், இப்போதுதான் விருந்து சாப்பிட்டிருக்கிறேன், இந்த இடத்திற்கு பொழுது போவதற்காகவல்லவா வந்து படுத்திருக்கிறேன்” என்றான், அன்புடன்!

ஒருநாய் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது—காகங்கள் வட்டமிட்டன. அவைகளுக்கும், அந்த நாய்க்கும் சோறுபோட்டார்கள்.

குழந்தை தூங்க ஆரம்பித்தது.

இருள் சூழ்ந்தது.

மழை இலேசாகப் பெய்ய ஆரம்பித்தது.

“குழந்தை நனையக் கூடாது, எழுந்து அந்தச் சத்திரத்துக்குப் போ” என்றான்—போய்விட்டான்.

இவன் மட்டும் அப்படியே வேரடியில் சாய்ந்திருந்தான்—எழுந்திருக்கவே இல்லை.

பலமான சூறாவளிக் காற்று!

பலமான மழை!

கண்களைப் பறிக்கும் திடீர் திடீர் மின்னல்கள்—இதயத்தை முடித்து விடும் இடிகள்!

ஆம், ஆம், அந்தப் பூகம்பப் பேயின் அட்டகாச ஊர்வலத்துக்கு முன்வரும் சீவலிச்சப்பரங்கள்தான் புறப்பட்டன போலும்! அவன் அவ்வளவுக்கும் அப்படியே, முதலில் சாய்ந்திருந்தது போலவேதான் சாய்ந்திருந்தான்!

பெரிய ரிஷியோ?

யோகத்திலிருக்கிறானோ?

சீச்சீ! அப்படி யென்றால்கூட ஏது இவ்வளவு பேராற்றல்? ஆம், அவன் பைதயக்காரனாகத்தான் இருக்கமுடியும்...!

ஐபோ...?

அதுவும் இல்லை போலிருக்கிறதே!

“சட சட” வென்ற சப்தம்—கோர சப்தம். பெரிய கிளை ஒடிந்து அவன் மேல் விழுகிறது—அவலுகிறான்—அவ்வளவுதான்!

விடியற்காலம்?...!

அந்த இடத்தில்...

ஒரு ஒற்றைக்கால் நொண்டி, ஆம் அவள்தான், பிணமாகக் கிடந்தான், அருகில் பாதி எரிந்த கைத்தடிகள் கிடந்தன.

புகைமண்டலம்

5. உவரி ஆயிரம் நெருமாறன்

நாளைய நாட்டின் தலைவன் இன்று ஒரு இளைஞனை இருக்கின்றான். நாளைய நாட்டின் வளமும், சிறப்பும் இவனின் அறிவையும் திறமையையும் பொருத்தே அமையும். இன்றைய இளைஞருலகில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் மாணவர்களே. இவர்களே நாட்டின் அறிஞர்களாகவும் தலைவர்களாகவும் மாற வேண்டியவர்கள். நாட்டை நன்கு ஆளப் பொதுமக்களோடு நன்முறையில் பழக—அவர்களை உய்விக்கும் சிறந்த வழிகளை வகுக்க மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள் கல்லூரிகளிலே. அதற்குத்தகுந்த முறையில் தான் பல்கலைக்கழகமும் தனது பாடங்களை வகுத்திருக்கிறது. இது மெச்சத்தக்கதே. உலகிலுள்ள உயர்ந்த பல்கலைக் கழகங்களுள் நமது சென்னைப் பல்கலைக்கழகமும் ஒன்று என்று அறியும் போது நாம் மகிழ்ச்சியடையா திருக்க முடியுமா?

ஆனால் அந்த உள்ளத்தில் ஊறி வரும் மகிழ்ச்சியை மட்டும் தட்டி மடக்கிவிடுகிறது இடையில் எழும் கேள்வி. மாணவர்கள் போதிக் கப்படுகிறார்கள்—அறிவை வளர்க்கிறார்கள்—உண்மை ஒளி பெறு

கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் அந்நிய ஆளின் மூலமாகத்தான் அறிவு பெறவேண்டும்? வேற்று வீட்டானிடமிருந்துதான் ஒளி பெறவேண்டும்? இதுதான் அக்களிப்பை அடக்கி ஆளுகிறது. சொந்த வீட்டில் சரக்கு இல்லை யென்றால் பரவாயில்லை. ஆனால் இங்குதான் வழிந்து ஓடுகிறதே.

இங்கிலாந்திலும்—அமெரிக்காவிலும், ஏன் அருகிலிருக்கும் சப்பானிலும் கூட மாணவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியிலேயே பாடம் கற்கின்றனர். சீனாவிலும் அப்படியே. அப்படி யிருக்கும்போது தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஏன் தங்கள் தாய்மொழியாகிய தமிழில் பாடம் கற்பிக்கக்கூடாது? தமிழில் இனிமையில்லையா? அதனிடம் உயிரில்லையா? உயிர் கொடுக்கும்—அறிவொளி பரப்பும் தூறகளில்லையா? அல்லது தமிழ் அறிஞர்களுக்குத்தான் நாட்டில் குறைச்சலா? அப்படி ஒன்றுமில்லையே! அப்படியிருக்கும்போது ஏன் தமிழில் பாடம் கற்பிக்கக்கூடாது?

பள்ளியிறுதி வகுப்பில் ஆங்கிலப் பாடத்தைத் தவிர விஞ்ஞானம், கணக்கு, சமூக அறிவு

தூல் எல்லாவற்றையும் தமிழ் மொழியில் படித்து வந்த மாணவன் கல்லூரியின் படிக்கட்டில் கால்வைத்ததும் தமிழைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கில எழுத்துக்களின் வடிவிலே காண்கிறான். தமிழில் கற்கும் போதுகூட சரியான அளவு புரிந்துகொள்ள முடியாதவன் அந்நிய மொழி என்றவுடன் ஆர்வம் கொண்டு சகலவற்றையும் புரிந்து கொள்வான் என்ற நினைப்போ? அல்லது தாய்ப் பாலைவிட மாட்டுப் பாலும் ஆட்டுப்பாலும் ஒரு குழந்தைக்கு அதிக சக்தியைக் கொடுக்கிறது என்றுதான் எந்த அறிஞரும் கூறினாரோ தெரியவில்லை. ஏன் தாய் மொழியை விட்டு அடுத்த மொழியில் பாடம் கற்பிக்கிறார்கள் என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

தமிழ் மொழியில் ஏதோ இலக்கணங்களும் இலக்கியங்களும் மிருந்தாலும் போதுமான அளவு விஞ்ஞானமில்லை. என்று கூறி தமிழ்மொழியைத் தள்ளிவிடுகிறார்கள் சிலர். அவர்களின் அறிவின் ஆழத்தைப் பார்க்கும்போது சிரிப்புத்தான் வருகிறது. விஞ்ஞானம்! உண்மைதான். நம் தமிழ் நாட்டை விட சில நாடுகளில் விஞ்ஞானம் அதிக அளவு வளர்ந்துவிட்டது. சரிதான். அதனாலென்ன? பல நாட்டு சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்திடல் வேண்டும் என்றானே அன்று அவன் குரலுமா இந்தப் பிரிவினர் காதினில் விழவில்லை? உலகத்தில் சிறந்த மொழியான ஆங்கிலத்தில் பாதிக்கு மேற்பட்ட வார்த்தைகள் அந்நிய மொழியிலிருந்து வந்ததென்று அறிஞர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அவ்விதமிருக்க பலநாட்டு சரித்திரங்களையும் — சாத்திரங்களையும் — தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்துப் படித்தால் என்னவாம்? அறிவு வளராதா? அல்லது ஆராய்ச்சி அழிந்து விடுமா? கோதுமை ரொட்டி அடுத்த நாட்டு உணவுதான். ஆனால் அவன் கரண்டியும் கத்தியும் உபயோகிக்கிறான் என்பதற்காக நாம் கையால் பிடித்துத் தின்னும் பழக்கத்தை — வழக்கத்தை விடுகிறோமா? அல்லது அப்படி விட்டால்தான் நம் வயிறு நிரம்புகிறதா? அப்படியிருக்க நாம் ஏன் கல்லூரியில் தமிழில் பாடங்களைக் கற்கக்கூடாது?

முன்னைய நாளில்தான் தமிழ் தெரியாதவர்களும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு சேர்ந்திருந்தார்கள். அன்றுதான் தமிழைப் போதனை மொழியாக்க முடியவில்லை. ஆனால் இன்று என்ன வந்துவிட்டது. மலையாள நாட்டு மாணவர்களுக்குத் திருவாங்கூர் பல்கலைக் கழகமிருக்கிறது. ஆந்திரக்காரர்களும் பிரிந்து போய்தனிப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். மைசூரில் வாழுவோரும் அப்படியே. அப்படியிருக்க எஞ்சியிருக்கும் தமிழரை மட்டும் கொண்டுள்ள சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஏன் தமிழ் போதனை மொழியாக்கப்படக் கூடாது?

தமிழ் போதனை மொழியாக்கப் பட்டால்தான் தமிழ் மாணவர்கள் அறிவு விருந்துண்பார். அவர்களது அறிவைச் சூழ்ந்திருக்கும் புலகமண்டலம் பறந்தோடும். தமிழ் வாழும்—தமிழரும் வாழ்வார்.

உலக சீர

பிரிட்டனில் உருக்கு உற்பத்தி

சென்ற ஆண்டில் பிரிட்டனின் இரும்பு—உருக்கு உற்பத்தி முதிய ஆண்டுகளைவிட இருபத சதம் கூடுதலாகும். நவீன சனங்களும், புதிதாக நிர்மாணப்பட்ட ஊது உலைகளும் உற்பெருக்கத்திற்கு உதவின பிரிட்டனில் 18,520,0'

உருக்கு இரும்பு த 1953-ல் 17,620,00

தான் கிடைத்தது. 1 பும் கணிசமாக தால் இறக்குமதி தது.

இரும்புக் கன் கிடைத்ததால் 12,000,000 ட

பொருள் இறக் டது. உடைசல்

ஒரளவு இரும்பு சென்ற ஆண்டி

இரண்டு ஊது போர்டு ஷயரி

நிர்மிக்கப்பட்ட உலைகள் கப்

மூன்று தெ தரிக்கப்படுகி

இவ்வாண் கள் உருக்

13,000,000 பும் உற்பத் திடப்பட்டிரு

தந்தாளர்களுக்கு

தைகள், கட்டுரைகள் அனுப்பும் எழுத்தா
(toolscap) அளவுத்தாளில் ஒரே பக்கத்
னுப்புதல் வேண்டும்.

ளே இருத்தல் கூடாது.

சிறை வராமல் எழுதப்படும் மொழி
பற்றிக் கொள்ளப்படும்.

உயர்தரமான கட்டுரைகள்
ம்.

உயரிய நோக்கங்களுடனும்
ஆக்கம் தருபவையாக
ணி செய்பவையாகவும்

அனுப்ப இயலாது

சிரதிகளை எங்கட்கு
விதமான கடிதத்
ட்டார்கள்.

ஆசிரியர்

ள்வோர் :

ம்.

கணக்கு
சர்க்குலே

கழகச் செய்திகள்

“தென்றல்” அலுவலகத் தோழர் விக்ர. இராமநாதன் அவர்களுக்கு, தோழர் சுப. முத்துராமன் அவர்கள் தலைமையில் பெயர் மாற்ற விழா நடைபெற்றது. தோழர் தமிழப்பித்தன், முன்மொழிய, தோழர் ச. செல்லப்பாண்டியன் வழி மொழிய “மலையாள” என அவருக்குப் பெயரிடப்பட்டது.

25-3-55-ல் பெங்களூர் சீராமபுரம் கழகத் தேர்தல், நடைபெற்றது. மாவட்டச் செயலாளர் ஏ. டி. பிரான்சிஸ் அவர்கள் தலைமையில் கூடி, கீழ்க்கண்ட தோழர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. செயலாளர்: சு. கண்ணன், துணைச் செயலாளர்: சி. எம். தேவன், பொருளாளர்: வி. சுப்பிரமணி, மாவட்டப் பிரதிநிதிகள்: வி. முத்து, கே. விஜயரங்கம், செயற்குழு உறுப்பினர்கள்: அ. கணேசன், செ. விழியன், எம். சுப்பிரமணி, ஏ. பழனி, வே. ராமலிங்கம், எஸ். முனிசாமி, பி. எழிலரசன், எம். நடேசன், ஆகியோர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

31-3-55-ல் மு. தா மேட்டுப் பாளையம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயற்குழுவின் கூட்டம் தோழர் கோ. வீ. சங்கரன் தலைமையில் கூடியது. தோழர் இரா. ஆறுமுகம் செயலாளராகவும், தோழர் ப. சுந்தரம் துணைச் செயலாளராகவும், தோழர் அ. சு. நாகராசன் பொருளாளராகவும்,

தோழர் பெ. அ. ராசு மாவட்டப் பிரதிநிதியாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர். தோழர்கள் நா. ஜெகன்னாதன், தி. வீரப்பன், நா. இராமலிங்கம் ஆகியோர் செயற்குழு உறுப்பினர்களாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர்.

27-3-55-ல் நடைபெற்ற கிளைக் கழகத் தேர்தலில் திருவெண்ணைய் நல்லூருக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் செயலாளர் கி. குமாரசாமி, துணைச் செயலாளர்: கா. சானிபாட்ச்சா, மாவட்டப் பிரதிநிதி: தி. வ. அண்ணாதாசன், பொருளாளர்: தி. வ. செயராமன் முதலியோர்.

தி. மு. க. தேர்தல் கூட்டம் தோழர் ந. அ. ரசீத் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

தோழர் ந. அ. ரசீம் செயலாளராகவும். தோழர் மு. சு. வேணுதுணைச் செயலாளராகவும், தோழர் ந. அ. மலர்ச்செல்வன் பொருளாளராகவும், தோழர் வே. ஆறுமுகம் மாவட்டப் பிரதிநிதியாகவும், முறையே ந. அ. ரசீத், எம். கோவிந்தசாமி, தி. தவசமுத்து, ஆர். சாமிநாதன், சி. நாராயணசாமி, அண்ணாமலை, பரசுராமன், பி. வெங்கிடசாமி, சி. வ. குமார் ஆகியோர் செயற்குழு உறுப்பினர்களாகவும் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

சீரை அரங்கம்

ரங்குன் சினிமா செய்திகள்
தொகுத்தவர் :

ஏ. என். எஸ். ஹஸ்புல்லாகான்
(நமது ரங்குன் நிருபர்)

**1954-ம் வருடத்திய பர்மியப்
படங்களுக்கு பரிசு!?!?**

பர்மாவில் சினிமாத் தொழிலை அபிவிருத்திக்கு கொண்டு வரும் நோக்குடன் பர்மா அரசியலார் "பர்மா சினிமா அபிவிருத்திக் குழு" என ஓர் குழுவை நியமித்திருந்தனர். இக்குழுவினர் 1953-ம் வருடத்தில் சிறந்த டைரக்டர், படம், நக்சத்திரங்கள் ஆகியோருக்கு முதலாவது தங்கமெடல் பரிசுகள் உள்பட வெள்ளிமெடல் பரிசுகளும் வழங்கினர். 1954-ம் வருடத்தில் மேற்படி குழுவினர் அநேகப்படங்களைப் பரிசீலனை செய்த தில் சிறந்த படம், சிறந்த நக்சத்திரங்கள் எவருமில்லை யெனக்கருதி, சிறந்த டைரக்டர், சிறந்த இரண்டாந்தர நடிசை ஆகியோருக்குப் பரிசளிப்பதென முடிவு செய்தனர்.

இந்த முடிவை பர்மா சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ள பர்மா திரைப் பட நாடக சங்கத்தார் ஆட்சேபித்துள்ளனர். சிறந்த டைரக்டர் என ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவருக்குப் பரிசு அளிக்கும்போது அவரால் தயாரிக்கப்பட்ட படத்திற்கும் ஏன் முதல் பரிசு கொடுக்க

கக் கூடா தென்பதுதான் ஷெஸ்தாபனத்தாரின் கேள்வியாகும். தவிர அரசியலார் குழுவில் 9 பேர் பதவி வகித்து வருவதாகவும், அவர்களில் 5 பேர் 1954-ம் வருடத்தியப் படங்களைப் பார்த்து மேற்கண்ட முடிவிற்கு வந்ததாகவும் ஷெ சங்கத்தின் தலைவரான ஊட்டின்னுவே பத்திரிகைக்காரர்களிடம் புகார் செய்துள்ளார். மேலும் பரிசுகளுக்குரிய படங்களெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படங்களுக்குக் களியாட்ட வரி வசூலிக்கக் கூடாதென்பதும் ஷெ கலைக் குழுவினரின் அபிலாஷையாகும்.

மேற்கண்ட ஆட்சேபனை சம்பந்தமாக சர்க்கார் குழுவினர் இப்பொழுது ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளனர். திரைப்படங்கள் சம்பந்தமான சகலவித துட்பங்களையும் அனுசரித்தே இக்குழுவினர் மேற்கண்ட முடிவிற்கு வந்ததாகவும், அடுத்த ஆண்டில் இதைவிட மேலான முறையில் பரிசுகள் வழங்கத் திட்டமிட்டிருப்பதாகவும், படாதிபதிகளும் சிறந்த கலை துணுக்கமுள்ள படங்களைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ரங்குனில் இந்திய சினிமா கோஷ்டி

பிலிம்ஸ்தானின் மகோன்னத தயாரிப்பான "அனாக்கலி" யில் "சலீமாக" நடத்த பிரதீப்குமார்,

மற்றும் வங்காளி நகூத்திரங்க ளான சமித்ரா தேவி, அருந்ததி முகர்ஜீ, பிர்காஸ்ராய், ஜ பீன் போஸ், திபக் முக்கர்ஜீ, அனீல் சட்டர்ஜீ ஆகியோரடங்கிய இந்திய சினிமா கோஷ்டியொன்று சென்ற மார்ச் மாத மத்தியில் இரங்கூன் வந்துள்ளது. "தூய்யோகன்" எனும் வங்காளிப் படத்தின் ஒரு பகுதியை கல்கத்தாவிலுள்ள **Ace Production** சார் தயாரிக் கத் திட்டமிட்டிருந்ததால் இதை முன்னிட்டே மேற்படி கோஷ்டி யினர் இரங்கூன் வந்துள்ளனர். இக் கோஷ்டியினர், பர்மா விலேயே உருப்படியான படங்களைத் தயாரிக் கும் இரங்கூனிலுள்ள **A. I. Studio** (ஏ. ஒன். ஸ்டுடியோ) மற்றும் சில் லரை ஸ்டுடியோக்களுக்கும் விஜயம் செய்தனர். பர்மாவில் இந்தியக் கோஷ்டியினர் சினிமாப் படம் தயா ரிப்பதற்கு மேற்படி பர்மா பிஸிம் கம்பெனியார் ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு வருகின்றனர். பர்மா தேசத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு அயல் தேசத்தினர் சினி மாப் படங்கள் தயாரிப்பதுபற்றி ஆகேஷ்பணை எதுவுமில்லையென்றும் அதே சமயத்தில் பர்மா தேசத் தைப்பற்றியோ, பர்மிய மக்களைப் பற்றியோ அயல் நாட்டினர் துச்ச மாக மதிக்கக்கூடிய ரீதியில் வேற்று நாட்டினர் பர்மாவில் சினிமாப் படம் தயாரிப்பது கூடா தென்றும் ரங்கூனில் வெளியாகும் சில பர்மிய தின ஏடுகள் அபிப் பிராயம் கூறியுள்ளன.

'நீலச் சமவெளி'க்கு பர்மாவில் அனுமதி! பிரபல பிரிட்டிஷ் நாவலாசிரிய ரின் சிறந்த நவீனம் என்று பெயர் வாங்கிய (**Purple Plain**) நீலச் சம வெளி என்ற கதையை பிரிட்டனி

லுள்ள ஜே. ஆர்தர் ரோங்க் ஸ்தா பனத்தார் திரைப்படமாகத் தயா ரித்திருப்பது வாசகர்கள் அறிந் ததே. இப்படத்தில் ஹாலிவுட் டின் பிரபல குணச்சித்திர நடிக ரான (**Gregory Peck**) கிரேகரி பெக்கும், விண்மின்தான் என்ற பர்மிய மாதும் பிரதான ஸ்தானத் தில் நடித்துள்ளனர். இப்படத்தை பர்மாவில் திரையிடக் கூடா தென்று பர்மா தணிக்கைக் குழு வினர் உத்தர விட்டிருந்தனர். அதற்குக் காரணங்கள் கணக்கி லடங்கா! பர்மாவில் இப்படத்தை ஏன் தடை செய்யவேண்டுமென் பதற்கு பர்மிய தணிக்கை போர்டார் கூறும் காரணங்களை விஸ்தாரமாகக் கலை அரங்கத்தில் எழுத உத்தேசித்துள்ளோம். பட விநி யோகஸ்தர்களும் தணிக்கை போர்டாரும் சேர்ந்து செய்த முடிவின் பேரில் இப்படம் 1-4-55-ம் தேதி திரையிடுவ தெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டு அவ் வாறே ரங்கூனில் காண்பிக்கப்படும் வருகிறது.

இலங்கையில் குற்றங்கள் நொடைகூடியுள்ளது

1954ம் வருடத்தில் இலங்கையில் 22,000 அதிகமான குற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளனவாம். கொலைகள் மட்டும் 75க்கு அதிகமாக நடந்துள்ளன. என்றும் இல்லாத அளவில் களவுகள் கூடி இருக்கின்றன.

கேள்விகள்

கேள்: எங்களுக்கு சம்பந்தில் ஒரு அடிகள் விஜயம் செய்திருந்தார். அவர் சொன்னார். “அறிவை அதிகம் வளர்க்காதே அது ஆபத்தைத்தரும்” என்று அவர் கூறினார்.

எஸ். ஆர். எஸ். பதி
மலாயா.

ப: திருடன் பணப் பெட்டியைப் பூட்டாதே என்று சொல்லுவது போல இருக்கிறது தோழரே! அடிகளார் கூற்று.

கேள்: தாயார் மகனிடம் காட்டும் அன்பிற்கும், மனைவி கணவனிடம் காட்டும் அன்பிற்கும் உள்ள வித்தியாசமென்ன?

ஆர். ராமசாமி
மைசூர்.

ப: தாய் மகனிடம் காட்டும் அன்பு ஒரு உயர்ந்த ஆசிரியர் நல்லொழுக்கமுள்ள மாணவன் மீது காட்டும் உண்மையான அன்புக்கு ஒருவாறு ஒப்பிடலாம். மனைவி கணவனிடம் காட்டும் அன்பு உண்மையான நண்பர்கள் ஒருவர்மீது ஒருவர் காட்டும் உண்மையான அன்பிற்கு ஒருவாறு ஒப்பிடலாம். இருந்தாலும் தாயன்புக்கும், மனையாள்மீது காட்டும் உண்மையான கணவன் அன்புக்கும் எதையுமே ஒப்பிடமுடியாது. தாயிடம் மகன் மரியாதை கலந்த

அன்புகாட்டுகிறான்—மனைவி யுடன் உரிமை கலந்த அன்பு காட்டுகிறான் என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளலாம். தாயன்பும், மனைவியன்பும் உலகிற்கு ஒளிகாட்டும் சூரிய சந்திரர்களைப் போன்றதாகும்.

கேள்: மறு உலகத்தைப்பற்றி மதங்கள் சிந்திக்கக் காரணம் என்ன?

ப: அரங்கப்பன்
காரமடை

ப: நண்பரே மதங்கள் மறு உலகத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை’ மறு உலகம் இருப்பதாக நம்பும் படித் தூண்டுகிறது? பாமரமக்களை ஏய்க்க! இதுதான் உண்மை.

கேள்: திராவிடம் என்ற சொல்லின் திரிபுதான் “தமிழ்” என்றார் என்ப தோழர். நான் ‘அமிழ்து’ என்ற சொல்லின் திரிபுதான் “தமிழ்” என்றேன். எது சரி, எது தவறு சான்று தந்து விளக்குக.

மல்லரை
நீலகிரி.

ப: பெற்றவளைத் தாயே என்று அழைத்தாலும், ‘அம்மா’ என்று அழைத்தாலும் அவள் ஏற்றுக்கொள்வாள்.

கேள்: இந்த நாட்டில் கொள்ளை அடிப்பவன் குபேரனாகவும், உண்மையாக பாடுபடுபவன்

ஊதாரியாகவும் காட்சியளிக்கப் படுகிறான் ஏன்? இந்நிலை எப்பொழுது மாறும். காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒழிந்தால் மாறுமா?

ப. ரெங்கநாதன்
பட்டுக்கோட்டை

ப: ஆட்சி கட்சி மாறினால் மட்டும் நாடு நிலையில் வந்துவிடாது தோழனே. நாட்டுமக்களின் மனநிலை உயர்ந்து—நாடாள் வேரார் நற்பண்புள்ளவர்களாக இருந்தால்தான் நாடும் வீடும் வாழும். அதுவரையில் யாராண்டாலும், பருந்தும், பச்சைக்கிளியும், ஓநாயும், மாணும் மனிதவர்க்கத்தில் நிச்சயமாக இருக்கத்தான் செய்வார்கள்.

கேள்: தமிழர்களுக்கு கடவுள் உண்டென்றும், ஆதிமுதல் அந்தம்வரை, தமிழனுக்கு முதல் தெய்வம் என்றும், முருக கடவுள்தான் தமிழ் முதற் கடவுள் என்பது உண்மையா?

கடவுளை மறுப்பவன் மனசாட்சியை கொன்றவன். அவன் பாபம், புண்ணியம் என்றே பார்க்கமாட்டான், அறிவு மழுங்கிவிடும். எந்த காரியமும் துணிந்து செய்துவிடுவான் என்று சிலர் சொல்லிப் பயப்படுகிறார்கள் ஏன்?

மு. முனியாண்டி
பிளாங்கு

ப: தமிழன் முருகனை மட்டுமாகும்பிடுகின்றான்? முருகனுக்கு மூத்தவன்—அவனைப்பெற்ற பித்தன். இத்துடன் மட்டுமாரின்றுவிடுகிறான்? வைணவனானால் பத்து அவதாரங்களோடு கூடிய பல லட்சக் கடவுள்கள். கடவுள் கதைகளைப் படித்தவர்கள் கடவுள் புராணங்களில் நம்

பிக்கையுள்ளவர்கள் அப்படித்தான் நினைப்பார்கள். ஏனென்றால், எல்லாக் கடவுள்களும், மனசாட்சியைக்கொன்று பாபபுண்ணிபங்களை மதியாது எதையும் செய்யும் ஆணவப்போக்குடன் நடந்திருக்கின்றன. அந்தப்பயம் அவர்களுக்கு ஆனால் உண்மைமையைப் பின்பற்றும் உத்தமர்கள் மக்களுக்கு உபகாரிகளாகத்தான் இருந்தார்கள் இதுதான் உண்மை!

கேள்: நான் ஒரு தாழ்ந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவன். நான் ஒரு உயர்சாதிப் பெண்ணை திருமணம்செய்ய விரும்புகிறேன். என் நண்பர் அது துன்பம் நேரும் என்று கூறுகிறார். தங்கள் அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

ப: நீயும், நீ விரும்பியபெண்ணும் உங்கள் பெற்றோரும், பெண்ணின் பெற்றோரும் இசைந்து விட்டால் எனக்கொன்றும் ஆட்சேபம் இல்லை.

கேள்: வீட்டை வேதனைக்கூட மாக்கிவிட்டு நாட்டிற்கு நலம் புரிய முற்படுவது ஞாயமா? தணிஞ்சி மு. குருசாமி
ஏழார்

ப: நியாயமில்லைதான். ஆனால் ஒரு சில உத்தமர்களுக்கு நாடே வீடாகிவிடும்போது அவர்களுக்கு வீடே தேடுவதில்லை.

வரவேற்கிறோம்

கோயம்புத்தூர்: சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள வாடிக்கைக் காரர்களின் வசதியை முன்னிட்டும்—பொதுமக்களின் சௌகரியத்தை உத்தேசித்தும் 55-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் எங்கள் ஸ்ரீமகள் கம்பெனியின் கிளை நிலையத்தை கோயம்புத்தூர் வெரைட்டிஹால் ரோடு, 15/402-ம் நி. (வெரைட்டி தியேட்டருக்கு எதிரே) கட்டிடத்தில் ஆரம்பித்து நடத்தி வருகின்றோம்.

என்றும்நிலைத்துநிற்கும் வலுவூர் துரைசாமி அய்யங்காரின் சிறந்தநாவல்களும், கலைமன்ற வெளியீடுகளும், பகுத்தறிவு ஏடுகளும், சினிமா வசன—பாட்டுப்புத்தகங்களும், கணகவரும் மூவர்ணப் படங்களும், காலண்டர் படங்களும் சில்லறையாகவோ—மொத்தமாகவோ தேவையான அளவு கிடைக்கும்.

சென்னைக் கம்பெனியின் விலைக்கே கொடுக்கப்படும்.

எங்கள் கிளை நிலையத்தின்மூலம் பெற்றுக்கொள்வோருக்கு. செலவு குறைவு! சிரமம் குறைவு!! சீக்கிரம்கிடைக்கும்!!! வியாபாரிகளும், பொதுமக்களும் எங்கள் கிளை நிலையத்திற்குவாருங்கள் எங்கள் புத்தகக்காட்சியை வந்து பாருங்கள் அன்புடன் வரவேற்கிறோம்! ஆதரவு வேண்டுகிறோம்! அனைவரும் வருக!

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி
15/402, வெரைட்டிஹால் ரோடு
கோயம்புத்தூர்

தலைமை ஆபீஸ்.

மதுரைக் கிளை:

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி

122, வரதாமுத்தியப்பன் தெரு,

150, நேத்தாஜி ரோடு,

சென்னை-1

மதுரை.

